

แนวความคิดในการออกแบบย่านพักอาศัย
โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

CONCEPT DESIGN HOUSING DISTRICT
PROJECT 3 BANGPLEE NEW TOWN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2548

ISBN 974-15-2025-5

แนวความคิดในการออกแบบย่านพักอาศัย
โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

CONCEPT DESIGN HOUSING DISTRICT
PROJECT 3 BANGPLEE NEW TOWN

วพ.
๑ ๑๗๗ ๖๖
๑๕๔๘

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **61213**
วัน,เดือน,ปี **17 ก.ค. 2549**

b. 11๕๕๑๕๑๘
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2548

ISBN 974-15-2025-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT DESIGN HOUSING DISTRICT
PROJECT 3 BANGPLEE NEW TOWN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2005
ISBN 974-15-2025-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวความคิดในการออกแบบย่านพักอาศัย โครงการที่ 3
เมืองใหม่บางพลี

นักศึกษา

นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร

รหัสประจำตัว

44064001

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2548

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.สมพล ดำรงเสถียร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ณรงค์ พิมสาร

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบผัง และ การใช้ที่ดินของ เมืองใหม่บางพลี เพื่อใช้ออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี โดยใช้ ประชากร พักอาศัย ในอาคารของการเคหะแห่งชาติ จำนวน 3,063 คน ใช้กลุ่มตัวอย่าง ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านแฝด และ บ้านเรือนแถว โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 309 คน โดยใช้ค่าร้อยละ

ผลจากการวิจัยสรุปว่า

1. ที่ตั้ง ต้องหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นทั้งหลาย ที่จะเกิดจาก น้ำท่วม ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุต่างๆ ผลภาวะที่จะเกิด ตลอดจนต้องเลือกพื้นที่ที่มีความสวยงาม มีความเงียบสงบ
2. การใช้ที่ดิน ต้องสอดคล้องพฤติกรรม กิจกรรมที่เหมือนกัน หรือ คล้ายกันต้องอยู่ใกล้กัน ทั้งรูปแบบของสวนพักผ่อน สวนที่พัก และ สวนบริการ
3. การสัญจร ต้องมีรูปแบบการเข้าออกโครงการที่เหมาะสม ทางเท้าต้องปลอดภัย จากรถ มีระบบการเดินทางของรถ และ ทางเท้าที่แยกจากกันอย่างชัดเจน มีความปลอดภัยมากที่สุด รวดเร็ว และ ย่นการเดินทางให้เร็วมากที่สุด ถนนต้องเข้าถึงทุกจุดของพื้นที่ที่มีที่ป้องกันพื้นที่ตาบอด
4. การบริการสาธารณะ มีส่วนเฉพาะที่จัดไว้ภายในเช่น ย่านการค้า ที่ว่าง แล ส่วนบริการอื่นๆ ตอบสนองผู้ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
5. กิจกรรม ที่มีรูปแบบสอดคล้องกับสอดคล้องกับการใช้ที่ดิน ตั้งแต่การ เริ่มต้นการทำงาน การเดินทาง เข้า ออก โครงการ การพักผ่อน การใช้บริการส่วนต่างๆ
6. ที่ว่าง ต้องรวม กิจกรรมที่เหมือนกันไว้ใกล้กัน เช่น สนามกีฬา สวนสาธารณะ ที่ว่างเอนกประสงค์ ที่ว่างต้องมีเพียงพอสำหรับการป้องกันความแออัด และ การขยายเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Concept Design Housing District Project 3 Bangplee New town
Student	Mr.Aniroot Suvanatrai
Student ID.	44064001
Degree	Master of Industrail Education
Programme	Architechure
Year	2005
Thesis Advisor	Mr.Sompol Damrongsathain
Thesis Co - Advisor	Dr.Narong Pimsan

ABSTRACT

The purposes of this research were plan and land use Housing District Of Bangplee New town for schemetic design project 3. Use Public at building of housing Nation 3,063 user Random for twin hours and town hours 309 user. The result From all questionnaires analyzed in percentage. This research concluded as follows:

1. Site non water over ,danger accident , pollution have to beauty and clam.
2. Land use activity have to response user near alike operation basic user. All to preserve ,family ,community simila to.Pattern to like down ,stay, house ,service.
3. Path random the best for in – out have to save for cars system drive to cars and walk pattern public service fluently ,walk have to save , fast , to point go 's near Road every point area.
4. Public service need fluently use like store coffee shop , food shop situation. Service work day and end day people many much a lot of use. To people Bangplee industrial Estate.
5. Node have to joy lande use first to work , in – out use service life community use nice
6. Space have to correct slum of town Activity alike near like , sport ground park space, child ground balance user tight and spread town.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับความช่วยเหลือ อย่างดีเป็นอย่างยิ่งจาก ผศ.สมพล ดำรงเสถียร ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ณรงค์ พิมสาร ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาตรวจงานวิทยานิพนธ์ประจำ และ ให้กำลังใจ ข้าพเจ้าเสมอมา ผศ.อรรถพร ฤทธิ์เกิด ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจมาตลอด และ ผศ. สุรศักดิ์ กังขาว ที่เอื้อเพื่อให้กำลังใจต่อสู้ ตลอดจนอาจารย์หลายๆท่านที่ได้กล่าวนาม ทั้งในอดีต และ ปัจจุบันที่ได้ประสาทวิชาให้ข้าพเจ้า

ขอบพระคุณ คุณพ่อบุญเลิศ คุณแม่वासนา สุวรรณไตร คุณปู่บัง สุวรรณไตร คุณยายแม่ชีเคี่ยม อุทัยชิต และ ญาติผู้ใหญ่ทุกๆท่านที่สนับสนุนการศึกษาเป็นอย่างดี และ ให้กำลังใจมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ น้องชาย เรือโท ภูษภงค์ (วรรณนะชัย) สุวรรณไตร (เสียชีวิตแล้ว) ที่เฝ้ารอคอย ความสำเร็จจนวาระสุดท้าย และ เพื่อนๆทุกคน ที่ให้กำลังใจเฝ้าคอยปรัญญาบัตร

ขอบใจ คุณสอาด สุวรรณไตร ภรรยา และ ดญ.มัลลิกา สุวรรณไตร บุตรสาว ที่เป็นกำลังใจร่วมฝ่าฟัน แก้ไขปัญหาทั้งหลาย

คุณค่า และ ประโยชน์ตลอดจนกุศลอันได้อันเกิดจากวิทยานิพนธ์นี้ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทั้งหลาย ที่ได้ให้กำลังใจเสมอมา ในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ จนเสร็จสมบูรณ์

นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ และ ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง.....	4
1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	4
1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ความเป็นมาของชุมชนเมืองใหม่บางพลี.....	6
2.2 รายละเอียดผังเมืองใหม่บางพลี.....	7
2.2.1 ที่ตั้ง.....	7
2.2.2 การใช้ที่ดิน.....	10
2.2.3 การสัญจร.....	13
2.2.4 กิจกรรม.....	15
2.2.5 การบริการสาธารณะ.....	16
2.2.6 ที่ว่าง.....	18
2.3 แนวความคิดในการจัดทำผังย่านชุมชนพักอาศัย.....	19
2.3.1 ที่ตั้ง.....	19
2.3.2 การใช้ที่ดิน.....	21
2.3.3 การสัญจร.....	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.4 กิจกรรม.....	26
2.3.5 การบริการสาธารณะ.....	27
2.3.6 ที่ว่าง.....	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	35
3.1 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	35
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
3.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย.....	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ.....	56
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	56
5.2 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง.....	56
5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5.5 สรุปผลการวิจัย.....	58
5.6 อภิปรายผลการวิจัย.....	60
5.7 ข้อเสนอแนะผลการวิจัย.....	67
5.8 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	79
ประวัติผู้เขียน.....	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญเตเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงการใช้ที่ดินในเมืองใหม่บางพลี.....	12
2.2 แสดงประชากร และ การพยากรณ์จำนวนประชากรในเขตอำเภอบางพลี.....	15
2.3 แสดงประชากรปัจจุบันในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเสาธง.....	15
2.4 แสดงขนาดความกว้างของแปลงที่ดิน.....	22
2.5 แสดงมาตรฐานในการใช้ที่ดิน.....	23
4.1 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง.....	40
4.2 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของความต้องการ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ด้านการใช้ที่ดิน.....	44
4.3 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของความต้องการ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ด้านการสัญจร.....	47
4.4 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของความต้องการ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ด้านที่ว่าง.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงความสัมพันธ์ของโครงการกับกรุงเทพมหานคร.....	6
2.2 แสดงขอบเขต เมืองใหม่บางพลี.....	7
2.3 แสดงแนวคูคลอง และ เชื้อนดินในเมืองใหม่บางพลี.....	7
2.4 แสดงที่ตั้งโครงการเมืองใหม่บางพลี.....	8
2.5 แสดงที่ตั้ง โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	9
2.5.1 ขอบเขตที่ตั้งโครงการที่ 3 ด้านทิศเหนือ.....	9
2.5.2 ขอบเขตที่ตั้งโครงการที่ 3 ด้านทิศตะวันออก.....	9
2.5.3 ขอบเขตที่ตั้งโครงการที่ 3 ด้านทิศใต้.....	9
2.5.4 ขอบเขตที่ตั้งโครงการที่ 3 ด้านทิศตะวันตก.....	9
2.6 แสดงสภาพกายภาพ ในเมืองใหม่บางพลี.....	9
2.7 แสดงผังเมืองใหม่บางพลี.....	10
2.8 แสดงแปลน และ ภาพอาคารที่จะสร้างในเมืองใหม่บางพลี โครงการที่ 3	11
2.8.1 แปลน และ อาคาร บ้านเดี่ยว 2 ชั้น.....	11
2.8.2 แปลน และ อาคาร บ้านเรือนแถว 2 ชั้น.....	11
2.8.3 แปลน และ อาคาร บ้านแฝด 2 ชั้น.....	11
2.9 แสดงถนนในเมืองใหม่บางพลี.....	14
5.1 แสดงรูปแบบการสัญจรโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	68
5.2 แสดงส่วนบริการสาธารณะโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	69
5.3 แสดงที่ว่างโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	70
5.4 แสดงการใช้ที่ดินโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	71
5.5 แสดงการจัดพื้นที่อาคารโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	72
5.6 แสดงการจัดพื้นที่ในโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	73
5.7 แสดงสภาพย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ และ ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เพื่อรองรับความทันสมัยให้ทันกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครได้เจริญทั้งเมืองต่างๆหลายสิบเท่าตัว จนเป็นเอกนคร ผังเมือง (2537 : 12) เมื่อปี พ.ศ. 2500 กรุงเทพฯ ได้ขยายเมืองออกเป็น 60,230 ไร่ มีประชากร 1,622,00 คน เมื่อถึง พ.ศ. 2533 ขยายพื้นที่เป็น 980,000 ไร่ มีประชากร 5,832,843 คน ในปัจจุบัน มีประชากรเกือบ 8.5 ล้านคน ทั้งนี้ยังไม่นับรวมประชากรรอบปริมณฑล ถ้านับรวมก็จะเกิน 10 ล้านคน เมื่อประชากรเกิน 10 ล้านคนก็จัดเป็นอภิมหานคร เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้นความต้องการด้านต่างๆก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ปัญหาสำคัญของกรุงเทพฯ ได้แก่ การจราจรติดขัด อากาศเป็นพิษ และ คว้นพิษ น้ำเน่า และ เสีย ความแออัดของชุมชน ขยะมาก เสี่ยงดังจากรถยนต์ คนเห็นแก่ตัวไม่มีน้ำใจ ความผูกพันในครอบครัวมีน้อย ปัญหาอาชญากรรม และ ความปลอดภัย ปัญหายาเสพติด และ แหล่งอบายมุข ถนน และ บ้านเมืองสกปรก รถเมล์แน่น มีน้อย ไม่สะดวก ฯลฯ ลักษณะความเป็นเมืองที่สูญเสียไป

ปัญหาของนครหลวงดังกล่าวเกินกำลังของกรุงเทพมหานคร และ ของรัฐจะแก้ไขได้ จากปัญหาดังกล่าว วิธีที่ดี และได้ผล ประการหนึ่งที่หลายประเทศนำมาใช้แก้ปัญหาได้ผล คือ การสร้างเมืองใหม่ เมืองบริวาร และ ชุมชนใหม่ชานเมือง ขึ้นมาในพื้นที่โดยรอบของนครหลวงซึ่งโครงการแรกตั้งอยู่ในพื้นที่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีชื่อว่าเมืองใหม่บางพลี เพื่อตอบสนองการขยายตัวของความเจริญของภาคนครหลวง และ ให้เป็นเมืองที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองในช่วง แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 – 6 ที่ต้องการจะลดความหนาแน่นของประชากรของกรุงเทพมหานครที่มีแนวโน้มการเจริญเติบโต อย่างรวดเร็ว

จากบทบาทของเมืองใหม่บางพลีในการเป็นชุมชนใหม่ชานเมืองกรุงเทพมหานคร เป็นแหล่งที่จะระบายประชากรแบ่งเบาภาระพื้นที่กรุงเทพฯ ลดความแออัดในการใช้ที่ดิน และ ทรัพยากรเมืองภาคนครหลวง ทั้งจากประชากรในพื้นที่ และ ประชากรที่อพยพเข้ามา เพื่อประกอบอาชีพ การศึกษาต่อ หรือ อื่นๆ ซึ่งในส่วนของเมืองใหม่บางพลี อยู่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ และ มีความสัมพันธ์กันในเรื่องของเศรษฐกิจ การคมนาคม สัญจร แหล่งงาน ตลอดจนความสัมพันธ์ทางประชากรที่สามารถ เชื่อม และ ประสานกันได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมืองบริวารของกรุงเทพฯ รองรับขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งโดยธรรมชาติ และ การอพยพย้ายถิ่น ตั้งอยู่ที่ทางเข้ากิโลเมตรที่ 22 – 23 ถนนสายบางนา – ตราด ระหว่างอำเภอบางพลี และ อำเภอ บางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ บนเนื้อที่ 4,469 ไร่ สามารถรองรับประชากรได้ 120,000 – 150,000 คน หากรวมประชากรที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีก 20,000 คน เมืองใหม่บางพลีจะมีประชากร จำนวน 170,000 คน แบ่งเป็น 3 โครงการดังนี้

โครงการที่ 1 (2523 – 2528) พื้นที่ 1,370 ไร่ (ดำเนินการก่อสร้างแล้ว)

โครงการที่ 2 (2528 - 2535) พื้นที่ 1,295 ไร่ (ดำเนินการก่อสร้างแล้ว)

โครงการที่ 3 (2547 - 2550) พื้นที่ 1,304 ไร่ กำลังดำเนินการจำนวน 160 ไร่

ปัญหาหลายโครงการของการเคหะที่เกิดขึ้นคือ ชุมชนของการเคหะแห่งชาติเมื่อ ดำเนินงานก่อสร้างแล้วเสร็จรูปแบบของผังย่านชุมชนพักอาศัย ไม่มีความเหมาะสมต่อผู้ใช้โครงการ เกิดความขัดแย้งในส่วนของวิถีชีวิตปรกติกับเมืองที่ไม่สัมพันธ์กัน ไม่เป็นระเบียบ แออัด เนื่องจากมุ่งเน้นปริมาณ และ ความคุ้มทุน อาคารหนาแน่น ขาดความเหมาะสมในรูปแบบที่ควรจะเป็น เช่น พื้นที่อาคารมีสัดส่วนหนาแน่นมาก และ ส่วนบริการเมืองมีน้อย ขาดทัศนียภาพอันดี ระบบการสัญจรที่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ การวางผังย่านพักอาศัยไม่สัมพันธ์กับส่วนต่างๆของเมือง และ วิถีชีวิตประชากร เป็นต้น

จัตริชัย พงษ์ประยูร (2526 : 17) กล่าวว่าเมืองที่มีการใช้ที่ดิน และ รูปแบบเมืองไม่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตประชากร เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เมื่อเมืองมีอายุมากขึ้นปัญหาทั้งหลายก็จะเพิ่มมากขึ้นยากแก่การแก้ไข จำเป็นต้องมีการวางแผนสำหรับเมือง เพื่อให้เมืองมีความเหมาะสมต่อการใช้งานของประชากร และ ผู้ใช้เมือง สมพล ดำรงเสถียร (2538 : 2 – 3) กล่าวว่างานของนักออกแบบชุมชนเมือง คือ การส่งเสริมความสวยงามของเมือง โดยควบคุมลักษณะรูปร่าง ลักษณะความหนาแน่น ความสูงของอาคาร การใช้วัสดุในการตกแต่งสีของอาคาร เพื่อผลรวมของเมืองทั้งหมดไม่ขัดแย้งกันทำให้เมืองสวยงามเป็นระเบียบมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน ลักษณะของชุมชนเมือง เป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญที่สุดของสังคม งานออกแบบชุมชนเมืองคือการจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมของมนุษย์

จากแนวความคิดดังกล่าวผู้วิจัยที่ต้องการ ศึกษา และ พัฒนารูปแบบของเมืองให้มีความเหมาะสมต่อประชากร การใช้ที่ดิน ความสัมพันธ์ของเมือง และ ย่านที่พักอาศัย เพื่อให้ตอบสนองความเป็นชุมชนพักอาศัยของเมืองได้อย่างสมบูรณ์ เป็นประโยชน์สำหรับการวางผัง และ สร้างชุมชนพักอาศัยที่อื่นๆของการเคหะแห่งชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการใช้ที่ดิน และ ผัง เมืองใหม่บางพลี

1.2.2 เพื่อศึกษาผังแม่บท สภาพปัจจุบัน และ กำหนดแนวทางในการออกแบบย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวความคิดในการใช้ที่ดิน และ รูปแบบของการวางผังที่สอดคล้องกับแนวความคิดของ นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์ (2523 : 31 – 32) ที่กล่าวว่าที่ตั้งของการใช้ที่ดินประเภทชุมชนพักอาศัยควรอยู่บนที่ดอน ซึ่งมีความปลอดภัยสูง เป็นบริเวณที่มีการระบายน้ำทิ้งได้ดีอยู่ ใกล้ถนน ลักษณะที่ดินเหมาะแก่การก่อสร้าง มีระบบบริการสาธารณะสุขพร้อมมูล เป็นบริเวณที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ อยู่ในบริเวณที่ ปลอดภัยจากน้ำท่วม ไฟไหม้ หรือ บริเวณที่คาดว่าเรื่องบินจะตก เช่น อยู่ใกล้บริเวณสนามบิน อยู่ใกล้ที่ทำงาน ย่านการค้า และ ปลอดภัยจากการรบกวนของของ คิววัน กลิ่น เสียง ฝุ่น ละออง ฯลฯ อันเนื่องมาจากโรงงาน มักจะอยู่ใกล้ที่บริเวณลักษณะภูมิประเทศเอื้ออำนวย เช่น ใกล้แม่น้ำ ทะเลสาบ

วิมลสิทธิ์ หรยางกุล (2537 : 413) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิเคราะห์กิจกรรมในการใช้พื้นที่ และ การใช้ที่ดินไว้ว่า การวิเคราะห์กิจกรรม สามารถให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการกำหนดความต้องการทางกายภาพ เช่น กำหนดพื้นที่ใช้สอย และ ขนาดพื้นที่ การกำหนด อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ การจัดพื้นที่ที่เหมาะสม กับการดำเนินงานกิจกรรม การกำหนดระบบควบคุมสภาวะแวดล้อม และ ระบบสนับสนุน การวิเคราะห์กิจกรรมย่อมต้องเกี่ยวข้องกับผู้ใช้ และ ประเภทต่างๆตามลักษณะผู้ใช้ต่างๆ

ลักษณะการใช้ที่ดินย่านชุมชนพักอาศัย อนุกรมการการใช้ที่ดิน (2535 : 45) กล่าวว่าที่ดินย่านพักอาศัยต้องประกอบด้วย ที่ตั้งเหมาะสม ระบายน้ำง่าย ดินเหมาะแก่การก่อสร้าง สงบเงียบ ใกล้แหล่งงาน ระบายอากาศดี ราคาที่ดินไม่แพง การสัญจรปลอดภัยจากขูดยาน และ ฝุ่นควัน กิจกรรมเมืองมีความใกล้เคียงกัน มีที่ว่าง และ สวนสาธารณะบริการประชาชนอย่างพอเพียง ทางเท้าสัมพันธ์กับ จำนวน และ การใช้งานประชากร มีที่จอดรถเพียงพอ และ สัมพันธ์กับกิจกรรมที่ใช้ อาคารต้องห่างจากถนน และ อาคารอื่นตามความเหมาะสมไม่แออัด รูปแบบของอาคารต้องสัมพันธ์กับการหนีไฟ ระบบอาคาร และ การบริการสาธารณะ จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นกรอบความคิดในการวิจัยในด้านต่างๆได้ดังนี้ คือ

1. ที่ตั้ง

2. การใช้ที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การสำรวจ
4. กิจกรรม
5. การบริการสาธารณะ
6. ที่ว่าง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ศึกษาการใช้ที่ดิน และ ผัง โครงการที่ 1 และ 2 เมืองใหม่บางพลี

1.4.2 ศึกษาสภาพปัจจุบันของโครงการที่ 3 และ วางผังให้เหมาะสมกับพื้นที่ 160 ไร่ จำนวนอาคาร 800 หน่วย เป็นที่พักอาศัยผู้มีรายได้ปานกลาง – ค่อนข้างสูง โดยมีข้อมูลจาก โครงการเมืองใหม่บางพลี ดังนี้

ชุดที่ 1 บ้านเดี่ยว สองชั้น	246 หน่วย	755 ล้านบาท
ชุดที่ 2 บ้านแฝด สองชั้น	50 หน่วย	300 ล้านบาท
ชุดที่ 3 บ้านเรือนแถว 2 ชั้น	254 หน่วย	254 ล้านบาท

1.5 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

1.5.1 ประชากร คือ ผู้ที่อาศัยในโครงการที่ 1 และ 2 ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านเทศบาล ตำบลบางเสาธง และ พักอาศัยในอาคารของการเคหะแห่งชาติ จำนวน 3,063 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง คือผู้ที่อาศัยในบ้านแฝด 2 ชั้น และ บ้านเรือนแถว 2 ชั้น เมืองใหม่บางพลี โดยใช้ประชากรร้อยละ 10.00 ตามตารางของสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1874 : 78) จำนวนทั้งสิ้น 309 คน

1.6 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ที่ตั้ง
2. การใช้ที่ดิน
3. การสำรวจ
4. กิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การบริการสาธารณะ

6. ที่ว่าง

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 เมืองใหม่บางพลี หมายถึง โครงการเมืองบริวารกรุงเทพฯ โครงการแรกที่ตั้งขึ้นตามนโยบายรัฐบาล เพื่อรองรับการขยายตัวประชากรภาคนครหลวง ดำเนินการโดยการเคหะแห่งชาติ

1.7.2 โครงการที่ 1, 2 และ 3 หมายถึง โครงการเมืองใหม่บางพลี ตามกำหนดการตามระยะเวลาในการก่อสร้างในแต่ละช่วง

1.7.3 ย่าน หมายถึง บริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีความเป็นอยู่ของประชาชน เป็นที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบสถาปัตยกรรมและ กิจกรรม

1.7.4 ชุมชนพักอาศัย หมายถึง พื้นที่ที่ใช้สำหรับการอยู่อาศัย หรือ ตั้งถิ่นฐาน รวมความถึง หมู่บ้าน ชุมชน

1.7.5 ที่ตั้ง หมายถึง ความเหมาะสมของที่ตั้งในการวางย่านที่พักอาศัย เช่น อยู่บนที่ดอนระบายน้ำได้ดี ที่ดินเหมาะแก่การก่อสร้าง ปลอดภัยจากมลภาวะฝุ่นควัน ไอเสีย กลิ่น ที่ไม่ดี เสียงสงบ มีทัศนียภาพอันสวยงาม ไม่ไกลจากการบริการสาธารณะ และ แหล่งงาน

1.7.6 การใช้ที่ดิน หมายถึง การแบ่งที่ดิน หรือ จัดสรรเพื่อความเหมาะสม เช่น เป็นแหล่งการค้า ถนน ที่จอดรถ ทางเท้า ที่ว่าง สวนสาธารณะ ที่สำหรับกิจกรรมชุมชน และ การบริการสาธารณะ ที่ดินสำรองสำหรับกิจการอื่นๆ ที่ดินสำหรับ ระบบสาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ ตลอดจนที่ดินสำหรับวางระบบต่างๆของเมือง

1.7.7 การสัญจร หมายถึง ถนน หรือ รูปแบบการติดต่อ สัญจร จราจร คมนาคม ในชุมชน และ ย่านอื่นๆ รวมถึงที่จอดรถ ทางน้ำที่ติดต่อกันโดยเรือ ทางเฉพาะจักรยาน ทางเท้า ทางรถยนต์

1.7.8 การบริการสาธารณะ หมายถึง การบริการโครงสร้างพื้นฐานสำหรับหน่วยชุมชน เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ไฟฟ้า ประปา การขนส่งสาธารณะ ตู้โทรศัพท์ ที่ทิ้งขยะ ร้านค้า ตลาดชุมชน หน่วยงานราชการ ตลอดจน การบริการอื่นๆสำหรับชุมชน

1.7.9 กิจกรรม หมายถึง ลักษณะของวิถีชีวิต หรือ พฤติกรรมมนุษย์ที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เช่น พักผ่อน จับจ่ายซื้อของ การเดินทาง ออกกำลังกาย ประเพณี รวมถึงการใช้ส่วนต่างๆของเมือง

1.7.10 ที่ว่าง หมายถึง ที่เว้นว่างรอบๆอาคาร ที่เว้นว่างในย่านชุมชนที่พักอาศัย เพื่อใช้พักผ่อน ป้องกันความแออัด ป้องกันไฟไหม้ มีอากาศถ่ายเทที่ดี เช่น สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ สวนหย่อม สนามกีฬา ที่ว่างอื่นๆ เช่น ตลาดนัดวันหยุด ต้องปราศจากสิ่งปกคลุมพื้นดิน ไม่รวมถึงบ่อและ สระน้ำ

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมเอกสาร และค้นคว้าข้อมูลรายงานที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลที่ใช้ศึกษาค้นคว้าต้อง สัมพันธ์กับแนวความคิดในการออกแบบ และ สภาพปัจจุบันของ เมืองใหม่บางพลีในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัย โดยกำหนดเป็นหัวข้อได้ดังนี้

- 2.1 ความเป็นมาของชุมชนเมืองใหม่บางพลี
- 2.2 รายละเอียดของผังเมืองใหม่บางพลี
- 2.3 แนวความคิดในการออกแบบ และ จัดทำผังย่านชุมชนพักอาศัย

2.1 ความเป็นมาของชุมชนเมืองใหม่บางพลี

แนวความคิดในการสร้างเมืองใหม่มีมาตั้ง ปี พ.ศ. 2541 โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการลดอัตราการเติบโตของกรุงเทพมหานคร ในขณะที่กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านการพัฒนาเมืองประเทศไทย ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) ซึ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาเมืองหลักในภูมิภาค เพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค และ ลดความแออัดของกรุงเทพมหานครในระยะยาว ตลอดจนป้องกันการอพยพเข้ากรุงเทพมหานครพัฒนาชุมชนชานเมือง และ ชุมชนรอบนอก ต่อมาในช่วงปลายแผนฯ 3 ประเทศประสบปัญหาอันเนื่องมาจากสงครามเวียดนาม และ วิกฤตการณ์น้ำมัน เกิดการอพยพย้ายถิ่นเข้าสู่เมืองหลวง ทำให้กรุงเทพฯ และ ปริมณฑลเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เกิดความแออัดขาดแคลนสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และ ที่อยู่อาศัย และ สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม

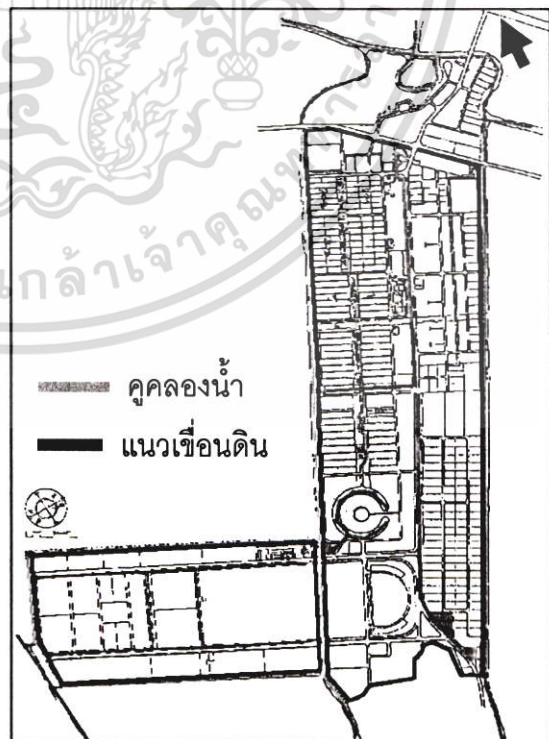
ภาพที่ 2.1 แสดงที่ตั้งเมืองใหม่บางพลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะรัฐมนตรีได้สังเกตเห็นถึงปัญหาดังกล่าว ในการรองรับการล้นเมืองของประชากรในขณะนั้น จึงมีการสร้างเมืองใหม่ 1-2 เมือง รอบกรุงเทพฯ อันได้แก่ แถบถนนพหลโยธิน ถนนเพชรเกษม ถนนธนบุรี - ปากท่อ และ ถนนบางนา - ตราด ซึ่งได้ดำเนินการโดยการเคหะแห่งชาติ โดยโครงการเมืองใหม่บางพลีนั้น จัดซื้อที่ดินในปี 2519 จำนวน 4,669 ไร่ ในราคา 131 ล้านบาท เป็นเมืองที่สมบูรณ์ในตัวเอง กล่าวคือประกอบด้วย ย่านอุตสาหกรรม ย่านธุรกิจการค้า สถานที่ราชการ สาธารณูปโภค การศึกษา โดยในนิคมอุตสาหกรรมเป็นประชากรหลักในเมืองใหม่บางพลี โดยมีที่ตั้งอยู่ถนนบางนา - ตราด กิโลเมตรที่ 22-23 และ ถนนเทพารักษ์ ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง ซึ่งแต่เดิมอยู่ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 3 โครงการคือ โครงการที่ 1 (2523-2531) จำนวนพื้นที่ 1,665 ไร่ โครงการที่ 2 (2531-2544) จำนวนพื้นที่ 1,500 ไร่ โครงการที่ 3 (2545-2554) จำนวนพื้นที่ 1,304 ไร่ รวมพื้นที่ทั้งหมด 4,469 ไร่ สำหรับในโครงการที่ 3 นั้นจะดำเนินการอนุมัติก่อสร้างแล้ว จำนวน 160 ไร่ (ข้อมูลจาก แผนพัฒนาโครงการเมืองใหม่บางพลี)

2.2 รายละเอียดผังเมืองใหม่บางพลี

รูปแบบรายละเอียดของผังเมืองใหม่บางพลี ตามข้อมูลที่มีผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจสภาพปัจจุบันของพื้นที่ศึกษาในด้านต่างๆเป็นดังนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงขอบเขต เมืองใหม่บางพลี ภาพที่ 2.3 แสดงคลองและคันดินเมืองใหม่บางพลี

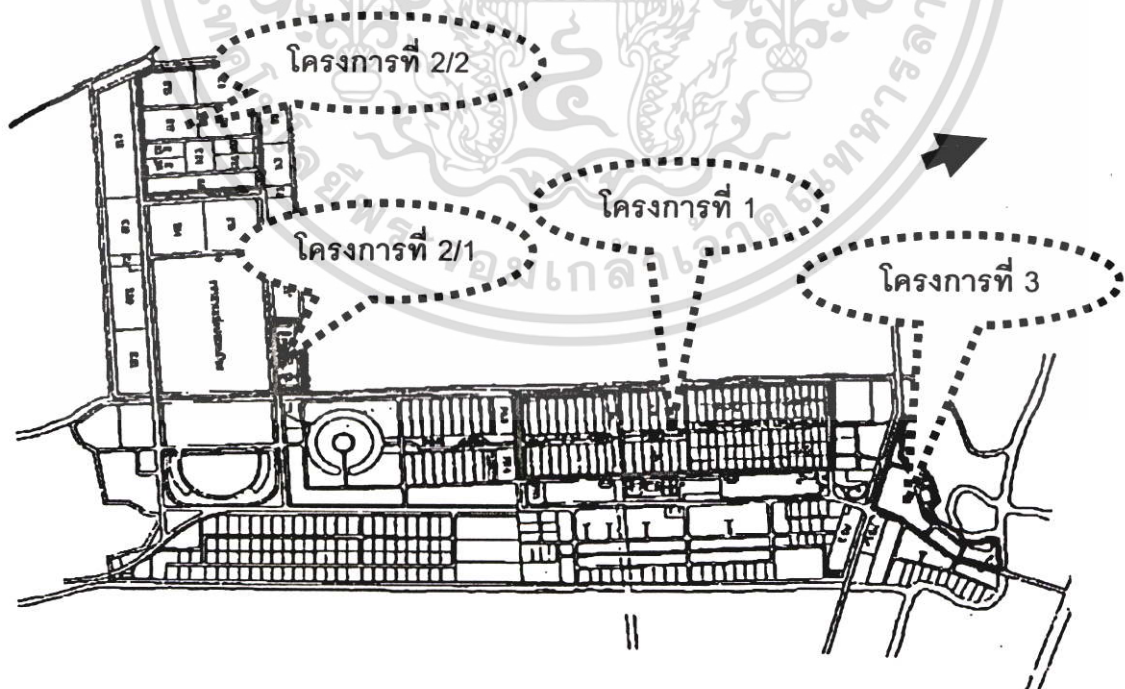
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 ที่ตั้ง

ทิศตะวันออกอยู่ติด กับนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ทิศเหนือสิ้นสุดที่ คลองสำโรง และ ถนนบางนา –ตราด กิโลเมตรที่ 23 ทิศใต้สิ้นสุดที่คลองร้อย สามารถเชื่อมกับถนนสุขุมวิทกับถนน ด้านทิศใต้ ทิศตะวันตกสิ้นสุดที่คลองเจริญราษฎร์ และ คลองสิบเจ็ด มีรูปร่างพื้นที่โครงการเป็นตัว L ดำเนินการก่อสร้างโดย การเคหะแห่งชาติ โดยมติคณะรัฐบาล เพื่อรองรับการขยายตัวของประชากร และ เศรษฐกิจ ภาคนครหลวง ให้มีความสมบูรณ์ในตัวเอง โดยในโครงการที่ 1 ได้ดำเนินงานเสร็จสิ้นแล้ว การเคหะแห่งชาติได้ดำเนินการโอนให้อยู่ในความดูแล ของ เทศบาลตำบลบางเสาธง ในโครงการ ที่ 2 อยู่ในระหว่างการโอนให้เทศบาลตำบลบางเสาธงเช่นเดียวกัน ส่วนในโครงการที่ 3 อยู่ในระหว่าง การสำรวจเพื่อทำการก่อสร้าง โดยประเมินผลจาก โครงการที่ 1 และ 2 ซึ่งสามารถรองรับประชากรได้ ทั้งสิ้น 60,000 คน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ จากสี่แยกบางนา 23 กิโลเมตร และ จังหวัดสมุทรปราการ 20 กิโลเมตร โครงการต่างๆของเมืองใหม่บางพลี มีทั้งสิ้นสามโครงการ โดยที่ตังนั้น

โครงการที่ 1 มีที่ตั้งอยู่บนบนสุดของโครงการต่างๆโดยมี ทิศเหนือเริ่มจากถนนเทพารักษ์ ตะวันออกสิ้นสุดที่ถนนอุตสาหกรรม ทิศใต้สิ้นสุดที่ ถนนชอย 28 หรือ โรงเรียน สิงห์สมุทร ทิศตะวันตก ที่คลองเจริญราษฎร์

โครงการที่ 2 มีที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองใหม่บางพลี ทิศตะวันออกที่คลอง เจริญราษฎร์ ทิศเหนือที่คลองเจ็ดสิบห้า ทิศตะวันตกที่คลองลาดหวาย ทิศใต้จดที่คลองร้อย

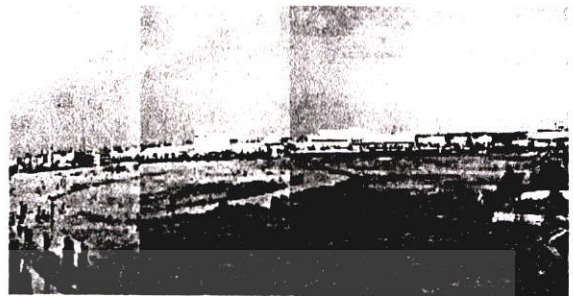
ภาพที่ 2.4 แสดงที่ตั้งโครงการในเมืองใหม่บางพลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3 อยู่บริเวณทิศใต้เมืองใหม่บางพลี ทิศตะวันออกที่ถนนอุตสาหกรรม ทิศเหนือ ติดที่คลอง สำโรง ทิศตะวันตกที่แนวเขตคลองสำโรง ทิศใต้ที่ถนนเทพารักษ์

ภาพที่ 2.5.1 ด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 2.5.2 ด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 2.5.3 ด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 2.5.4 ด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 2.5 แสดงที่ตั้งโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

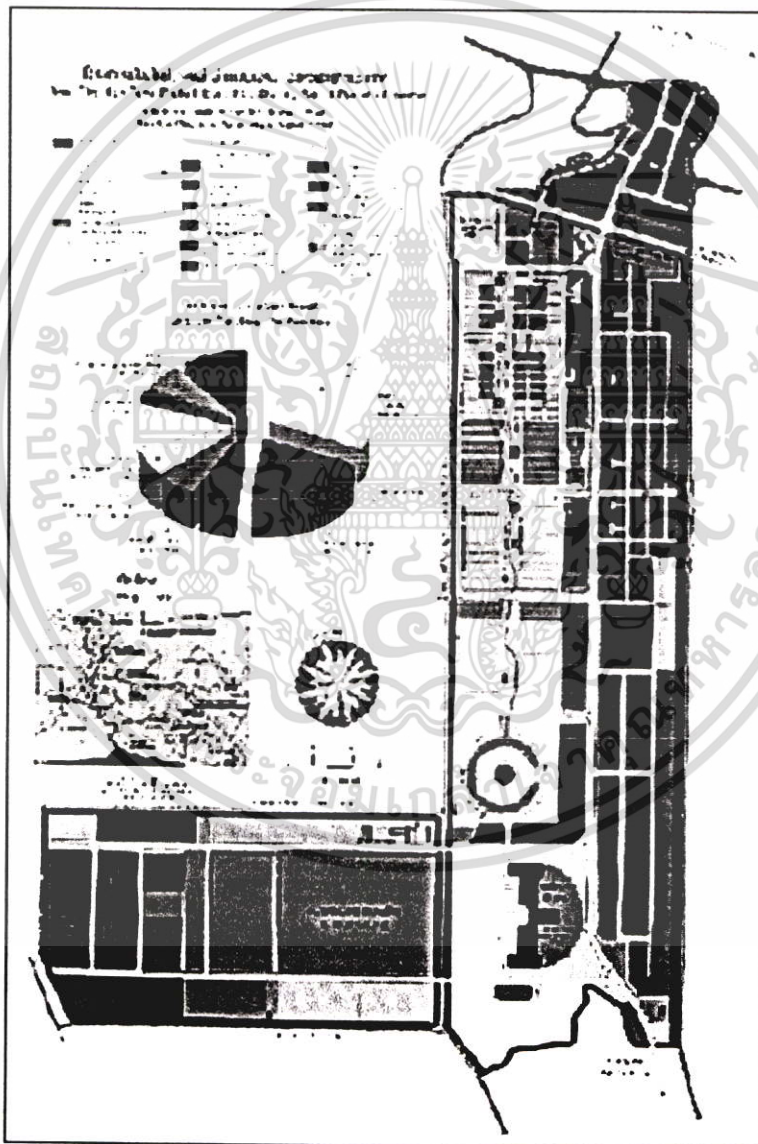

ภาพที่ 2.6 แสดงสภาพกายภาพในเมืองใหม่บางพลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

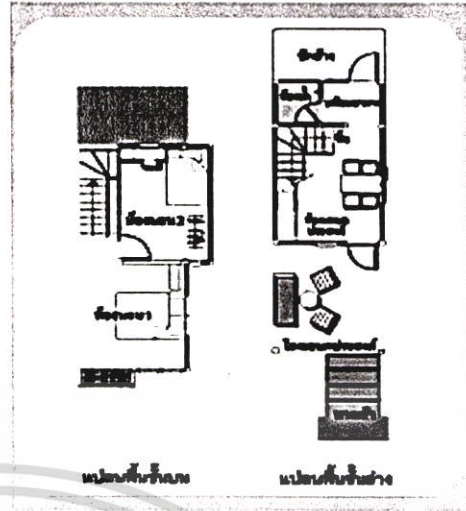
2.2.2 การใช้ที่ดิน

เมืองใหม่บางพลีเป็นเมืองที่สมบูรณ์ในตัวเองดำเนินการก่อสร้างโดยการเคหะแห่งชาติ มีขนาดเนื้อที่ 4,469 ไร่ เป็นพื้นที่ล้อมรอบด้วยเขื่อนดิน และ คูน้ำทั้งธรรมชาติ โดยแบ่งเป็น 3 โครงการ เมืองใหม่บางพลี ได้กำหนดย่านที่พักอาศัย โดยแบ่งตามรายได้ เพื่อที่จะได้รองรับประชากรที่แตกต่างกัน มีการกำหนด ย่านการค้าหลัก และ องค์ประกอบอื่นๆไว้ที่ โครงการวาระที่ 1 ส่วนโครงการที่ 2 เป็น องค์ประกอบรอง จากผลการประเมินในระยะแรก ขนาดของกิจกรรมต้องอาศัยสภาพเศรษฐกิจ ขนาดประชากร จากทั้งสองโครงการ ซึ่งเริ่มอิมิตัวกับ ประชากรที่เพิ่มมากขึ้น

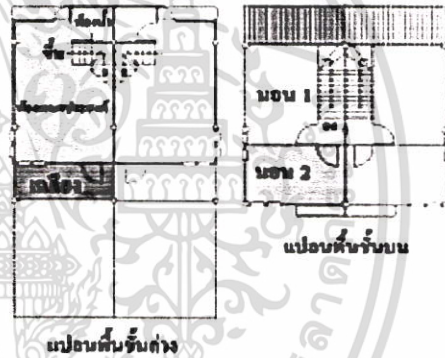
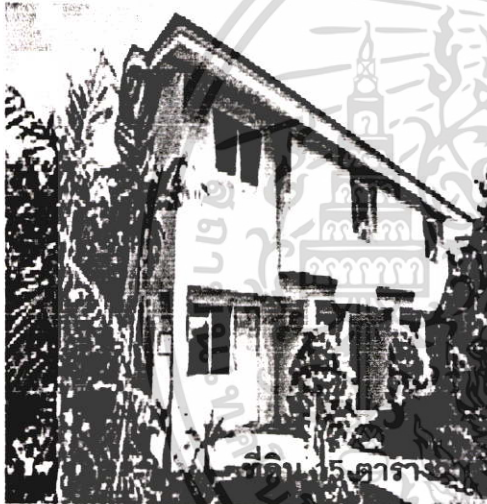

ภาพที่ 2.7 แสดงผังเมืองใหม่บางพลี

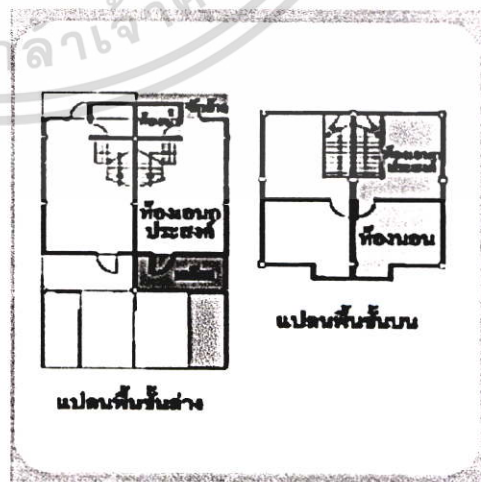
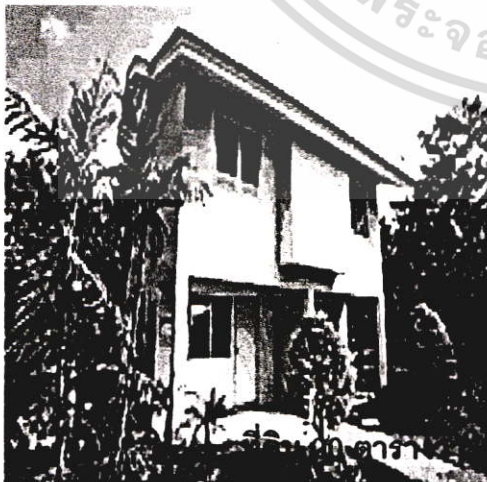
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8.1 แสดงแปลน และ ภาพอาคารบ้านเดี่ยว 2 ชั้น

ภาพที่ 2.8.2 แสดงแปลน และ ภาพอาคารบ้านเรือนแถว 2 ชั้น

ภาพที่ 2.8.3 แสดงแปลน และ ภาพอาคารบ้านแฝด 2 ชั้น

ภาพที่ 2.8.4 แสดงแปลน และ ภาพอาคารที่จะสร้างในเมืองใหม่บางพลีโครงการที่ 3 มีมาตรฐาน 1:300 ค่าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านที่พักอาศัยเดิมไม่เพียงพอ ซึ่งรวมถึงการใช้ที่ดินประเภท อื่นๆ เพื่อเป็นการเพิ่มต่อการบริการ และการพัฒนาเมืองในส่วนชานเมืองที่มีพักอาศัยในโครงการที่ 3 ซึ่งจะรองรับประชากรทั้งสิ้น 150,000 คน ขณะนี้โครงการเมืองใหม่บางพลี โครงการที่ 1 และ 2 การเคหะแห่งชาติได้สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วโดยการใช้ที่ดินดังแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงการใช้ที่ดินในเมืองใหม่บางพลี

การใช้ที่ดิน	โครงการที่ 1 / ไร่	โครงการที่ 2 / ไร่
อุตสาหกรรม	445.00	502.04
ย่านการค้า	207.10	19.20
บริการชุมชน	138.06	117.02
ถนนทางเท้าและ พื้นที่ว่าง	133.94	297.04
ที่พักอาศัย	392.94	347.20
สาธารณูปโภคอื่นๆ	152.20	118.52
รวม	1665.00	1304.00

ที่มา : ฝ่ายบริหารโครงการก่อสร้างที่ 3 การเคหะแห่งชาติ

จากข้อตกลงเบื้องต้นในบทที่ 2 กล่าวถึงเงื่อนไขในการศึกษาวิจัยโดยยึดถือโครงการสร้างหลักของเมืองใหม่บางพลีเป็นหลัก เมื่อโครงการที่ 1 แล้วเสร็จ มีการประเมินความสำเร็จของโครงการว่าเป็นไปตามแผนที่ปฏิบัติ หรือ ไม่ จากผลการสรุปได้มีการปรับปรุงโครงสร้างหลัก การใช้ที่ดินในโครงการที่ 2 และ 3 โดยเฉพาะการใช้ที่ดินย่านนิคมอุตสาหกรรม และ ย่านที่พักอาศัย ตลอดจนองค์ประกอบอื่นๆให้มีความสัมพันธ์กัน และ มีการกำหนดการใช้ที่ดินย่านอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นเป็น 800 – 10,000 ไร่ แม้เมื่อโครงการวาระที่ 2 แล้วเสร็จ ผลการสรุปการประเมินโครงการก็ยังคงอยู่ในรูปแบบเดิม ความต้องการที่พักอาศัยมีจำนวนมากขึ้น จากศักยภาพเมืองใหม่บางพลี ในด้านแหล่งงานที่เพิ่มมากขึ้น มีแรงจูงใจจากนักลงทุน เนื่องจากองค์ประกอบ และ ลักษณะของเมือง ที่เอื้ออำนวยเป็นอย่างยิ่ง ลักษณะการใช้ที่ดินของเมืองใหม่บางพลี โครงการที่ 3 จากการประเมินโครงการในโครงการที่ 1 และ 2 แนวทางการกำหนดพื้นที่ย่านพักอาศัยชุมชน ได้กำหนดผังการใช้ที่ดินเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเมือง ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอในการใช้ที่ดินของเมืองใหม่บางพลี แต่ลักษณะที่คาดการณ์จากลักษณะความเป็นไปได้ ของการใช้ที่ดินซึ่งดำเนินการสำรวจ และ ประเมินผลจาก ทั้งสองโครงการ การใช้ที่ดินในพื้นที่ว่างเปล่าที่เหลือการพัฒนาตามโครงการต่างๆแล้ว จะได้ที่ดินที่สามารถพัฒนาต่อไป และ ที่สำคัญพื้นที่ยังเป็นกรรมสิทธิ์ของการเคหะแห่งชาติ จากการประเมินการณจากฝ่ายการสำรวจ ออกแบบก่อสร้างการเคหะแห่งชาติ ได้สรุปแนวทางการใช้ที่ดินในโครงการที่ 3 เพื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนการใช้ที่ดินตาม สัดส่วน และ องค์ประกอบที่จำเป็นของเมืองใหม่ ที่สามารถเป็นไปได้

ผังเมืองใหม่บางพลีได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินหลายครั้ง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และ สังคมที่เปลี่ยนไป และ บางครั้งก็เปลี่ยนแปลงด้านการก่อสร้าง เช่น การเปลี่ยนแปลงแนวคูน้ำออกจากเขื่อนดิน เพื่อแก้ไขปัญหาการทลายตัวของเขื่อนดิน แม้ปัจจุบันก็ยังมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ โดยเฉพาะโครงการที่ 2 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเฉพาะโครงสร้างที่จำเป็น ลักษณะอาคารในเมืองใหม่บางพลี ประกอบด้วยชุมชนจากโครงการที่ 1 และ 2 เป็นอาคารแบบ อาคารเรือนแถวชั้นเดียว ประกอบด้วยสวนเอนกประสงค์ และ ห้องน้ำ 1 ห้อง ขนาดอาคาร 25.2 ตารางเมตร เนื้อที่ 21 ตารางวา แบบอาคารเรือนแถว 2 ชั้น ประกอบด้วยสวนเอนกประสงค์ ส่วนนอนและ ห้องน้ำ 1 ห้อง ขนาดอาคาร 37.8 ตารางเมตร เนื้อที่ 21 ตารางวา แบบอาคารบ้านแฝด 2 ชั้น ประกอบด้วยสวนเอนกประสงค์ ส่วนนอน และ ห้องน้ำ 1 ห้อง ขนาดอาคาร 60 ตารางเมตร เนื้อที่ 40 ตารางวา แบบอาคารบ้านแฝด 2 ชั้น ประกอบด้วยสวนเอนกประสงค์ ส่วนนอน และ ห้องน้ำ 1 ห้อง ขนาดอาคาร 84.42 ตารางเมตร เนื้อที่ 50 ตารางวา คอนโดมีเนียม 1 เป็นอาคารสูง 5 ชั้น ที่พักอาศัย 1,728 หน่วย ห้องพัก 31 ตารางเมตร คอนโดมีเนียม แบบให้เช่า บางพลี อาคารสูง 5 ชั้น มีที่พักอาศัย 6,416 หน่วย ห้องพัก 31 ตารางเมตร และ ร้านค้าจาก 34 หลัง จำนวน 148 หน่วย อาคารพาณิชย์ แบบ 2 ชั้น และ 3 ชั้น ส่วนอาคารข้างเคียงประกอบด้วยตึกแถว 2-3 ชั้น ร้านค้าตามแนวถนน และ ตลาดเมืองใหม่ มีส่วนอาคารให้เช่าของเอกชนจากที่ดินที่จำหน่ายจากการเคหะแห่งชาติ ส่วนอื่นๆเป็น บริการชุมชนอื่นๆ เช่น เทศบาลตำบลบางเสาธง อนามัย สถานีตำรวจ ไปรษณีย์ ที่ทำการการเคหะแห่งชาติเมืองใหม่บางพลี โรงเรียน เป็นต้น

2.2.3 การสัญจร

การสัญจรที่ใช้คมนาคมขนส่งถนนสายหลักนั้นเป็นถนนที่เชื่อม ถนน บางนา - ตราด และ ถนนเทพารักษ์ โดยตัดออกทิศใต้ไปสิ้นสุดที่ ถนนสุขุมวิทสายเก่า ซึ่งเป็นถนนสายประธาน ค่อนข้างจะมีปัญหาเรื่องการจราจร จะใช้ต่อเนื่องเป็นการเข้าถึงไปโครงการที่ 2 การจราจรภายในโครงการที่ 1 ใช้ถนนหน้าเทศบาลตำบลบางเสาธง เรื่อยยาวไปสุดที่ ซอย 28 ตรงข้ามกับ โรงเรียนสิงห์สมุทร ซึ่งจะใช้เป็นที่กำหนดโครงการที่ 3 ซึ่งจำเป็นต้องมีการขยายขอบถนนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ทางตลอดจนต้องกำหนดเส้นทาง เพื่อลดการใช้เส้นทางร่วมกันกับถนนอุตสาหกรรม จากลักษณะรูปแบบการจราจรภายในเป็นระบบ Grid System และ Loop System ผสมกัน มีการกำหนดถนนให้เหมาะกับการสัญจร คือ

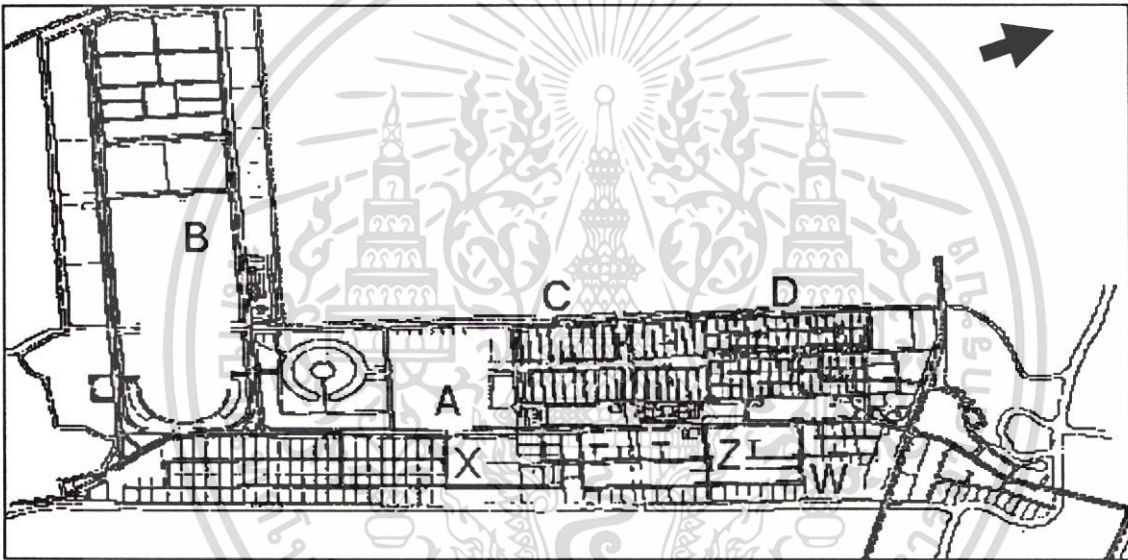
ทางเดิน และ ทางจักรยาน (E) ความกว้าง 4 เมตร เป็นถนนในหมู่บ้านผู้มีรายได้น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถนนในหมู่บ้าน (D) ความกว้าง 7.50 เมตร ใช้เป็นถนนตัดขวางร่วมทางเดิน (E) เพื่อให้รถขยะดับเพลิง เข้าไปในหมู่บ้านได้ ถนนสายย่อย C เป็นถนนที่แยกจากสายหลัก B เข้าสู่หมู่บ้าน ถนนสายหลัก B ความกว้าง 18 เมตร เป็นถนนที่แยกจากสายประธาน เข้าสู่ตำบลที่อยู่อาศัย แล้วกลับมาเชื่อมถนนสายประธานอีกครั้ง

ถนนในย่านอุตสาหกรรม มี 4 ขนาดคือ W ความกว้าง 9 เมตร X ความกว้าง 14 เมตร Y ความกว้าง 16 เมตร Z ความกว้าง 19 เมตร

ถนนสายหลักของเมือง A เป็นถนนที่ตัดผ่านเมืองใหม่ สามารถเชื่อมถนนบางนา – ตราด ถนนเทพารักษ์ ถนนสุขุมวิท (สายเก่า) เป็นถนนที่แบ่งย่านที่อยู่อาศัยออกจากย่านอุตสาหกรรม โดยดำเนินการโอนให้กรมทางหลวง โดยขยายทางเป็น 40 เมตร

ภาพที่ 2.7 แสดง การสัญจรในเมืองใหม่บางพลี

แต่จากการสำรวจส่วนใหญ่ที่พบคือ มีถนนหลายๆส่วนไม่มีการใช้ และ ไม่สมบูรณ์ของการเดินทาง มีระบบการเข้าออกโครงการหลัก เป็นแบบเดินทางเดียว ไม่มีถนนคู่ขนานกัน แต่ไปใช้ทางเดียวโครงการเป็นถนนคู่ขนาน ทำให้เมื่อใช้งานจริงต้องหลีกเลี่ยงคนขับรถยนต์บนถนน การไม่มีที่หมายตาทำให้หลงทางย่านพักอาศัยที่วุ่นวาย จากคลอง และการออกแบบถนนที่ทำให้ขอยตัน การออกแบบถนนไม่ได้เพื่อการจอดข้างทาง ถนนบางช่วงแคบเป็นอันตรายทั้งต่อรถยนต์ และ ทางเท้า การรुक้าทางเท้าของหาบเร่ แผงลอย ตลอดจนเนื่องจากระบบเศรษฐกิจเมืองที่เจริญขึ้นทำให้การใช้เมืองมุ่งตอบสนองรายได้ และ ความสะดวกสบายมากเกินไปถนนในโครงการที่ 1 นั้นเมื่อช่วงเวลาเร่งด่วนจะมีอันตรายเป็นอย่างมากที่จอดรถข้างทางที่จอดยากเนื่องจากมีรถมาก ถนนแคบ บริเวณตลาด และ ย่านการค้ามีบริเวณจอดรถไม่พอเพียงกับการใช้โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนบุคคล ถ้าจะลดการใช้รถยนต์ต้องหันมาใช้รถโดยสารที่จะช่วยลดความแออัด โดยเฉพาะในเวลาเร่งด่วน แต่ข้อดีของรูปแบบถนนในเมืองเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหม่บางพลีคือ รูปแบบถนนแบบที่สามารถกัน รถขนส่งสินค้าในย่านอุตสาหกรรม และ ง่ายต่อการตัดแบ่งพื้นที่เนื่องจากเป็นถนนแบบตาตาราง และการวางรูปแบบอาคาร ถนนใน โครงการที่ 2 มีความสะดวกสบายของถนน และ ทางเท้ามากมีความกว้างที่เหมาะสมแต่ประเมินได้ยากเนื่องจากโครงการยังมีคนอาศัยไม่เต็มโครงการ และ เป็นโครงการแบบคอนโดมิเนียมเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ สามารถประเมินได้ เนื่องจากการบริการสาธารณะส่วนใหญ่มาใช้ในโครงการที่ 1 เนื่องจากการขนส่งสาธารณะส่วนใหญ่ต้องเดินรถผ่านโครงการที่ 1 ก่อน แล้วจึงเดินรถเข้าโครงการที่ 2

2.2.4 กิจกรรม

กิจกรรมจะมีผลเป็นอย่างมากต่อโครงการที่ศึกษา เนื่องจากกิจกรรมส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมาจากประชากรการแสดงออกทางพฤติกรรมส่วนใหญ่ ดังนั้นจำนวนประชากรเป็นส่วนหนึ่ง que แสดงให้เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง และการวางแผนสำหรับประชากรที่เกิดขึ้นทั้งทรัพยากร การบริการสาธารณะ การใช้ที่ดิน และ อื่นๆ เพื่อลดปัญหาในอนาคตที่จะเกิดขึ้นแฝงที่อาจจะมีมากกว่าถึง 2-3 เท่า ของประชากรพื้นที่ จากการคาดการณ์ประชากรตามตำบลแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มของประชากรที่มากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 2.2 และ 2.3 ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนประชากร และการพยากรณ์จำนวนประชากร ในเขตอำเภอบางพลี

ตำบล	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555
บางพลีใหญ่	42,312	44,218	4,6542	48,192	51,071	52,984	53,478	54,674	56,495	58,421	60,281
บางปลา	26,425	28,154	29,547	31,412	32,429	34,197	36,520	38,217	40,285	42,941	46,547
บางไฉลง	20,356	22,123	24,769	26,542	28,564	30,214	32,473	34,256	36,521	38,214	40,286
บางเสาธง	32,143	34,544	36,847	38,271	40,271	42,428	44,281	46,544	48,121	50,120	52,495
บางแก้ว	33,579	35,689	37,420	39,420	40,520	42,371	44,089	46,847	48,563	50,426	52,786
ราชาเทวะ	22,891	23,652	35,279	37,651	38,259	40,276	42,271	44,984	46,531	48,970	50,895
หนองปรือ	12,341	14,782	16,428	18,201	19,256	20,325	21,056	22,986	24,513	26,798	28,726
ศรีษะจรเข้หน้า	10,201	12,210	13,952	14,548	16,218	17,498	18,323	19,984	20,587	21,561	22,385
ศรีษะจรเข้ใหญ่	11,387	11,987	12,541	12,350	13,067	14,212	15,338	16,385	17,568	18,326	20,497
รวม	180,546	221,521	245,294	267,201	283,496	300,211	333,285	361,288	395,281	402,503	432,536

ที่มา : สำนักทะเบียนราษฎร กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 2.3 แสดงประชากรปัจจุบันในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเสาธง

พ.ศ.2545	จำนวนประชากร			จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม		
	19,274	25,270	34,544	20,288	7,077

ที่มา : ทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลบางเสาธง 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประชากรแฝงที่ได้คาดการณ์ไว้ของเทศบาลตำบลบางเสาธงอยู่ที่ 70,000 คน โดยมีการแบ่งประชากรออกเป็น 4 ขนาด ทั้ง 2 โครงการ คือ

หมู่บ้าน (Neighborhood) เป็นหน่วยย่อยที่สุดของเมือง ที่อยู่อาศัย 400 – 1,000 หน่วย หรือ ประชากร 2,400 – 6,000 คน โดยมีศูนย์กลางหมู่บ้านประกอบด้วย ร้านค้าย่อย โรงเรียนอนุบาล สนามเด็กเล่น

ตำบล (Sub District) ประกอบด้วย 4 หมู่บ้าน ประชากรประมาณ 6,000 – 24,000 คน มีศูนย์ตำบล ประกอบด้วย โรงเรียนประถม ศูนย์บริการสาธารณสุข สวนสาธารณะ ที่พักผ่อนหย่อนใจ

อำเภอ (District) ประกอบด้วยประชากรประมาณ 2 ตำบล มีประชากรประมาณ 24,000 – 36,000 คน ศูนย์ธุรกิจการค้าของเมืองได้แก่ ย่านการค้าระดับอำเภอ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ศูนย์กีฬา และ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

เมือง (Town) ประกอบด้วยประชากรประมาณ 100,000 – 150,000 คน การค้าหลัก (Central Business District) และ ศูนย์ราชการ สถานศึกษาระดับประถม มัธยมศึกษา อุดมศึกษา โรงพยาบาล อาคารสำนักงาน สถานที่จอดรถโดยสาร ธนาคาร สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ หลายประเภท (ข้อมูลจาก รูปสภาวะสำคัญของเมืองใหม่บางพลี 2546 : 20)

กิจกรรมส่วนใหญ่ที่พบ เป็นวิถีชีวิตแบบคนเมือง ที่มีแหล่งงานส่วนใหญ่อยู่ในโรงงาน อุตสาหกรรมเล็กงานจะกลับที่พัก หรือ แวะตามแหล่งบริการเมืองเพื่อผ่อนคลาย เช่น เล่นกีฬา พักผ่อน อิริยาบถตามสวนสาธารณะ สังสรรค์ ตามร้านอาหาร บางคนถ้ามีบุตรก็อาจจะไปแวะรับที่โรงเรียนก่อนกลับที่พัก การจับจ่ายตามตลาด ย่านการค้าเป็นส่วนหนึ่งที่พบเป็นปกติ และ จะหนาแน่นมากในช่วงเวลาเลิกงาน

กิจกรรมนั้นมีผลสัมพันธ์กับช่วงเวลาต่างๆที่มีการใช้พื้นที่แต่ละส่วน เนื่องจากกิจกรรมที่เหมือนกันจะมีข้อเสียอย่างหนึ่งคือ การใช้เฉพาะเวลาที่เร่งด่วนเมื่อเลยเวลาเร่งด่วนจะมีการใช้น้อยมาก หรือ แทบไม่มีเลย เช่น การจับจ่ายซื้อของในช่วงเย็น การเบียดเสียดขึ้นรถโดยสารช่วงเวลาเร่งด่วนตอนเช้า หรือ หลังเลิกงาน พื้นที่ออกกำลังกายที่มีกลุ่มกิจกรรมที่เหมือนกันมากๆ และ เป็นกลุ่มใหญ่ เช่น แอโรบิก ฟุตบอล เดิน วิ่ง ซึ่งในเมืองใหม่บางพลีมีบางส่วนที่น้อยเกินไปแต่ละโครงการต้องมีพื้นที่บางส่วนเป็นของตนเองเพื่อป้องกันการเข้าไปใช้ในโครงการที่ 1 จนเกินอัตราในช่วงเวลาเร่งด่วน

2.2.5 การบริการสาธารณะ

เมืองใหม่บางพลีเป็นเมืองที่มีความสมบูรณ์แบบในตัวเอง ระบบบริการสาธารณะที่มีความจำเป็นสำหรับบริการ ซึ่งรวมส่วนพานิชยกรรมไว้ด้วยมีดังนี้ สถานีบริการน้ำมัน 2 แห่ง ตลาดสด 1 แห่ง ร้านค้าทั่วไป 104 ร้าน โรงแรม 1 แห่ง ธนาคาร 3 แห่ง วัดพุทธ 1 แห่ง โรงเรียนประถม 3 แห่ง โรงเรียนมัธยม 1 แห่ง อาชีวะ 1 แห่ง สนามกีฬา 1 แห่ง สวนสาธารณะ 1 แห่ง การสาธารณสุข

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงพยาบาลเอกชน 2 แห่ง สถานีอนามัย 2 แห่ง คลินิก 35 แห่ง ส่วนป้องกัน และ บรรเทาสาธารณภัย 1 แห่ง ระบบไฟฟ้า ใช้การไฟฟ้านครหลวงของ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีสถานีย่อยในเมืองใหม่ บางพลี ระบบน้ำใช้ เป็นน้ำบาดาล และ ก่อสร้างถังสูงเก็บน้ำชั้นหลายจุด ระบบป้องกันน้ำท่วม ใช้ 2 ระบบ คือ แบบ เขื่อนดิน คูน้ำ และ เครื่องสูบน้ำอัตโนมัติ ระบบบำบัดน้ำเสียโครก มี 3 โรง โดยบำบัดน้ำ ก่อนระบายออกคลองรอบโครกการ ระบบโทรศัพท์ จากองค์การโทรศัพท์มาตั้งสถานีย่อย จัดคู่สาย 1,000 เลขหมาย

การบริการสาธารณะในเมืองใหม่บางพลี มีความสมบูรณ์มากสามารถบริการประชาชนที่ เพิ่มขึ้นได้อย่างลงตัว ในย่านอุตสาหกรรมนั้นมีระบบไฟฟ้า และ ประปาที่สามารถบริการชุมชนได้อย่าง พอเพียง มีแหล่งน้ำดิบที่อยู่รอบๆเมืองใหม่บางพลีสามารถผลิตเป็นน้ำดิบป้อนสู่ภาคอุตสาหกรรม และ โครงการใหม่ๆ และ รอบๆโครงการอย่างได้ผล การบริการสาธารณะอย่างหนึ่งที่ดีคือถนนของโครงการ ที่เชื่อมกับถนนสายสำคัญสามารถเข้าออก เชื่อมถนนสายสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพหลายสาย ทั้ง ถนนสุขุมวิท ถนนเทพารักษ์ ถนนบางนา - ตราด มีรถโดยสารที่เดินสายจาก พระโขนง - บางนา - เมือง ใหม่บางพลี รถตู้ที่วิ่งจาก เมืองใหม่บางพลี - หมอชิต 2 รถสองแถวที่วิ่งสำโรงบางบ่อที่ผ่านเมืองใหม่ บางพลี รถโดยสารบางบ่อ - บางพลี ระบบการขนส่งมวลชนอย่างหนึ่งที่พบในเมืองใหม่บางพลีก็คือ จักรยานยนต์รับจ้างที่มีส่วนสำคัญที่เป็นส่วนที่ถ่ายเทคนออกจากพื้นที่แต่ละส่วนได้อย่างรวดเร็ว และ ลดเวลาการเดินทางที่แคบ ซึ่งสามารถพบเห็นได้ อยู่เสมอ ถ้าโครงการที่ 3 เกิดขึ้นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ จักรยานยนต์รับจ้างที่จะเป็นทั้งแหล่งบริการชุมชน แหล่งงาน และ เป็นส่วนที่ สร้างความเสื่อมโทรมของเมืองได้ เนื่องจากจะต้องมีพื้นที่ให้ และ การบริการตลอด 24 ชั่วโมง ปัญหาที่ พบคือ มักจะมีคนไม่ดีแฝงตัวอยู่ในอาชีพ บางครั้งการบริการนี้ก็อันตรายเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากต้อง เบียดเสียดกับรถขนาดใหญ่ เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสาร รถพ่วง รถสิบล้อ เป็นต้น ย่าน ตลาด และ การค้าเป็นส่วนที่มีบริการทั้งคนในโครงการ และ นอกโครงการอย่างพอเพียง เป็นตลาด ขนาดใหญ่ที่สามารถบริการอย่างครบครัน ทั้งใน โครงการที่ 1 และ โครงการที่ 2 มีแหล่งบริการ อยู่ บริเวณซอยไทยประกันอยู่เยื้องกับโครงการที่ 3 ที่เป็นห้างสรรพสินค้า และมีตลาดอยู่ใกล้ หรือ จะไป จับจ่ายใช้สอยที่ อ.บางบ่อ ก็อยู่ไม่ไกลนักสามารถบริการได้อย่างสมบูรณ์ แหล่งงานที่มีบริการคนอย่าง พอเพียงทั้งแหล่งงานในเมือง ร้านค้า ตลาด ย่านอุตสาหกรรม และ งานด้านอื่นๆ เป็นแหล่งที่การ บริการสาธารณะอย่างพอเพียง แต่ในบางส่วนของโครงการที่ 3 ต้องมีพื้นที่ของ แหล่งบริการสาธารณะ ในพื้นที่ของตัวเอง และ มีในสวนย่อย สำหรับลดการเข้ามาใช้ส่วนใหญ่มากเกินไป และ ส่งเสริมหาแรง ดึงดูดให้เกิดการใช้การดูแลรักษา เนื่องจากจำเป็นที่จะต้องพัฒนาโดยคนในพื้นที่ และ โดยผู้ใช้เอง เพื่อ ลดการเข้าไปใช้มากเกินไป และ สร้างความสมดุลให้เหมาะกับโครงการที่ 3

2.2.6 ที่ว่าง

ในเมืองใหม่บางพลี มีสวนสาธารณะ และ ที่ว่าง อยู่ในบริเวณที่สามารถบริการให้แก่ ประชากรในเมืองใหม่ และ ชุมชนข้างเคียง อยู่ในบริเวณคูน้ำ และ คันดิน เป็นแนวยาวตลอดเมือง จาก สภาพปัจจุบันที่ขาดการดูแลอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการบริหาร และ จัดการที่ดี ในเรื่องของความ สะอาด ขาดการพัฒนาทำให้ไม่น่ามอง และ ใช้บริการ เนื่องโครงการส่วนใหญ่สำหรับการพัฒนานั้น จะต้องใช้งบประมาณสูงมาก เนื่องจากมีพื้นที่กว้าง และ ทอดแนวยาว ต้องมีการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี ส่วนในโครงการที่ 2 ที่ว่าง และ สวนสาธารณะ อยู่รอบโครงการ ไปตามแนวถนน และ คลอง รูปแบบที่มีขนาดไม่กว้างมากนัก แต่ขาดการดึงดูดการเข้าใช้บริการ เนื่องจากไม่ได้จัดอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับ กิจกรรมต่างของประชากรเช่น ม้านั่ง ที่เล่นกีฬาขนาดเล็ก อุปกรณ์สนามเด็กเล่น เป็นต้น ที่ว่างส่วนใหญ่ในเมืองใหม่บางพลี ทั้งในโครงการที่ 1 และ 2 นั้นขาดการพัฒนาเนื่องต้องใช้งบประมาณสูง เช่น สวนสาธารณะรอบโครงการที่ยังไม่แล้วเสร็จ มีที่ว่างที่เว้นไว้เพื่อเป็นพื้นที่ป้องกันความแออัดของเมือง และการขยายตัวของเมืองในอนาคต แต่ก็ยังเป็นปัญหาอย่างหนึ่งคือมีประชาชนบางส่วนเข้าไปอยู่อาศัย กลายเป็นแหล่งชุมชนแออัด และ เป็นปัญหาทั้งในส่วนของทัศนียภาพเมือง และ ปัญหาประชากร ที่ว่าง จะเป็นส่วนช่วยลดบรรยากาศของความแข็งกระด้างของคอนกรีต และ เพิ่มคุณภาพชีวิตทั้งมุมมองทาง สายตา อากาศที่ไหลเวียนถ่ายเทได้ดี การก่อสร้างที่ดีจะต้องมีที่ว่างทั้งสำหรับกิจกรรมต่างๆ และ ลด ความแออัดของพื้นที่ ในโครงการที่ 2 อยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากรอบชุมชน เป็นพื้นที่เกษตรเดิม อยู่ โดยรอบ อยู่ไกลจากโครงการที่ 1 ประมาณ 2 กิโลเมตร ทำให้บรรยากาศรอบโครงการโปร่งอากาศ ถ่ายเทได้ดี สำหรับโครงการที่ 1 นั้น มีพื้นที่สำหรับที่ว่างส่วนใหญ่อยู่ข้างล่างโครงการ มีพื้นที่ยังรอการ พัฒนาอยู่มาก การพัฒนาเมืองโดยขาดความใส่ใจเกี่ยวกับที่ว่างนั้นจะทำให้คุณภาพเสียไปเป็นปัญหา ที่พบอยู่เสมอของชุมชนหลายๆที่ แม้แต่ เมืองใหม่บางพลีเองก็มีปัญหาที่ทำให้ที่ว่างไม่สามารถบริการ ได้อย่างเต็มที่ตามหน้าที่แต่ละส่วนที่ได้กำหนดไว้ตามการใช้งาน เช่น สนามกีฬา ที่ว่างเอนกประสงค์ ที่ ว่างรอการพัฒนา สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ สวนหย่อม หรือที่ว่างเพื่อ บรรยากาศ หรือ ทัศนียภาพ ของเมือง เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อคนส่วนรวมเนื่องจาก คุณภาพชีวิตประชากรสามารถวัดได้ จากรูปแบบของเมืองที่สร้าง หรือทำลายคุณภาพชีวิตประชากร

ที่ว่างส่วนใหญ่ของเมืองใหม่บางพลีอยู่ในช่วงที่ต้องมีการปรับปรุง เพื่อให้เหมาะกับสภาพ กาลที่เปลี่ยนไป สอดคล้องกับวิถีความเป็นชุมชนเมืองอย่างมีเหตุผล การรुकกล้าที่ว่างมีให้เห็นอยู่เสมอ เป็นทั้งที่ทิ้งขยะ ที่พักผ่อน การเข้าไปพักอาศัยของคนเร่ร่อนทำให้เมืองเกิดความเสื่อมโทรม แม้จะมี บางส่วนที่จัดไว้เป็นอย่างดี เช่นสนามเด็กเล่น และ สนามกีฬาชั่วคราว แต่ก็ขาดสภาพการพัฒนาเพื่อ ส่งเสริมการเข้าไปใช้ ส่วนที่เป็นหลักเช่นสนามกีฬาเมืองใหม่บางพลี ที่เป็นสนามกีฬามาตรฐาน ทั้ง สนามฟุตบอล ลานกิจกรรม ลู่วิ่ง สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส แต่ก็มีปัญหาเรื่องที่จอดรถที่ไม่พอเพียง เนื่องจากการใช้พื้นที่จอดรถรวมกับตลาด และ ย่านการค้า ทำให้เกิดการแย่งพื้นที่กันจำเป็นที่จะต้อง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาส่วนเหล่านี้เพื่อพัฒนาความสะดวกสบาย สร้างความปลอดภัยในการเดินทางมาใช้พื้นที่ที่ส่วนใหญ่รถยนต์จะรบกวนทางเท้า ตลอดจนจนทาบเร่ และ แผงลอยที่มีเป็นจำนวนมากต้องแก้ไขเพื่อป้องกันทางเท้าไม่ให้ไปใช้ทางรถ และ เพิ่มคุณภาพชีวิตด้านพลาณามัย เพิ่มแสงสว่าง อากาศ ลดความแออัด ความเครียดจากสภาพความเป็นชุมชนเมืองต่อไป

2.3 แนวความคิดในการจัดทำผังย่านชุมชนพักอาศัย

2.3.1 ที่ตั้ง

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2537: 205) กล่าวว่า ในการพิจารณาที่ตั้งของโครงการต้องอยู่ในทำเลที่มีเขตการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับประเภทอาคารของโครงการ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดการใช้ที่ดินแล้ว ประเภทของอาคารในทำเลที่ตั้ง ต้องมีความสอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมต่างๆในย่านเดียวกัน หากได้เลือกที่ตั้งไว้แล้ว ผู้ออกแบบย่อมไม่อาจแก้ไขของประเภทการใช้ที่ดินในย่านนั้นได้อย่างไรก็ตามผู้ออกแบบอาจจัดส่วนใช้สอยต่างๆของโครงการ ให้มีความสอดคล้องกับการใช้ที่ดินให้มากที่สุด เช่น จัดส่วนการค้าของชุมชนใหม่อยู่ต่อเนื่อง กับเขตพาณิชย์กรรม เป็นต้น

สุรเชษฐ์ เขียวหอม(2542 : 81) อ้างว่า รูปแบบในการออกแบบอาคารชนิดใดก็ได้ก็ตามสภาพแวดล้อมนับว่าสำคัญที่สุด เพราะเป็นตัวแปรที่ปรากฏอยู่แล้ว และ คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยที่ผู้ออกแบบไม่สามารถเปลี่ยนแปลง หรือ แก้ไขอะไรได้มากนัก แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงตัวแปรหลักเพื่อเป็นข้อมูลในการออกแบบ

ธนิศ จินดาวณิศ (2539 : 46) กล่าวว่า การออกแบบที่เหมาะสมกับภูมิอากาศท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อการกำหนดรูปแบบสถาปัตยกรรม รวมทั้งการใช้ธรรมชาติเป็นเครื่องมือในการออกแบบการจัดวางอาคารให้ตอบสนองกับทิศทางแสงแดดลม หรือ พืชพรรณก่อให้เกิดร่มเงาที่เหมาะสม แต่ละประโยชน์ใช้สอย

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2537 : 213) ได้กล่าวถึงการมองเห็นว่า ที่ตั้งแต่ละแห่งมีสภาพการมองเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งจากการมองภายนอกสู่ภายในที่ตั้ง และ มองจากภายในสู่ภายนอกที่ตั้ง ข้อมูลการมองเห็นนี้ย่อมมีผลต่อการต่อการออกแบบ ในการกำหนดตำแหน่ง และ รูปทรงของอาคาร หรือ องค์ประกอบอาคารที่ทำการออกแบบ โดยที่ผู้ออกแบบต้องพยายามไม่ให้อาคารเกิดการบังกันระหว่างอาคารข้างเคียง และ อาคารที่ทำการออกแบบ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มทัศนียภาพให้กับอาคาร เพื่อให้เกิดการต่อเนื่อง และ เชื่อมโยงทางทัศนภาพ การมองเห็นอาคารมีความสำคัญตามจุดต่างๆ ของเมืองควรคำนึงถึงสภาพการมองเห็นเพื่อผลทางสุนทรียภาพ เป็นการส่งเสริมการเข้ามาใช้โครงการ บางครั้งยังมีผลต่อการลดอุบัติเหตุ หรือ อาชญากรรม ในทางตรงกันข้ามอาจใช้ข้อมูลสภาพการมองเห็นในการออกแบบเพื่อลดทัศนวิสัยลงเพื่อก่อให้เกิดภาวะ ความเป็นส่วนตัว หรือ เพื่อสอดคล้องกับความเชื่อการศรัทธาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านทิศกลาง เช่นกรณีที่อยู่ในทางสามแพร่ง ก็อาจวางอาคารให้หลบไป อยู่ด้านใดด้านหนึ่งของที่ตั้ง จึงต้องกำหนดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็นโดยละเอียด

นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์(2523 : 20) กล่าวถึง การขยายตัวขนาด และ ความหนาแน่น ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กัน เพราะเป็นตัวที่บ่งบอกลักษณะ การกระจายตัวประชากร และ ชุมชนต่างๆ ภายในเมือง ซึ่งวัดจากเส้นผ่าศูนย์กลาง ระยะทางระหว่างจุดสำคัญ เช่น ศูนย์กลางเมืองไปยังชานเมือง ส่วนความหนาแน่นอาจคำนวณได้หลายวิธี เช่น จำนวนประชากรต่อตารางกิโลเมตร จำนวนบ้านต่อตารางกิโลเมตร จำนวนพื้นที่อาคารต่อเนื้อที่ดินส่วนหนึ่ง ฯลฯ ตัวเลขความหนาแน่นจะชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเมืองที่คับคั่ง และ ส่วนที่เบาบาง บางภาพอาจแสดงได้ถึง ย่านพักอาศัยชานเมือง ความหนาแน่นจะทำให้ทราบถึง ระบบขนส่งมวลชนต่างๆ หากเอาตัวเลขเหล่านี้ใช้ ก็จะทำให้เราเข้าใจเมืองมากยิ่งขึ้น

วิมลสิทธิ์ หรยางกุล (2537 : 206) ได้ให้เหตุผลว่า เขตต่างๆ ของเมืองมีข้อกำหนด และ กฎหมายเกี่ยวกับความหนาแน่นของสิ่งก่อสร้างต่างกัน นอกจากการกำหนดให้มีปริมาณของที่ว่าง โดยเฉพาะตามสัดส่วนกับพื้นที่ชั้นใหญ่ที่สุด ได้มีการกำหนดอัตราส่วนระหว่างพื้นที่อาคารกับที่ดิน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดความสูงของอาคาร ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระยะรัศมี เหล่านี้ย่อมมีผลต่อการออกแบบแน่นอน จึงจำเป็นต้องกำหนดไว้ในรายละเอียดของโครงการเพื่อนำมาพิจารณาได้อย่างถูกต้อง

ลักษณะ มีทรวงศ์ไพบูลย์ (2531: 67-68) กล่าวว่า การกำหนดที่ตั้ง ของการใช้ที่ดิน ประเภทที่อยู่อาศัย เป็นดังนี้ ควรอยู่บนที่ดอน ซึ่งมีความปลอดภัยสูง เป็นบริเวณที่มีการระบายน้ำทิ้งได้ดีอยู่ใกล้ ถนน ลักษณะที่ดินเหมาะแก่การก่อสร้าง มีบริการสาธารณะสุขพร้อมเป็นมูล เป็นบริเวณที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ อยู่ในบริเวณที่ ปลอดภัยจากน้ำท่วม ไฟไหม้ หรือบริเวณที่คาดว่าเป็นเรื่องบินจะตก เช่น ใกล้บริเวณสนามบิน อยู่ใกล้ที่ทำงาน ย่านการค้า และ ปลอดภัยจากการรบกวนของของควัน กลิ่น เสียง ฝุ่น ละออง ฯลฯ อันเนื่องมาจากโรงงานมักจะอยู่ใกล้ที่บริเวณลักษณะภูมิประเทศเอื้ออำนวย เช่น ใกล้แม่น้ำ ทะเลสาบสภาพแวดล้อม

สุรเชษฐ์ เขียวหอม(2542 : 81) กล่าวว่า ในส่วนของการออกแบบอาคารชนิดใดก็ได้ก็ตาม สภาพแวดล้อมนับว่าสำคัญที่สุด เพราะเป็นตัวแปรที่ปรากฏอยู่แล้ว และ คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยที่ผู้ออกแบบไม่สามารถเปลี่ยนแปลง หรือ แก้ไขอะไรได้มากนัก แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงตัวแปรหลัก เพื่อเป็นข้อมูลในการออกแบบ สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ที่ตั้งโครงการคือ ภูมิอากาศ และ สภาพภูมิประเทศประจำท้องถิ่น จะมีอิทธิพลต่อลักษณะ และ รูปร่างของอาคาร และ เมือง จึงควรพิจารณาจากหัวข้อต่างๆ ดังนี้ อุณหภูมิ แสงแดด ฝน และ หิมะ แดด ธรณีวิทยา ระดับของพื้นที่ ภูมิประเทศ เช่น ภูเขา แม่น้ำ ลำคลอง สภาพแวดล้อมอื่นๆ เช่น รูปร่างอาคาร รูปร่างเมือง จุดดึงดูดผู้คน เส้นทางคมนาคมก็ควรเข้าถึง สถานที่ที่สะดุดตาเป็นพิเศษ เป็นต้นศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การใช้ที่ดิน

นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์ (2523 : 21) ได้กล่าวว่า ตามมาตรฐานอเมริกาความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่พักอาศัยคือ หนาแน่นน้อย 6 คน / ไร่ หรือ 16 คน / เอเคอร์ หนาแน่นปานกลาง 22 คน / ไร่ หรือ 55 คน / เอเคอร์ หนาแน่นมาก 64 คน / ไร่ หรือ 160 คน / เอเคอร์ จากการที่ต้องแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ รายได้ น้อย และ รายได้ปานกลาง จะอยู่ในลักษณะประชากร หนาแน่นน้อย หนาแน่นปานกลาง และ หนาแน่นมาก ในอัตราส่วนร้อยละ 25 : 25 : 50 ในพื้นที่ ต่อ ไร่ โดยแบ่งย่อยเป็นที่พักอาศัยกึ่งพานิชยกรรม ในพื้นที่ หนาแน่นปานกลาง และ พื้นที่หนาแน่นมาก ร้อยละ 10 ของพื้นที่ มาตรฐานในการวางผังมาตรฐานความหนาแน่นในอเมริกาใช้ คือ ความหนาแน่นน้อย 6 คน / ไร่ หรือ 16 คน / เอเคอร์ ความหนาแน่นปานกลาง 22 คน / ไร่ หรือ 55 คน / เอเคอร์ ความหนาแน่นสูง 64 คน / ไร่ หรือ 160 คน / เอเคอร์ ขนบของความหนาแน่นเฉลี่ย 25 คน / เอเคอร์ หรือ 10 คน / ไร่

สำหรับเมืองใหม่ในอังกฤษใช้มาตรฐานคือ ศูนย์กลางเมืองใช้ความหนาแน่นประมาณ 100 คน / เอเคอร์ หรือ 40 คน / ไร่ บริเวณกลางใจเมืองใช้ความหนาแน่นประมาณ 70 คน / เอเคอร์ หรือ 28 คน / ไร่

จักรชัย พงษ์ประยูร (2526 : 14) ได้อ้างมาตรฐานในการกำหนดในการใช้ที่ดินตามหลักสากลนั้นเป็นดังนี้ ทางสัญจร / พื้นที่ถนน ร้อยละ 25-30 ที่อยู่อาศัยร้อยละ 50 อุตสาหกรรม และ พานิชยกรรม ร้อยละ 8 สวนสาธารณะ และ ที่ว่าง ร้อยละ 10 ที่ดินราชการ ร้อยละ 3-5

พัฒนจิต สิริวัฒน์. (2529 : 48) กล่าวว่า โดยเฉลี่ยโดยประมาณเมืองในอเมริกาจะใช้พื้นที่พักอาศัยโดยประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ โดยมีหลักในการเลือกที่ตั้งดังนี้ เป็นที่ดอนระบายน้ำได้ง่าย มีทัศนียภาพอันดี และ สภาพแวดล้อมดี ใกล้กับพื้นที่เปิดโล่ง บริเวณดังกล่าวจะเป็นแรงดึงดูดประชาชนให้ไปตั้งบ้านเรือน เพราะ ใกล้สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น โรงเรียน วัด ศูนย์การค้า เป็นต้น

Joseph (1975 : 88-89) กล่าวว่า การกำหนดประเภทที่อยู่อาศัยสามารถจำแนกได้ เป็น 2 อย่างคือ Housing types โดยแบ่งออกเป็น

Single Family Residence Zone หรือ One Family Dwelling Districts พื้นที่ต่ออาคาร อัตราส่วนอาคารที่สร้างบนดิน พื้นที่ด้านหน้าด้านหลัง ด้านข้าง ในที่ดินประเภทนี้ให้สร้างคือ อาคารสาธารณะ และ กึ่งสาธารณะ เช่น โรงเรียน โบสถ์ ห้องสมุด หอศิลป์ สถานีดับเพลิง ชุมสายโทรศัพท์ สนามกอล์ฟ สวนสาธารณะ สวนผลไม้ หรือ การเกษตรกรรม เป็นต้น

Two Family @ Four Family Residence Zone หรือ Two Family Dwelling Districts ใน Zone ที่ดินประเภทนี้ นอกเหนือจากข้อแรกแล้วยังมี โรงเรียนราษฎร์ โรงพยาบาล คลับ ที่พักคนเดินทาง เป็นต้น

Multi Family of Apartment House Zone หรือ Apartment Districts ที่ดินใน Zone

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ โรงแรม หอพัก มีความจำเป็นต้องควบคุมความสูง และ อัตราส่วนการใช้ที่ดินต่ออาคาร ทั้งนี้เพื่อให้ชุมชนได้รับแสงแดด อากาศ ที่ว่าง ที่จอดรถให้พอเพียง

Bentley (1974 : 45- 46) กล่าวว่ารูปแบบการกำหนดย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย มีจุดประสงค์คือ ป้องกันการใช้ที่ดินประเภทอื่นที่ไปด้วยกันไม่ได้ ป้องกันมิให้ผู้อยู่อาศัย เพิ่มอาคารหรือ การเปลี่ยนแปลง ให้หนาแน่นเพิ่มขึ้น อันจะทำให้ราคาที่ดินเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่ ียบสงบ ป้องกันภัยอันตรายจากไฟไหม้ มีความปลอดภัย และ ถูกสุขบัญญัติอาคาร ป้องกันมิให้บริการทางด้านสาธารณะสุขต้องถูกใช้เกินขีดความสามารถ

Jonathan (1982 : 60) ได้ให้เหตุผลว่า ในส่วนของขนาดแปลงที่ดิน (Lot site) ต้องมีขนาดที่ดินที่ต่างกันเพราะ ขนาดที่ดินแปลงเล็กได้ ถ้าในย่านนั้นมีการระบาย และ การประปาพร้อมอยู่แล้ว ขนาดที่ดินควรจะใหญ่กว่าแบบแรก ถ้าไม่มีทั้งสองอย่าง หรือ ขนาดอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะต้องขุดบ่อเกรอะ บ่อซึม จึงต้องใช้พื้นที่กว้างกว่า ในลักษณะขนาดแปลงที่ดินควรจะเป็น 20,000 ตารางฟุต หรือถ้ามี บ่อ บ่อน้ำทิ้ง บ่อซึม อาจจะมีขนาด 10,000 ตารางฟุตได้ถ้าสภาพที่ดินเอื้ออำนวย แต่ถ้ามีประปา 75,000 ตารางฟุต อาจลดลงได้ถ้าสภาพที่ดินเอื้ออำนวย ถ้ามีประปา และ การระบายพร้อมแล้วใช้ 6,000 ตารางฟุต

ในการกำหนดรูปร่างแปลงที่ดินมีจุดประสงค์คือ มิให้ความกว้างของที่ดินแคบเกินไป เพราะจะทำให้ลำบากต่อการวางตัวอาคาร ทำให้อาคารที่ต้องก่อสร้างอยู่ใกล้กัน ซึ่งจะทำให้เกิดความหนาแน่นเกินไป ขนาด ของความกว้างของแปลงที่ดินที่ใช้ในการแบ่งความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่การใช้ที่ดินควรเป็นดังแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 2.4 แสดงขนาดความกว้างของแปลงที่ดิน

ตารางพื้นที่	ขนาดของพื้นที่/ไร่		ความกว้างด้านหน้า	
	ไร่	ตารางวา	ฟุต	เมตร
6,000	0.34	136	50	15
7,000	0.39	156	60	19
8,000	0.45	180	70	21
½ เอเคอร์	1.26	504	100	30
1 เอเคอร์	2.53	1,012	150	55
2 เอเคอร์	5.06	2,024	200	60

ชาตรี มนตรีวัฒน์ (2529 : 38) กล่าวว่าในการกำหนดขนาดที่ดินที่จะทำการก่อสร้างจุดประสงค์คือ ให้ได้รับแสงสว่าง อากาศ ที่ว่างรอบๆอาคารเพียงพอ เพื่อให้เหมาะกับประชากรในชุมชนนั้นๆ มาตราฐานการกำหนดในการใช้ที่ดินตามหลักสากลนั้นดังแสดงในตารางที่ 2.5 ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 แสดงมาตรฐานการกำหนดในการใช้ที่ดิน

ที่ดิน	อเมริกา / ร้อยละ	อังกฤษ/ ร้อยละ
พื้นที่ถนน / ทางสัญจร	25 – 30	13
ที่อยู่อาศัย	60	49
อุตสาหกรรม และ พาณิชยกรรม	8	10

อวยชัย วุฒิโมสิต (2540 : 104-106) กล่าวว่า การจัดสรรที่ดินแบ่งเป็น 3 ขนาดคือ ขนาดใหญ่ได้แก่การแบ่งที่ดินแปลงย่อย ตั้งแต่ จำนวน 500 แปลง หรือ เนื้อที่เกิน 100 ไร่ ขึ้นไป ขนาดกลางได้แก่การแบ่งที่ดินแปลงย่อย ตั้งแต่ จำนวน 100 – 499 แปลง หรือ เนื้อที่ 19 - 99 ไร่ ขนาดเล็กได้แก่การแบ่งที่ดินแปลงย่อย ตั้งแต่ 10 - 99 แปลง หรือ เนื้อที่น้อยกว่า 19 ไร่ ลงมา

สำหรับการจัดสรรที่ดินพร้อมจำหน่ายอาคาร สำหรับบ้านแถว ต้องมีที่ว่างด้านหน้า และ ด้านหลัง ไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร ทั้งสองด้าน เนื้อที่ดินต้องไม่น้อยกว่า 16 ตารางวา ต่อ 1 แปลง ความกว้างอาคารต้องไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร

อาคารพาณิชย์การจัดสรรที่ดินคล้ายบ้านแถว แต่เพิ่มการมีที่ว่างเพิ่มขึ้น อาจใช้เป็นที่ กลิ้งรถ หรือ สวนสาธารณะได้

สำหรับการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร จากย่าน อุตสาหกรรม

ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารสูง หรือ ขนาดใหญ่พิเศษ พื้นที่ น้อยกว่า 30,000 ตารางเมตร มีขนาดความกว้างถนนเข้า-ออก ไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ถ้าถนนสาธารณะกว้างมากกว่า 10.00 เมตร

ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารสูง หรือ ขนาดใหญ่พิเศษ พื้นที่มากกว่า 30,000 ตารางเมตร มีขนาดความกว้างถนนเข้า - ออกไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ถ้าถนนสาธารณะกว้างมากกว่า 18.00 เมตร สามารถลดความกว้างถนนสาธารณะลงได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 500 เมตร จากทางเข้า - ออกอาคาร

2.3.3 การสัญจร

Spreigren (1969 : 98) ได้กล่าวถึง สภาพการเข้าออก และ การจราจรภายใน ที่มีอยู่ แล้วในรายละเอียดโครงการ อาจเสนอแนะ จุดที่เหมาะสมที่จะเป็นทางเข้าออก สำหรับผู้ใช้ประเภท ต่างๆ ผู้ออกแบบย่อมต้องทำการวิเคราะห์ ที่ตั้งเพื่อกำหนดตำแหน่งเข้าออก และ เส้นทางสัญจรที่เหมาะสม สำหรับโครงการที่ดินขนาดใหญ่ ที่มีการจราจรภายในคับคั่งในแต่ละช่วงเวลา อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ในบางตำแหน่งที่มีสภาพการเข้าออกที่ไม่เหมาะสม เพื่อใช้ในการกำหนดผังบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์ (2534 : 25)กล่าวว่า ทางสัญจร(Path) ใช้เป็นการคมนาคมติดต่อเชื่อมถึง โดยเส้นทางมีหลายประเภท และ ยังแบ่งออกเป็นหลายระดับดังนี้ ถนน ทางเท้า ทางจักรยาน ที่จอดรถ ทางเรือ อื่นๆ

ระบบถนนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเมือง ทำหน้าที่เชื่อมกิจกรรมต่างๆของเมืองเข้าด้วยกัน และ เชื่อมโยงกับระบบการสัญจรอื่นๆ ซึ่งประเภทของถนนสามารถแบ่งได้ดังนี้ ทางด่วน (Express Way) เป็นถนนที่ควบคุมการเข้าออกโดยสมบูรณ์ สามารถใช้ติดต่อทั้งภายในเมือง หรือออกไปสู่นอกเมืองได้ ถนนสายประธาน(High Way) เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด และ จังหวัด หรือ เชื่อมระดับภูมิภาค เป็นถนนที่มีขนาดความกว้างพอสมควร เนื่องจากปริมาณของรถ ความเร็ว และ ชนิดของรถ ที่ไม่เหมือนกัน ถนนสายหลัก(Arterial Street) เป็นถนนที่เชื่อมต่อจากถนนสายประธาน เข้ามาสูในตัวเมือง และ เป็นถนนสายหลักภายในเมือง รถที่ใช้จะมีปริมาณ ปานกลาง – สูง ถนนสายนี้เป็นตัวเชื่อมระหว่างย่านภายในตัวเมือง ถนนสายรอง(Collecter Street) เป็นถนนที่แยกออกจากทางสายหลัก มีการสัญจรปานกลาง ใช้เพื่อสัญจรเชื่อมระหว่างย่าน ถนนสายย่อย(Local Street) เป็นถนนที่แยกมาจากสายรอง เพื่อนำเข้าสู่สถานที่ต่างๆที่มีปริมาณรถเบาบางกว่าถนนอื่นๆ

ทางเดินเท้า มีลักษณะดังนี้ ทางเท้าขนานไปกับแนวถนน ทางเท้าชนิดเป็นทางลาดเป็นที่มักคุ้นเฉพาะกลุ่มตามชอย หรือ ด้านหลังอาคาร ทางลาดเหล่านี้ อาจส่งเสริม ให้เข้ามาอยู่ในระบบทางเท้า ของเมือง โดยสามารถ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการสัญจรได้ ทางเท้าระหว่างอาคารพาณิชย์ หรือ ย่านเดินทางเท้า ที่ผู้คนสามารถเดินทางติดต่อกันได้ทั้งบริเวณ โดยไม่มีการสัญจรของรถเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจจะมีกิจกรรมดึงดูดในเชิงพาณิชย์ หรือ นันทนาการก็ได้ทางเท้าชั่วคราว ได้แก่การปิดถนนบางสายในวันพิเศษ เพื่อใช้ในการเดินเท้า หรือ กิจกรรมนันทนาการ

ทางจักรยาน แบ่งได้ดังนี้ ทางจักรยานที่แยกออกจากทางเท้าโดยสมบูรณ์ โดยหลีกเลี่ยงจุดติดกับการ สัญจร ประเภทอื่นๆ ทางจักรยานที่แยกออกจากทางเดิน หรือ ทางรถยนต์ ในระดับปานกลาง สามารถติดกับการสัญจรประเภทอื่นๆได้บ้าง ทางจักรยานที่ใช้ร่วมกับทางเดินรถ หรือ ทางเท้า อาจใช้สีหรือ เครื่องหมาย เป็นเครื่องบ่งบอกให้ทราบ

ที่จอดรถ มีประเภทต่างๆดังนี้ ที่จอดรถชั่วคราว เช่น ที่จอดรถส่งของ ที่จอดรถประจำทาง รถรับจ้าง เป็นต้น สำหรับ ที่จอดรถริมถนน ควรคำนึงถึงปริมาณของรถในการเข้าออก รวมถึงอุบัติเหตุที่จะเกิด ทั้งจากพาหนะ และ คนเดินเท้า ที่จอดรถนอกแนวถนน คือ ที่จอดรถที่เตรียมไว้โดยเฉพาะ สามารถเชื่อมต่อ กับถนนได้อาคารจอดรถ ได้แก่การสร้างอาคารสำหรับจอดรถเป็นชั้นๆ ข้อคำนึงคือสถานที่ตั้งปริมาณรถเข้าออก ซึ่งอาจส่งผลต่อความล่าช้าของเส้นทางถนนอื่นๆด้วย

อวยชัย วุฒิโสมสิต(2540 : 47 – 52) กล่าวว่า อาคารสูง หรือ อาคารใหญ่พิเศษ ต้องมีถนน หรือ ที่ว่าง ปราศจากการปกคลุมกว้างกว่า 6 เมตร รอบอาคาร และ รถดับเพลิงเข้าได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ ที่ดินที่ติดถนนสาธารณะ หรือ อาคารใหญ่ต้องมีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกันต่อเนื่องจนถึงที่ตั้งอาคาร และ ที่ดินนั้นต้องว่างเพื่อให้รถดับเพลิงเข้าได้สะดวก

ที่ดินแปลงย่อยแต่ละแปลงต้องมีความกว้างหน้าดินที่ติดถนนไม่ต่ำกว่า 4.00 เมตร ขนาดถนนที่ดินแปลงย่อย มากกว่า 300 แปลง หรือ มากกว่า 50 ไร่ ต้องมีถนนเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 16.00 เมตร รวมทางเท้าของข้าง ด้านละ 2.00 เมตร

ถนนที่มีปากทางเข้าออกโครงการบรรจบกับทางสาธารณะ หรือ ทางหลวงแผ่นดิน ต้องมีถนนเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 16.00 เมตร รวมทางเท้าของข้าง ด้านละ 2.00 เมตร

ทางแยกถนนแต่ละสายไม่เกิน 300 เมตร และ ไม่เป็นแนวตรงเกิน 600 เมตร ถนนปลายสายต้องมีที่กัลดับรถ หรือ ทูกระยะ 100 เมตร

ทางเท้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อย 2.00 เมตร เป็นแนวทางเดิน ไม่น้อยกว่า 0.60 เมตร มีความสูงจากระดับถนน 12 – 15 เมตร

ข้อบังคับถนนสายประชาชน มุมเลี้ยวต้องไม่น้อยกว่า 60 องศา ถ้าโค้งต่อเนื่องต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า 37 เมตร มีมุมเลี้ยวแต่ละช่วงไม่น้อยกว่า 120 องศา การปาดมุมถนน ถ้าเขตทางน้อยกว่า 12.00 เมตร ปาดมุมในระยะ 1.00 เมตร

การกัลดับรถให้ใช้มาตรฐานดังนี้ กรณีเป็นวงเวียน ความกว้างถนนไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร เมื่อวัดจากจุดศูนย์กลางวงเวียนถึงกึ่งกลางถนน 6.00 เมตร กรณีเป็นรูปตัวที ผิวจราจร 4.00 เมตร ต้องมีช่วงระยะกัลดับรถไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร กรณีเป็นรูปตัวแอล ผิวจราจร 4.00 เมตร ต้องมีช่วงระยะกัลดับรถไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร กรณีเป็นรูปตัววาย มุมที่ใช้กัลดับรถไม่น้อยกว่า 120 องศา มีระยะกัลดับรถไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร

ที่จอดรถยนต์ ช่องจอดกว้างไม่น้อย กว่า 2.40 เมตร และ ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ถ้าเป็นการ จอดตรง ขนานแนวทางจอด ช่องจอดกว้างไม่น้อย กว่า 2.40 เมตร และ ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ถ้าเป็นการ จอดในมุมน้อยกว่า หรือ เท่ากับ 30 องศา มากกว่า 30 องศา ระยะความยาว ไม่น้อยกว่า 5.50 เมกกว้าง ช่องจอดกว้างไม่น้อย กว่า 2.40 เมตร และ ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ถ้าเป็นการ จอดตรง ขวาง 90 องศา

สำหรับการคิดที่จอดรถให้คิด อาคารชุด 1 คัน ต่อ 1 ครอบครัว อาคารขนาดใหญ่คิด 120ตารางเมตร แล้วเอาจำนวนที่จอดรถยนต์ที่มากกว่าเป็นเกณฑ์ สำหรับตึกแถวต้องมีที่จอดรถยนต์นอกอาคารไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อ 1 ห้อง ถ้าอาคารมีหลายประเภทในอาคารเดียวกันให้คิดจำนวนที่จอดรถยนต์ตามพื้นที่ใช้สอย แต่ละประเภทในอาคารนั้น แล้ว เอามารวมกัน เป็นจำนวนที่จอดรถยนต์ทั้งอาคาร ในกรณีที่จอดรถไม่อยู่ในอาคารเดียวกัน อาคาร หรือ บริเวณจอดรถต้องห่างจากอาคารใช้สอยไม่เกิน 200 เมตร สำหรับทางเข้าออกรถยนต์จากจุดศูนย์กลางถึงทางเข้า - ออก ถึงจุดหักมุม ทางรวม ทางแยกไม่น้อยกว่า 20.00 เมตร การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 กิจกรรม

วิลลิสท์ ทรียงกุล (2537 : 413) กล่าวถึงความสำคัญของการวิเคราะห์กิจกรรมไว้ว่า การวิเคราะห์กิจกรรม สามารถให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการกำหนดความต้องการทางกายภาพ เช่น กำหนดพื้นที่ใช้สอย และ ขนาดพื้นที่ การกำหนด อุปรกรณ์ ครุภัณฑ์ การจัดพื้นที่ที่เหมาะสมกับการดำเนินงานกิจกรรม การกำหนดระบบควบคุมสภาวะ แวดล้อม และ ระบบสนับสนุน การวิเคราะห์กิจกรรมย่อมต้องเกี่ยวข้องกับผู้ใช้ และ ประเภทต่างๆตามลักษณะผู้ใช้ต่างๆ กิจกรรมเป็นส่วนที่สนับสนุนให้เกิดความเป็นสัตว์สังคม ที่เชื่อมต่อพฤติกรรมที่เหมือน หรือ คล้ายกันของมนุษย์ เป็นรากฐานของวัฒนธรรม ที่ทำให้เกิดรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานเนื้อหาของผู้เป็นเจ้าของเป็นลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงการให้สอยทั้งภายในภายนอกภายในตามคติความเชื่อ

สมพล ดำรงเสถียร (2538 : 86) ให้คำจำกัดความของ กลุ่มกิจกรรมว่า เป็นบริเวณที่เปิดโล่งกลางแจ้งถูกล้อมรอบ หรือ ล้อมเพียงบางส่วนด้วยอาคาร ก่อให้เกิดเป็นที่เว้นว่างของเมือง เป็นพื้นที่ที่แยกจากกันเด็ดขาด หรือไม่ก็ สามารถใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้ ตั้งแต่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นที่เกิดกิจกรรมต่างๆของชุมชน นอกจากนี้แล้วที่เว้นว่างของเมือง ยังมีประโยชน์ในการลดความแออัดของเมือง เกิดอากาศที่หมุนเวียนถ่ายเทในเมือง โดยสามารถแบ่งตามประเภทการใช้งานดังนี้ ใช้เพื่อการสัญจร หรือ ทางเท้า ได้แก่ ลานด้านหน้าอาคาร หรือ กลุ่มอาคารที่ ขนาดใหญ่ ใช้เป็นที่รวมของผู้คน ทั้งก่อน และ หลังเข้าอาคาร นอกจากนี้ยังใช้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ หรือ เชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นๆได้ ใช้เพื่อการพบปะสังสรรค์ ลานนี้อยู่ในบริเวณที่มีผู้คนจำนวนมาก หรือ เป็นจุดรวมทางเท้าสายสำคัญ เช่น ลานค้าริมฝั่งแม่น้ำ ขายสินค้าพื้นเมือง ที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา ลานกีฬาต่างๆ ใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในรูปแบบของ Passive recreation และ Active ecreation ใช้เพื่อการมองเห็น เป็นบริเวณที่ใช้เสริมกิจกรรม หรือ เน้นอาคารเป็นสำคัญ เช่น ลานหน้าอนุสาวรีย์ ลานหน้าโบราณสถาน ใช้เพื่อประโยชน์หลายๆอย่างตามที่ได้กล่าวมา

Benevolo (1967 : 102) กล่าวว่ากิจกรรมต้องรวบรวมกิจกรรมที่เหมือน หรือ คล้ายกันไว้ใกล้ๆกัน พิจารณากิจกรรมที่เป็นส่วนใหญ่ของคนใช้โครงการ และ พิจารณาการเดินทางที่สัมพันธ์กัน กับ เวลาของของผู้ใช้โครงการ

Stuart .(1965 : 75) ได้สรุปว่า ควรเลือกพิจารณากลุ่มกิจกรรมที่เหมือนกันไว้ใกล้ๆกัน ให้สัมพันธ์กับระยะเวลาเดินทาง การใช้งาน และ ปริมาณคนที่ใช้ จากการศึกษาพบว่าความต้องการของผู้ใช้โครงการคือ การใช้ที่ดินเน้นการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตประชากร อนุรักษ์ธรรมชาติ การจราจร และความสะอาด ที่ค่อนข้างมีปัญหาเมื่อเมืองมีความหนาแน่น ตลอดจนปัญหาอื่นๆที่พบอยู่เสมอคือ ความเครียดจากการทำงาน และ การที่ต้องจากบ้านเกิดมาหางานทำ การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ถูกจำกัด และ สภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม การสัญจรที่เน้นความปลอดภัยของยาน และ พื้นที่ทางเท้า การค้าไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 การบริการสาธารณะ

ภมร กุลวรรเศรษฐ (2537 : 26) กล่าวว่า การบริการชุมชนมีความสำคัญส่งผลต่องาน ออกแบบ และ จำเป็นต้องกำหนดไว้ในรายละเอียดการออกแบบ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ คือ ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ โรงเรียน โรงพยาบาล สวนราชการ ฯลฯ ที่มีอยู่แล้วอาจไม่เพียงพอให้กำหนด ความพร้อมของบริการสาธารณะต่างๆ โดยเฉพาะการขนส่งผ่านที่ตั้ง จำเป็นที่ต้องมีการวางแผนเพื่อให้ ทราบความพร้อม และ ความพอเพียงที่จะใช้ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการออกแบบ

นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์ (2534 : 15) กล่าวว่าในเมืองแต่ละเมืองจะขาดเสียซึ่งการค้า และ พาณิชยกรรมมิได้ เนื่องจากต้องใช้เป็นแหล่งจัดหา สิ่งอุปโภค บริโภค โดยใช้ประมาณร้อยละ 2 - 5 ของพื้นที่ชุมชน มักจะอยู่ในบริเวณที่ราคาที่ดินค่อนข้างสูง ค่าเช่าที่ดิน และ อาคารแพง มีการคมนาคม สะดวก มีบริการสาธารณะพอเพียงควรมีส่วนประกอบคือ ติดต่อได้ง่าย มีถนนกว้างพอให้รถยนต์ ยาน ต่างๆ ใช้โดยสะดวก มีที่จอดรถพอเพียง มีการติดต่อได้โดยสะดวกโดยรถเมล์ อยู่ในบริเวณที่มีสถาบัน การเงิน มีการประกอบอาชีพการค้า มีการบริการสาธารณะพร้อมมูล เพื่อบริการย่านการค้า อยู่บนที่ สูงระบายน้ำเสียได้ดี มีความลาดเอียงไม่เกิน ร้อยละ 5 ปรับระดับเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

กาญจณี พลจันทร์ (2525 : 40) กล่าวว่า สำหรับย่านชุมชนพักอาศัยนั้นจะขาดซึ่งย่าน การค้าไม่ได้ส่วนใหญ่ย่านการค้าจะเกิด กลางศูนย์กลางชุมชน ถนนสายหลักตัดกัน ซึ่งจะก่อปัญหา ด้านการจราจร และ ความปลอดภัย เกิดขึ้นสองฝั่งถนนสายหลัก และ ขยายไปตามถนนออกไปเรื่อยๆ จะเป็นอันตราย เกิด ปัญหาการจราจร ลดประสิทธิภาพถนน ทำให้การขนส่งล่าช้า

Stuart (1965 : 40) กล่าวว่า ย่านการค้ากลางเมือง และ ย่านการค้าทั่วไป ซึ่งบางเมือง มีประเภทเดียว ถ้ามีสองประเภท จะดีกว่าเพราะช่วย ลดความหนาแน่นย่านการค้ากลางใจเมือง โดย ในเมืองหนึ่งๆ จะใช้พื้นที่สำหรับย่านการค้าประมาณร้อยละ 2 - 3 และ จะต้องพิจารณา การขยายตัว ชุมชนในอนาคต ไม่ควรกำหนดให้มีพื้นที่มากเกินไป เพราะจะทำให้ รัฐต้องเสียเงินเพื่อก่อสร้าง สาธารณูปโภคโดยไม่จำเป็น ในย่านการค้าที่ผู้คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น แต่ยังไม่เกิดขึ้น จึงถูกทิ้งไว้ว่างเปล่า ใช้เป็นที่อยู่อาศัยไม่ได้เพราะราคาแพงเกินไป ทำให้ถูกทิ้งไว้ว่างเปล่า ทำให้รัฐเสียรายได้ซึ่งก็คือ ทำให้ราคาที่ดินเปลี่ยนแปลง โดยเกี่ยวข้องกับการลงทุนของเอกชน

อวยชัย วุฒิโฆสิต (2540 : 113 - 116) กล่าวว่า แนวท่อระบายน้ำ ต้องไม่พาดผ่านลำ รางสาธารณะ นอกจากจะมีระบบพิเศษที่ส่งน้ำไม่ให้ปะปนกับธรรมชาติ

บ้านเดี่ยวต้องมีบ่อพัก จำนวน 1 บ่อ ต่อ 1 แปลง ถ้าเป็นบ้านแถว หรือ อาคารพาณิชย์ ต้องมีบ่อพัก จำนวน 1 บ่อ ต่อ 2 แปลง ในกรณีที่แยกระบบระบายน้ำเสียออกจากการระบายน้ำฝน ให้ แสดงรายละเอียดต่างๆ โดยเฉพาะจุดที่แนวท่อระบบทั้งสองตัดผ่าน หรือ บรรจบกัน น้ำที่ผ่านการใช้ มาแล้วจากอาคาร บ้านเรือน ทุกพื้นที่ในบริเวณจัดสรร ไม่ว่าจะมาจาก ชิงค์ หรือ ส้วม เป็นน้ำเสีย และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าเป็นระบายน้ำทิ้งแบบท่อปิดต้องมีบ่อพักทุกจุดหักเลี้ยว ต้องบำบัดให้ได้คุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน น้ำทิ้งที่กฎหมายบังคับ ก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำ

ระบบไฟฟ้าต้องมีการจัดสรรอย่างพอเพียง จากหน่วยงานราชการ ที่มีหน้าที่ควบคุมเรื่อง ไฟฟ้า

ระบบประปา ต้องเพียงพอ ต่อการอุปโภค การจัดหาแหล่งน้ำ และ ผลิตได้ตามมาตรฐาน การสุขาภิบาล

ระบบโทรศัพท์ ต้องจัดให้มีการจัดสรรที่ดินสำหรับโทรศัพท์ ในที่ดินที่จัดสรรอย่างพอเพียง ระบบสาธารณูปโภคอื่นๆที่จำเป็นคือ พื้นที่สนามกีฬา หรือ สวนสาธารณะ 1 แห่ง โดยใช้พื้นที่ ร้อยละ 5 ของพื้นที่จัดจำหน่าย อยู่จุดศูนย์กลางที่จัดสรร มีขนาด และ รูปร่างที่เหมาะสม ไม่ให้ใช้หลายๆแปลงมารวมกัน เว้นแต่แต่ละแปลงไม่น้อยกว่า 3 ไร่ ถ้าขนาดที่ดิน 500 แปลง หรือ 100 ไร่ ต้องมีพื้นที่โรงเรียนอนุบาล 1 แห่ง พื้นที่มากกว่า 200 ตารางวา และ พื้นที่ดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นทุกๆ 500 แปลง ถ้าไม่สามารถตั้งโรงเรียนอนุบาลได้ให้ใช้พื้นที่เพื่อการสาธารณะแทน

ระบบการจัดเก็บ และ ระบายขยะ มีวิธีจัดเก็บ การขน ยานพาหนะ วิธี เครื่องมือที่ทำลาย ที่มิดชิด และ พื้นที่ใช้สอยเพื่อการทำลายตามความเหมาะสม

ระบบการป้องกันเพลิงไหม้ และ สาธารณะภัย ต้องจัดให้มีทางสำหรับให้รถดับเพลิง เข้าถึงตัวอาคารโดยรอบ และ ความกว้างถนนไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และ จัดให้มีทางหนีไฟ สัมพันธ์ กับ ภายนอกอาคาร ทางเท้า และ ถนน ได้อย่างเหมาะสม และ สะดวก

2.3.6 ที่ว่าง

Benevolo (1967 : 47) กล่าวว่า เขตต่างๆของเมืองมีข้อกำหนดเกี่ยวกับความหนาแน่น ของสิ่งก่อสร้างต่างกัน นอกจากการกำหนดให้มีปริมาณที่ว่าง โดยเฉพาะตามสัดส่วนกับพื้นที่ชั้นใหญ่ ที่สุดมีการกำหนดอัตราส่วนระหว่างพื้นที่อาคารกับที่ดิน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดความสูงของอาคาร ซึ่ง มีความสัมพันธ์กับระยะร่นถอย เหล่านี้ ย่อมมีผลต่อการออกแบบแน่นอนจึงจำเป็นต้องกำหนดไว้ใน รายละเอียดของโครงการเพื่อนำมาพิจารณาได้อย่างถูกต้อง โดยต้องสัมพันธ์กับ อาคาร

ออร์ศิริ ปานินทร (2532 : 97) กล่าวว่าที่ว่างเป็นส่วนที่ป้องกันการปิดล้อม ทำให้เมือง ไม่หนาแน่น ทำให้แนวทอดทางสายตาไม่ถูกจำกัด ทำให้บรรยากาศของอาคารไม่อึดอัด ที่ว่างมีทั้งที่มี ขนาดใหญ่ เช่น สวนสาธารณะ ลานกิจกรรม ต่างๆ ที่ช่วยสร้างบรรยากาศเมือง และ ส่วนที่เป็น ส่วนย่อย เช่น สนามเด็กเล่น สวนหลังบ้าน หรือ ที่ว่างในอาคาร ในส่วนของที่ว่างรอบอาคารมี จุดประสงค์เพื่อ เป็นพื้นที่สำหรับแปลงสนามหญ้า ปลูกต้นไม้ ที่เด็กวิ่งเล่น ให้ได้รับ แสงแดด แสงสว่าง และ อากาศเข้ามาในอาคารได้พอเพียง

ที่ว่างว่างด้านหน้าอาคารมีจุดประสงค์คือ ลดเสียงรบกวนจากถนนด้านหน้า ฝุ่นไอเสียและ แอวกาศนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดได้เห็นใบแจ้งนี้จะเห็นว่าการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละอองต่างๆ ได้รับแสงสว่าง และ อากาศที่พอเพียง ป้องกันไฟไหม้ ลดอันตรายอันเกิดจากยวดยานต่างๆ ทำให้บ้านแต่ละส่วนน่าอยู่เนื่องจากมีทัศนียภาพที่สวยงามเพื่อเปิดมุมมองตรงจุดตัดของถนน มิให้เป็นมุมอับ อันจะทำให้อันตรายต่างๆลดลง ความลึกของที่เว้นว่างด้านหน้าอาคาร โดยปรกติจะใช้เท่ากับความกว้างของถนนใหญ่ด้านหน้าที่ดิน ความลึกของที่ว่างด้านหน้าอาคารโดยปรกติใช้เท่ากับ ความกว้างของถนนใหญ่

ที่เว้นว่างด้านข้างอาคารมีจุดประสงค์คือ มีทางออกเวลาเกิดไฟไหม้ เป็นถนน หรือ ที่จอดรถยนต์ และ ป้องกันมิให้ชุมชนแน่นเกินไป ระยะห่างของด้านข้างเขตที่ดินถึงตัวอาคารใช้ ครั้งหนึ่งของความสูงอาคาร

ที่เว้นว่างด้านหลังอาคารมีจุดประสงค์คือ ป้องกันไฟไหม้ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของคนครอบครัว เป็นสวน ที่ตากผ้า เป็นเรือนเก็บของ มาตรฐานส่วนใหญ่ ถ้าตัวบ้านสูง 35 ฟุต ที่เว้นว่างด้านหลังควรจะเป็น 35 ฟุต ใช้ระหว่าง 20 - 30 % ของความยาวตัวอาคาร

การกำหนดแนวพื้นที่อาคารที่ปกคลุมพื้นดิน เพื่อป้องกันมิให้อาคารหนาแน่นเกินไป และ ป้องกันมิให้เกิดสลัม โดยปรกติจะใช้พื้นที่ ประมาณ 20 - 40 % ของแปลงที่ดิน

ครา เอี่ยมกมล (25259 : 28) ให้เหตุผลว่า สิ่งที่ได้รับจากการมีที่ว่าง คือ

1. ชุมชนจะได้รับการปรับปรุงได้ง่าย ลดปัญหา การขาดพื้นที่ในการพัฒนา
2. ทำให้ชุมชนน่าอยู่ และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี
3. ลดการลงทุนภาครัฐ ค่าต่อการลงทุน ไม่ต้องรื้ออาคาร ที่ต้องจัดที่สำหรับการ

บริการสาธารณะ

4. ประชากรจะไม่อยู่อย่างหนาแน่นเกินไป
5. ทำให้เมืองเกิดความสมดุล เช่น พื้นที่ถนนเพียงพอ กับ ความต้องการ การจราจร

ไม่แออัด การเดินทางสะดวกและมีระยะสั้น เป็นต้น

อวยชัย วุฒิโสมสิต (2540 : 84 - 90) กล่าวว่าที่ว่างภายนอกอาคารต้องมีที่ว่าง ตามที่กำหนดคือ ถ้าพื้นที่ชั้นที่มากที่สุดของอาคาร เท่ากับ 100 ส่วน ต้องมีที่ว่างโดยรอบ 30 ส่วน สำหรับอาคารที่เป็นที่สำหรับอยู่อาศัย สำหรับห้องแถว หรือตึกแถวซึ่งด้านหน้าไม่ติดถนนสาธารณะ ต้องมีที่ว่างตามแนวด้านหลัง อาคารไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร ที่ว่างด้านหน้ามีที่ว่างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร เว้นที่ว่างระหว่างอาคารไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร ห้ามก่อสร้างรั้ว บ่อน้ำ สระน้ำ หรือ ที่พักขยะมูลฝอย ถ้าน้อยกว่า 4.00 ไม่นับว่าเป็น ที่ว่าง

ที่ว่างอาคารบ้านแถว ต้องมีที่ว่างด้านหลังไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร และ ด้านหน้าไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

สำหรับอาคารพักอาศัยแบบไม่เกิน 2 ชั้น ระยะร่นอาคารจากถนนสาธารณะต้อง ไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร โดยวัดจากกึ่งกลางของความกว้างถนนสาธารณะ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารที่สูงมากกว่า 2 ชั้น หรือ อาคารสูงมากกว่า 8.00 เมตร ถ้าความกว้างถนน สาธารณะน้อยกว่า 10.00 เมตร ต้องมีระยะร่น ด้านหน้า ไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร โดยวัดจากกึ่งกลาง ถนนสาธารณะนั้น

ถนนมีความกว้าง 10.00 - 20.00 เมตร อาคารที่มี 2 ชั้นขึ้นไป หรือ สูงกว่า 8.00 เมตร ต้องมีระยะร่นจากขอบถนนด้านใกล้อาคาร ไม่น้อยกว่า $\frac{1}{10}$ ของความกว้างถนน

ถนนมีความกว้างมากกว่า 20.00 เมตรขึ้นไป เมตร อาคารที่มี 2 ชั้นขึ้นไป หรือ สูงกว่า 8.00 เมตร ต้องมีระยะร่นจากขอบถนนด้านใกล้อาคาร ไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร ของความกว้างถนน

ระยะร่นจากอาคารจากแหล่งน้ำสาธารณะ ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะกว้างน้อยกว่า 10.00 เมตร ต้องมีระยะร่นไม่น้อยกว่า 3.00 จากริมขอบแหล่งน้ำสาธารณะนั้น

ระยะร่นจากอาคารจากแหล่งน้ำสาธารณะ ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะเท่ากับ หรือ กว้าง มากกว่า 10.00 เมตร ต้องมีระยะร่นไม่น้อยกว่า 6.00 จากริมขอบแหล่งน้ำสาธารณะนั้น

ระยะร่นจากอาคารจากบึง ทะเลสาบ หรือ ทะเล ต้องมีระยะร่นไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร จากริมขอบบึง ทะเลสาบ หรือทะเล

ผนังของอาคารที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศ หรือ ช่องแสง หรือ ระเบียงอาคาร ต้องมีระยะห่างจากแนวถนนคือ อาคารที่สูง 9.00 – 23.00 เมตร ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร จากแนวเขตที่ดิน แต่ถ้าระยะร่นน้อยกว่า 0.50 เมตร ผนังด้านนั้นต้องทึบทั้งหมด หรือ ถ้าขีดแนวเขต ที่ดินต้องเป็นผนังทึบ ต้องมีความสูงอาคารน้อยกว่า 15.00 เมตร และ ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ จากเจ้าของที่ดินข้างเคียง

เชิดศักดิ์ คงมาก(2545 : 78) กล่าวว่าเมื่อจำนวนของอาคารว่างลงจะมีที่ว่างสำหรับเมือง เพิ่มมากขึ้น สามารถใช้เป็นพื้นที่กิจกรรมต่างๆได้มากขึ้นขณะเดียวกันก็ลดความแออัดของเมือง อาใช้เป็น สนามกีฬาขนาดเล็ก ที่พักผ่อนอื่นๆ เป็นพื้นที่อเนกประสงค์

ภมร กุลวรเศรษฐ (2537 : 78) กล่าวว่า ที่ว่างส่วนหนึ่งที่สามารถนำธรรมชาติ เข้ามาสู่ เมือง หรือ ชุมชนคือ สวนสาธารณะ ที่จำลองธรรมชาติ ที่ขาดหายไปของชุมชนเมือง จะต้องนำ พืชพรรณต่างๆมาประกอบ กันกับอุปกรณ์ ดินหิน และ อื่นๆ มีความร่มรื่น ประสานกับกิจกรรมกิจกรรม ต่างๆของผู้คนให้มีชีวิตชีวาเพื่อให้เข้าบรรยากาศเมือง และ เป็นแหล่งพักผ่อนของคน การพัฒนา ต้อง ให้มีความน่าใช้และไม่ไกลจากชุมชนนัก วิธีการออกแบบให้เลือกทำเลที่ใกล้ธรรมชาติสาธารณะ เช่น แหล่งน้ำ ที่ว่างกว้างๆ เลือกพรรณไม้ยืนที่เป็นระยะยาว เช่น ไม้ยืนต้น ไม้ขนาดกลาง จำพวก ประดู่ จามจุรี การปลูกต้นไม้โตเร็วทำให้ระยะการใช้งานเร็วขึ้น แล้วเลือกไม้พุ่มขนาดต่างๆ ไม้คลุมดิน ไม้เลื้อย หิน แร่ และ อุปกรณ์ ที่เป็นองค์ประกอบวาง แต่ละส่วนอย่าให้หนาแน่นมาก และ ลดหลั่นกันให้ เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนจิต ศรีรัตน์. (2529 : 60-75) กล่าวว่ากิจกรรมที่พัฒนาชีวิตปัจจุบันนี้ การกีฬา ประสบผลสำเร็จอย่างมาก ในการเป็นแบบอย่างของความสำเร็จ เป็นจิตวิทยาที่นำไปสู่การบริหาร สุขภาพ และการดูแลตนเอง การเข้าสู่สังคม การพัฒนาชีวิต กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรม ตาม สัญชาติญาณเดิมของมนุษย์ที่ต้องการเอาชนะ ความสำเร็จ สนามกีฬาขนาดเล็กในบ้าน ในชุมชน ใน เมืองใหญ่ๆ จะเป็นแหล่งที่ผู้คนเข้ามาใช้เมื่อมีการแข่งขัน หรือ ออกกำลังกายต้องมีการจัดเตรียมพื้นที่ ส่วนนี้ให้มีความพร้อม กีฬาที่ใช้อุปกรณ์น้อยจะได้เปรียบในเรื่องความไม่ยุ่งยาก เช่น ฟุตบอลจะ ได้รับความนิยมน้อยมาก เนื่องจากไม่ต้องมีอุปกรณ์มากมาย กติกาส่วนใหญ่ก็จะเป็นที่รู้จัก สนาม ขนาดใหญ่ข้างละ 11 คน คือ ใช้พื้นที่ 7200 ตารางเมตร ถ้าเป็นสนามขนาดเล็กใช้พื้นที่ว่างทั่วไปก็ได้ โดยขนาดที่เล็กที่สุดคือ 72 ตารางเมตร ตะกร้อก็ได้เปรียบเรื่องสนามมีขนาดเล็กกว่า สามารถใช้ที่ ว่างอื่นๆขนาดเล็กเล่นได้ ขนาดเล็กที่สุดคือ 35 ตารางเมตร การเดิน วิ่ง ก็สามารถใช้พื้นที่ทางเท้า หรือ ถนนได้แต่ต้องมีความหนาแน่นของยวดยานน้อย กีฬาอื่นๆที่ไม่ต้องแข่งขัน เช่น โยคะ แอโรบิก ที่ ต้องมีพื้นที่ว่างขนาด 60 ตารางเมตร เป็นอย่างน้อยสำหรับคนประมาณ 20 คน

ลักษณะ มัทนวงศ์ไพบูลย์(2531 : 45 - 46) กล่าวว่าการใช้ที่ดินที่เกี่ยวข้อง กับกิจกรรมการ กีฬานั้นจำเป็นมาก ต้องมีพื้นที่ส่วนนี้สำหรับเมือง จากสภาพปัจจุบันการกีฬามีอิทธิพลอย่างมากต่อวิถี ชีวิต ทั้งในรูปแบบการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี การดูแลความเพลิดเพลิน สนามกีฬาขนาดใหญ่ ใกล้เคียงมาตรฐานต้องมีอย่างเพียงพอในชุมชนยุคใหม่ที่ เวลาออกกำลังกายมีเฉพาะช่วงที่หยุดพัก จากการทำงาน สามารถเลือกกิจกรรมที่เป็นความนิยมในชุมชน หรือ จัดที่ว่างอเนกประสงค์ทิ้งไว้ ถ้ามี งบประมาณมากพออาจเป็นอาคารที่มีหลังคาคลุมมี กีฬายอดนิยมในชุมชนนั้นๆ มาตรฐานรวมสำหรับ พื้นที่ส่วนนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนจนแต่อาจใช้พื้นที่ 0.5 – 1 ไร่สำหรับชุมชนขนาดเล็ก และ มากกว่านั้น สำหรับชุมชนที่มีขนาดใหญ่มากกว่านั้น

อนุกรรมการด้านการใช้ที่ดิน. (2535 : 32-37) มีข้อมูลอ้างอิงถึงสนามเด็กเล่น ที่มีอยู่ใน ชุมชนนั้นเป็นการใช้พื้นที่ว่างให้เป็นประโยชน์ ต้องจัดสรรให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาพัฒนาการต่างๆของ เด็ก ขนาดเล็กที่สุดคือ 60 ตารางเมตร

กฤษมา น้อยธรรมรงค์ .2535 (2535 : 32-37) กล่าวว่าสนามเด็กเล่นนั้นมีผลอย่างมาก ต่อ การพัฒนา ด้านความคิด และ ร่างกายการจัดกิจกรรมเสริมเหล่านี้จะช่วยให้เด็กมีความคิด พัฒนาการ ด้านอารมณ์ดีขั้น และ ใช้กล้ามเนื้อประสาทส่วนต่างๆ เช่น ชิงช้า บ่อทราย บ้านโดลิง อุโมงค์ สะพาน เชือก ชิงช้า ราวทรงตัว สำหรับชุมชนที่มีความพร้อม สนามเด็กเล่นจะเป็นแหล่งที่ผู้คนจะนำบุตรหลาน เข้าไปใช้มากพื้นที่ส่วนนี้ มากช่วงเวลารว่าง และ วันหยุด ควรเสริมที่นั่งเล่น สำหรับผู้ปกครอง และ เด็กๆ นั่งเล่น

วิมลสิทธิ์ ทรายกุล(2537 : 213) ได้กล่าวว่าที่เว้นว่างส่วนบุคคล คือ ส่วนของอาณา เขตครอบครองที่อยู่รอบตัวมนุษย์ เป็นส่วนที่บุคคลมีภาวะหวงรู้สึกเป็นพิเศษ ในฐานะที่เป็นเขตกันชน การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่างกายที่จำเป็นต่อมนุษย์ในการดำรงชีวิต เป็นอาณาเขตครอบครองที่เล็กที่สุดและชัดเจนที่สุด ที่บุคคลพยายามไม่ให้มีการล่วงล้ำโดยบุคคลอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาต เพื่อรักษาภาวะเป็นส่วนตัว อาณาเขตที่เว้นว่างส่วนบุคคลยังครอบคลุมไปถึงสภาพแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัวที่บุคคลใช้เป็นประจำ โดยถือว่าเป็นส่วนที่ยึดออกจากเขตรอบตัว พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคลเกี่ยวข้องกับการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล ซึ่งรวมทั้งการแสดงออกที่เป็นการพยายามป้องกันการล่วงล้ำที่เว้นว่างส่วนบุคคล พร้อม ๆ กับการเคารพหรือยอมรับที่เว้นว่างส่วนบุคคลของผู้อื่น ด้วยเหตุผลตามความต้องการขั้นมูลฐานทางชีวภาพและทางจิตวิทยา เพื่อช่วยลดความเครียดทั้งทางกายและทางใจ และยังมีผลต่อการรักษาระดับความใส่ใจของบุคคลต่อความสัมพันธ์ที่กำลังดำเนินอยู่ไกลไกล ที่ใช้ในการป้องกันการล่วงล้ำที่เว้นว่างส่วนบุคคล ได้แก่ การแสดงความเป็นส่วนบุคคล และการปกป้อง ทั้งนี้นับได้ตั้งแต่เรื่องนุ่งห่ม และเครื่องประดับเฉพาะของบุคคล อันเป็นการพยายามแสดงความเป็นส่วนบุคคลให้เกิดเอกลักษณ์ กิริยาท่าทาง หรือ ภาษาร่างกายซึ่งรวมทั้งการใช้สายตา ไปจนถึงการหลบหนี อันเป็นการพยายามปกป้องด้วยการต่อต้าน หรือ การหลบหนีลักษณะรูปทรงของที่เว้นว่างส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่ไม่ชัดเจน และ ไม่มีความแน่นอนตายตัวเพราะแปรเปลี่ยนไปตามตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัมนุษย์ สภาพแวดล้อมกายภาพ และ ลักษณะของกิจกรรม และ การกระทำต่อกัน ขนาดของที่เว้นว่างส่วนบุคคลหมายถึงระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างบุคคล ระยะห่างที่สอดคล้องกับการกระทำต่อกันและการสัมผัสที่เกิดขึ้นแบ่งได้เป็น 4 ระยะ คือ ระยะใกล้ชิด ระยะส่วนบุคคล ระยะสังคม และระยะสาธารณะระยะส่วนบุคคลเป็นระยะที่บุคคลพยายามป้องกันการล่วงล้ำ เป็นระยะที่กำหนดขนาดของที่เว้นว่างส่วนบุคคลนั่นเอง ส่วนรูปทรงของที่เว้นว่างส่วนบุคคลเกี่ยวข้องกับระยะห่างต่างๆ ที่พิจารณารอบตัวมนุษย์ ระยะส่วนบุคคลทางด้านหน้ามีขนาดมากกว่าทางด้านหลังและข้าง อิทธิพลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัมนุษย์ ได้แก่ ความสนิทสนม บุคลิกภาพ และ อารมณ์ อายุ เพศ บทบาททางสังคม ลักษณะเด่นทางสังคม วัฒนธรรม และ เผ่าพันธุ์ เหล่านี้เป็นตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรม ที่เว้นว่างส่วนบุคคลพฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคลย่อมเป็นไปตามสภาพการณ์ที่ต่างกันของสภาพแวดล้อมกายภาพ ซึ่งพิจารณาได้จากขอบเขตจำกัดของสภาพแวดล้อม ลักษณะการจัดสภาพแวดล้อม ระยะห่างในการจัดสภาพแวดล้อม และ รูปร่างของสภาพแวดล้อมลักษณะของกิจกรรมที่ดึงดูดบุคคลเข้าหากันให้มีการกระทำต่อกันหรือไม่ส่งเสริมให้มีการกระทำต่อกัน เป็นตัวกำหนดขั้นต้นของระยะห่างระหว่างบุคคลที่แตกต่างกัน ส่วนลักษณะของการกระทำต่อกัน เช่น การกระทำที่เป็นการสนทนากัน การกระทำที่ร่วมกันทำ การกระทำที่แยกกันทำ การกระทำที่แข่งกันทำ ฯลฯ มีผลต่อการจัดระยะห่างระหว่างบุคคล ทั้งลักษณะของกิจกรรม และ ลักษณะของการกระทำต่อกันต่างมีผลต่อพฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล การจัดสภาพแวดล้อมกายภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการมูลฐานต่าง ๆ ซึ่งย่อมรวมทั้งที่เว้นว่างส่วนบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกัการจัดวางระยะห่างระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม การจัดระยะห่างดังกล่าวเกี่ยวข้องกัลักษณะการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพด้วย โดยให้พิจารณาว่าควรเป็น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะที่ส่งเสริมให้บุคคลมีการกระทำต่อกัน หรือ เป็นลักษณะที่ไม่ส่งเสริมให้บุคคลมีการกระทำต่อกัน ให้จัดสภาพแวดล้อมตามระดับความต้องการมีการกระทำต่อกันมากน้อยการจัดสภาพแวดล้อม โดยการพิจารณาจากพฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล ยังเป็นการพิจารณาจากมูลฐานของการรับหรือส่งข่าวสารในการกระทำต่อกัน ปริมาณข่าวสารที่บุคคลสามารถรับได้ หรือ ส่งออก ย่อมเป็นผลจากระยะห่างและการจัดตำแหน่งในสภาพแวดล้อมการจัดที่ทำให้บุคคลได้รับหรือส่งข่าวสารออกเกินความต้องการในการรักษาให้เกิดการกระทำต่อกันในระดับที่เหมาะสม บุคคลเกิดความรู้สึกว่าถูกล่วงล้ำ ขาดความรู้สึกเป็นส่วนตัว ซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคลบุคคลมักเลือกนั่งรอบ ๆ ห้องมากกว่ากลางห้อง มักจับกลุ่มกันอยู่รอบ ๆ เสามากกว่าอยู่กลางช่วงเสา ฯลฯ ปรากฏการณ์เช่นนี้อธิบายได้ด้วยการพยายามลดการรับส่งข่าวสาร เพื่อสนองความต้องการภาวะเป็นส่วนตัวการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพต้องคำนึงถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการแปรเปลี่ยนพฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ ตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกิจกรรมและการกระทำต่อกัน การใช้ที่เว้นว่างส่วนบุคคล (ระยะห่างระหว่างบุคคล) สภาพแวดล้อมกายภาพในส่วนที่อยู่รอบ ๆ ตัวบุคคล ที่เป็นขอบเขตที่มองไม่เห็นในฐานะที่เป็นที่เว้นว่างส่วนบุคคลนั้น เป็นส่วนที่บุคคลพยายามปกป้องไม่ให้มีการล่วงล้ำ ขนาดของขอบเขตนี้แปรเปลี่ยนไปตามสภาพการณ์ของความสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น เราอาจพิจารณาการกำหนดระยะห่างระหว่างบุคคลเป็นกลไกในการควบคุมขอบเขตระหว่างบุคคลให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัวตามที่ต้องการ ดังได้กล่าวในการวิเคราะห์ระยะห่างระหว่างบุคคลตามลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมออกเป็น 4 ระยะด้วยกัน คือ

ระยะใกล้ชิด ห่างกันไม่เกิน 8 นิ้ว เป็นระยะที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดสนิทสนมกันมากเกิดขึ้น เช่น ระหว่างสามีกับภรรยา ระหว่างคู่รักในขณะที่ต้องการภาวะเป็นส่วนตัวมาก

ระยะส่วนบุคคล เป็นระยะถัดออกมาแต่ไม่เกิน 4 ฟุต ยังเป็นระยะที่อยู่ใกล้ตัวที่เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่มีความสนิทสนมกัน มิฉะนั้นจะเป็นการล่วงล้ำที่ทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ

ระยะสังคม อยู่ถัดจากรยะส่วนบุคคลจนถึงระยะ 12 ฟุต เป็นระยะที่เหมาะสมสำหรับการติดต่อกันในหน้าที่ หรือการติดต่อกันที่ไม่เป็นกิจจะลักษณะมากนัก ซึ่งไม่ใช่เป็นการติดต่อกันเป็นส่วนตัว ส่วนระยะสุดท้าย

ระยะสาธารณะ เป็นระยะถัดจากรยะสังคมออกไป ซึ่งเป็นระยะห่างระหว่างบุคคลที่เหมาะสมสำหรับการกระทำต่อกันอย่างเป็นทางการ เช่น ในการประชุมระดับผู้บริหาร ในการประชุมระหว่างประเทศ ฯลฯ รวมทั้งระยะห่างของบุคคลสำคัญจากบุคคลในแวดวง ระยะห่างทั้ง 4 นี้มีความสัมพันธ์ กับ สัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล หากบุคคลปรากฏในระยะห่างที่เหมาะสมก็ย่อมหมายความว่ามีการควบคุมขอบเขตระหว่างบุคคลได้โดยสัมพันธ์กับการกระทำต่อกันที่เกิดขึ้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า หากบุคคลปรากฏอยู่นอกระยะห่างดังที่ได้วิเคราะห์ไว้ในแต่ละสภาพการณ์ ย่อมเป็นระยะห่างที่ไม่ส่งเสริมการกระทำต่อกันสำหรับสภาพการณ์นั้น ๆ อาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เป็นระยะที่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัวระหว่างบุคคลมากขึ้นในสภาพการณ์นั้น ๆ เช่น หากสามีภรรยาอยู่ห่างกัน ภายใต้วงจรส่วนบุคคล แทนที่จะเป็นระยะใกล้ชิด ต่างยังมีความรู้สึกเป็นส่วนตัวอยู่ และอาจมีการกระทำต่อกันเกิดขึ้น ส่วนในกรณีที่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่สามีภรรยา ก็ปรากฏอยู่ภายใต้วงจรส่วนบุคคล ย่อมกลายเป็นระยะห่างที่นำไปสู่การมีกรกระทำต่อกัน มีประการใดก็ประการหนึ่ง เพราะว่าต่างฝ่ายต่างได้เปิดเผยตัวเอง ภาวะเป็นส่วนตัวย่อมลดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแนวความคิดในการออกแบบย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ใช้ระเบียบวิจัยเชิงสำรวจ โดยนำตัวแปรที่ใช้ศึกษา และ ความต้องการผู้ใช้โครงการ โดยหาแนวโน้มของสภาพของการใช้โครงการเพื่อการออกแบบ และ นำมาใช้คาดการณ์ เรียกว่าการวิจัยเพื่ออนาคต (Futureistic Research) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงดำเนินการโดยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

3.1 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ ผู้ที่อาศัยในโครงการที่ 1 และ 2 ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านเทศบาลตำบลบางเสาธง และ พักอาศัยในอาคารของการเคหะแห่งชาติ จำนวน 3,063 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่อาศัยในบ้านแฝด 2 ชั้น และ บ้านเรือนแถว 2 ชั้น ของการเคหะแห่งชาติ โดยใช้ประชากรร้อยละ 10.00 ตามตารางของสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1874 : 78) จำนวนทั้งสิ้น 309 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี ตามแนวคิดของนักวิชาการ และ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้รู้ทั้งหลาย ทางด้านการออกแบบชุมชนเมือง โดยแบ่งเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 รูปแบบของย่านชุมชนพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

1. ที่ตั้ง (แบบสำรวจ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การใช้ที่ดิน(แบบสอบถาม)
3. การสัญจร (แบบสอบถาม)
4. กิจกรรม(แบบสังเกต)
5. การบริการสาธารณะ (แบบสำรวจ)
6. ที่ว่าง (แบบสอบถาม)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 ศึกษาขอบเขต สาระสำคัญที่เกี่ยวกับการออกแบบชุมชนเมือง ในส่วนของชุมชนที่พักอาศัยจากเอกสาร หนังสือ งานวิจัยต่างๆ แล้วสร้างข้อความตามจุดประสงค์ ให้ครอบคลุมเนื้อหา และ ตัวแปรที่กำหนดไว้

3.2.1.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามที่สร้างแล้ว ทั้งรูปแบบ และ เนื้อหา เสนอต่อ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

3.2.1.3 นำเครื่องมือวิจัยที่ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุดอีกครั้ง

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 นำเครื่องมือวิจัยที่ได้ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และ ความถูกต้องของภาษา จำนวน 5 ท่านดังนี้

1. นายรังสรรค์ นันทชัย ผอ.กองบริหารเมืองใหม่ 1 การเคหะแห่งชาติ
2. อาจารย์วาสนา สุวรรณไตร อ.3 ระดับ 8 โรงเรียนอนุบาลพรเจริญ
3. อาจารย์จันทร์อ่อน ทองปลั่ง ผช.ผอ ระดับ 7 โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9
4. นายประสิทธิ์ สุขนิยม หัวหน้าสำนักปลัด เทศบาลตำบลบางเสาธง
5. พ.ต.ต.กิตติศักดิ์ วิชัย พนักงานสอบสวน สบ.2 สภต.กิ่งอ.บางเสาธง

3.2.2.2 นำเครื่องมือวิจัยที่ได้มาเสนอต่อ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมอีกครั้งเพื่อพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสม

3.2.2.3 นำเครื่องมือวิจัย ทั้งแบบสอบถาม แบบสังเกต ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากร เพื่อหาข้อผิดพลาด แล้วนำมาปรับปรุงอีกครั้ง แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป เพื่อที่จะได้หาสภาพความจำเป็นมาออกแบบย่านชุมชนพักอาศัย โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.3.1 ขอความอนุเคราะห์ หนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล ในเมืองใหม่ บางพลี (เทศบาลตำบลบางเสาธง) และ ขออนุเคราะห์ข้อมูลจากการเจ้าหน้าที่ในการเคหะแห่งชาติ ตลอดจนเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

3.3.2 นำหนังสือที่ได้รับอนุญาตจากเทศบาลตำบลบางเสาธง และ การเคหะแห่งชาติ ไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการบันทึกการสังเกต แจกแบบสอบถาม และ เก็บแบบสอบถามด้วยตัวเอง และ ขอความอนุเคราะห์จากผู้ปกครองนักเรียนเก็บข้อมูล โดยเก็บข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้จำนวน 309 คน จากบ้านแฝด 2 ชั้น และ บ้านเรือนแถว 2 ชั้น โดยให้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ และ มาขอรับแบบสอบถามด้วยตัวเอง ช่วงเวลา 1 ธันวาคม 2546 ถึงวันที่ 1 มีนาคม 2546 ส่วนแบบสำรวจ ได้สำรวจจากสภาพของเมืองใหม่บางพลี สภาพข้างเคียง และ ข้อมูลที่มีอยู่แล้วของการเคหะแห่งชาติ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3.3.3 ผู้วิจัยมารับแบบสอบถามตามเวลาที่กำหนด โดยเก็บแบบสอบถามในวันอาทิตย์ ถ้าแบบสอบถามใดยังไม่ตอบ หรือ หายไป แจกแบบสอบถามอีกครั้งแล้วนัดหมายรับในอาทิตย์ต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยได้แบบสอบถามแบบสมบูรณ์ จำนวน 309 ฉบับ จากบ้านแฝด 2 ชั้น จำนวน 154 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 49.88 บ้านเรือนแถว 2 ชั้น 155 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50.12 จาก 309 คนคิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของ แบบสังเกต และ แบบสอบถาม ที่ได้รับกลับคืนกลับมาโดยเครื่องมือวิจัยที่ใช้เป็นดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับย่านชุมชนพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

โดยตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้สำรวจลักษณะประชากรที่ใช้โครงการที่มีความใกล้เคียงกับ ผู้ที่จะอยู่ในโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ส่วนในตอนที่ 2 และ 3 เป็นการศึกษาสภาพที่ตั้ง โครงการ และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องครอบคลุมเนื้อหาตามตัวแปรที่ได้กำหนดไว้คือ ที่ตั้ง การใช้ที่ดิน การสัญจร กิจกรรม การบริการสาธารณะ ที่ว่าง

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และ ข้อมูลเบื้องต้นสภาพกายภาพเมือง เพื่อสรุปรูปภาพ แนวทางในการออกแบบย่านชุมชนที่พักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

3.4.3 ออกแบบย่านชุมชนที่พักอาศัย โดยใช้ภาพรวมตามข้อมูลกายภาพ ตามที่กล่าวในขั้นต้น เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และ สอดคล้องกับหลักการ และ ทฤษฎีของการออกแบบย่านชุมชนที่พักอาศัยที่ดีต่อไป

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้ค่าสถิติร้อยละ 60 ขึ้นไปซึ่งผู้วิจัยจะนำสถิติเหล่านี้ไปจำแนกเพื่อ หาส่วนค่าเฉลี่ยสูงสุด นำมาประมวลผลรวม เพื่อนำไปออกแบบย่านชุมชนที่พักอาศัยต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพของเมือง และ ย่านชุมชนที่พักอาศัย เมืองใหม่บางพลี เพื่อใช้ในการออกแบบย่านชุมชนที่พักอาศัย โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษารูปแบบของประชากรโดยใช้ทั้งแบบสอบถาม การสำรวจพื้นที่ที่ศึกษา การสังเกตสภาพกิจกรรมประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด ส่วนหนึ่งของการสำรวจ และการสังเกต ผู้วิจัยได้ดำเนินการแยกเป็นแบบในรูปแบบตาราง พร้อมคำบรรยายข้อมูลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แสดงในรูปแบบของตาราง โดยการแจกแจงค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ย่านชุมชนพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

1. แสดงในรูปแบบของการสรุปในรูปแบบของการบรรยายจากการสำรวจ คือ ที่ตั้ง และการบริการสาธารณะ
2. แสดงในรูปแบบของตาราง โดยการแจกแจงค่าร้อยละ คือ การใช้ที่ดิน การสัญจร และ ที่ว่าง
3. แสดงในรูปแบบของการสรุปในรูปแบบของการบรรยายจากการสังเกต คือ กิจกรรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ข้อเสนอแนะ แสดงในรูปแบบของการสรุปในรูปแบบของการบรรยายจากการเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สถานะภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน / คน	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	129	41.75
2) หญิง	180	58.25
รวม	309	100.00
2. อายุ		
1) ต่ำกว่า 20 ปี	6	01.94
2) 21 – 35 ปี	192	62.13
3) 36- 55 ปี	135	33.98
4) 56 ปี ขึ้นไป	6	01.94
รวม	309	100.00
3. สถานะภาพ		
1) แต่งงาน	277	89.64
2) โสด	12	03.89
3) หม้าย	20	06.47
รวม	309	100.00
4. การศึกษา		
1) ประถมศึกษา	60	15.38
2) มัธยมศึกษา	120	38.83
3) ปวช.- ปวส.	120	38.83
4)ปริญญาตรี ขึ้นไป	27	08.73
รวม	309	100.00
5. อาชีพ		
1) รับราชการ	3	00.97
2) รับจ้าง	39	12.62
3) พนักงานบริษัทหรือทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม	189	61.16
4) เจ้าของกิจการ ร้านค้า	69	22.33
5) นักเรียน – นักศึกษา	9	02.91
6) อื่นๆโปรดระบุ.....	0	00.00
รวม	309	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประการอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

6. รายได้		
1) ต่ำกว่า 5,000 บาท / เดือน	27	08.73
2) 5,001 – 8,000 บาท / เดือน	186	60.19
3) 8,001 – 12,000 / เดือน	75	24.27
4) 12,001 ขึ้นไป บาท / เดือน ขึ้นไป	12	3.88
5) อื่นๆโปรดระบุ.....ไม่มีรายได้.....	9	2.91
รวม	309	100.00
7.พาหนะที่ใช้เป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
1) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	42	10.07
2) จักรยานยนต์	129	30.93
3) รถโดยสาร	216	51.79
4) จักรยาน	30	07.19
รวม	309	100.00

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นดังนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชายคิดเป็น ร้อยละ 58.25 , 47.75 ตามลำดับ

มีอายุช่วงระหว่าง 21 - 35 ปี รองมาเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 36 - 55 ปี น้อยที่สุดช่วงต่ำกว่า 20 ปี และ 56ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 62.13 , 33.88 , 01.94 ตามลำดับ

ส่วนมากแต่งงาน รองลงมาโสด น้อยที่สุดเป็นหม้ายคิดเป็นร้อยละ 89.64 , 06.47 , 03.89 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาที่มากที่สุดคือระดับ ปวช.- ปวส. และ ระดับมัธยมศึกษา รองลงมาคือระดับประถมศึกษา ต่ำสุดคือปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.83 , 33.00, 10.40 , 08.7 ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น พนักงานบริษัท หรือ ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม รองลงมาอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง อาชีพนักเรียน – นักศึกษา น้อยที่สุดคืออาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 61.16 , 22.33 , 12.62 , 2.91 , 0.97 9, ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีรายได้ 5,000 – 8,000 บาท/ เดือน รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 8,001 – 12,000 บาท / เดือน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน รายได้มากกว่า 12,000 บาท/เดือน น้อยสุดคือ ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 60.19, 24.27 , 08.73, 03.88 , 02.31 ตามลำดับ

พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นประจำมากที่สุดคือ รถโดยสาร รองลงมาคือ จักรยานยนต์ และ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล น้อยที่สุดคือ จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 51.79, 30.93 , 10.07, 07.19 ตามลำดับ

เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุช่วงระหว่าง 21 - 35 ปี ส่วนมากแต่งงาน ระดับการศึกษาที่มากที่สุดคือระดับ ปวช.- ปวส. และ ระดับมัธยมศึกษา อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็น พนักงานบริษัท หรือ ทำงานในโรงงาน มีรายได้ 5,000 – 8,000 บาท / เดือน พาหนะที่ กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นประจำมากที่สุดคือ รถโดยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับย่านชุมชนพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ด้านที่ตั้ง

ผลการวิเคราะห์จากการสำรวจ ที่ตั้งสรุปได้ดังนี้

1. การเข้าถึง จากถนนสายประธานเมืองที่ตัดผ่านถนนเทพารักษ์เป็นสี่แยกบริเวณทางเข้าโครงการเมืองใหม่ บางพลี ด้านทิศเหนือจุดที่ ถนน บางนา – ตราด กม.ที่ 23 และ ทิศใต้จุดที่ถนน สุขุมวิท ที่ตัดตรงผ่านย่านอุตสาหกรรมเข้ามาเป็นถนนเข้าสู่ย่าน เป็นถนนแบบเดินรถทางเดียวกว้าง ด้านละ 6 เมตร โดยถนนสายนี้สามารถเชื่อมถึงโครงการที่ 2 ตลอดจนใช้เป็นทางเข้าเมืองใหม่บางพลีมายังโครงการที่ 3 จากการสังเกตพบว่าปริมาณรถในบริเวณนี้ หนาแน่นมาก ทั้งรถยนต์ จักรยานยนต์ รถโดยสาร รถบรรทุก การใช้ถนนปะปนกัน เฉลี่ย 1 นาที / 100 คัน ตลอดจนช่วงนี้ถนนเทพารักษ์แคบ โดยเฉพาะเวลาเร่งด่วน 07.00 – 09.00 น. และ 16.00 – 19.00 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเข้าออกโครงการมากที่สุดจากการสังเกตข้อมูลในช่วงเวลา ที่รถเข้าออกผ่านที่ตั้งโครงการที่ 3

2. ขนาดที่ดิน รูปร่าง และ ข้อจำกัดของที่ดิน ขนาดของที่ดินมีจำนวน 160 ไร่ โดยจะดำเนินการก่อสร้างเป็นแบบพักอาศัย ผู้มีรายได้ปาน กลาง – ค่อนข้างสูง โดยอยู่ด้านทิศเหนือของเมืองตามแนวคลองสำโรง ทิศตะวันออกติดติดถนนสายประธานเมือง ทิศใต้ถนนเทพารักษ์ มีข้อจำกัดคือสภาพ เป็นแหล่งน้ำคลองสำโรงจะมีน้ำมากเมื่อฤดูน้ำหลาก ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการสร้างเขื่อนดินรอบโครงการเมืองใหม่บางพลี

3. แรงจูงใจในการเข้าอยู่อาศัย จากผลการเพิ่มขึ้นอย่างมากของประชากร อย่างรวดเร็ว การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ เศรษฐกิจ และ ความไม่พอเพียงของโครงการที่ 1 และ 2 ของการจองห้องพัก และ ความต้องการที่อยู่อาศัย ที่เต็มอัตราของเมืองใหม่บางพลีที่คิดเป็นร้อยละ 98.25 ของอาคารการเคหะแห่งชาติในเมืองใหม่บางพลี

4. ความสัมพันธ์ กับโครงการอื่นๆในเมืองใหม่บางพลี เนื่องจากเป็นโครงการประเมิณผลจากโครงการอื่นๆเมื่อมีความสำเร็จ และ มีการขยายเมืองโครงการที่ 3 จะเป็นส่วนที่ลดความแออัดของเมือง และ กระจายแหล่งพักอาศัยให้ออกไปด้านอื่นๆของเมือง มีความสัมพันธ์เป็นอย่างดี ในแง่ของการใช้เมือง

5. สภาพแวดล้อมข้างเคียง ด้านทิศตะวันออกเป็นโรงงานอุตสาหกรรมชื่อ บริษัทพินทอย จำกัด ที่ดำเนินงานด้าน เฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดเล็ก และ ตุ๊กตา เป็นโรงงานไร้มลพิษ ด้านทิศเหนือ เลยคลองสำโรง และ ทิศตะวันตกส่วนใหญ่เป็นที่ว่าง มีพืชพรรณคือ ทุปฤาษี ที่ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น และมีชุมชนเกษตรที่เลี้ยงปลาผลิตอยู่กระจายรอบๆบริเวณโครงการที่ 3 ส่วนด้านทิศใต้ เป็นโครงการที่ 1 ของเมืองใหม่บางพลี และ ส่วนบริการสาธารณะของเมือง และ นิคมอุตสาหกรรมบางพลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ใช้โครงการที่ 3
เมืองใหม่บางพลี ด้านการใช้ที่ดิน

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ที่ดินว่างรอบโครงการที่ 3 ควรเป็นแบบใด		
1) ปลอยเป็นที่ว่างทิ้งไว้	45	14.56
2) พัฒนาเป็นแหล่งพักผ่อนชุมชน	240	77.66
3) แบบใดก็ได้	24	07.76
รวม	309	100.00
2. รูปแบบแนวเขตที่ดินโครงการที่ 3 ท่านคิดว่าควรเป็นแบบใด		
1) กำหนดแนวรั้ว	99	48.54
2) เว้นที่ว่างป้องกัน	60	19.41
3) ใช้คูน้ำ หรือ คูคลอง	150	32.03
รวม	309	100.00
3. การแบ่งความหนาแน่นประชากรในชุมชนโครงการที่ 3 ควรใช้แบบใด		
1) ถนน	192	62.13
2) แนวรั้ว	90	29.12
3) ทางเท้า	39	12.62
รวม	309	100.00
4. ท่านคิดว่ากรกำหนดแนวเขตย่านการค้าชุมชนควรใช้วิธีใด		
1) ถนน	200	68.25
2) แนวรั้ว	95	27.47
3) ทางเท้า	14	05.29
รวม	309	100.00
5. ท่านคิดว่าการแบ่งหน่วยชุมชนควรใช้วิธีใด		
1) ถนน	120	38.83
2) แนวรั้ว	15	04.85
3) ทางเท้า	144	56.31
รวม	309	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

6. ท่านคิดว่า ย่านการค้าสมควรมีพื้นที่สำหรับการพบปะสังสรรค์หรือไม่		
1) สมควรอย่างยิ่ง	75	24.27
2) สมควร	180	58.25
3) ไม่สมควร	84	27.18
รวม	309	100.00
7. ท่านคิดว่าควรมีที่ดินสำหรับ ศูนย์บริหารชุมชนหรือไม่		
1) สมควรอย่างยิ่ง	93	30.09
2) สมควร	156	50.48
3) ไม่สมควร	60	19.41
รวม	309	100.00
8. การจัดกลุ่มอาคารพักอาศัยท่านคิดว่าควรเป็นแบบใด		
1) อยู่รวมกันเป็นเป็นกลุ่มย่อย	200	68.25
2) กระจายกันเป็นส่วนๆ	95	27.47
3) แบบใดก็ได้ หรือ ทั้งสองแบบ	14	05.29
รวม	309	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความความต้องการเกี่ยวกับการใช้ที่ดินของกลุ่มตัวอย่างของผู้ที่ใช้โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี เป็นดังนี้

ที่ดินว่างรอบโครงการที่ 3 ควรพัฒนาให้เป็นแหล่งพักผ่อนชุมชน รองลงมาคือ ปล่อยเป็นที่ว่างไว้ ต่ำที่สุดคือ เป็นแบบใดก็ได้จากทั้งสองแบบนี้ คิดเป็นร้อยละ 77.66 , 14.56 , 07.76 ตามลำดับ

รูปแบบแนวเขตที่ดินโครงการที่ 3 ควรเป็นแบบแนวรั้ว รองลงมาคือ ใช้คูน้ำหรือ คูคลอง ต่ำที่สุดคือเว้นที่ว่างป้องกัน คิดเป็นร้อยละ 48.54 , 32.03 , 19.41 ตามลำดับ

การแบ่งความหนาแน่นประชากรภายในชุมชนโครงการที่ 3 ควร ต้องการถนนมากที่สุด รองลงมาคือ แนวรั้ว ต่ำที่สุดคือทางเท้า คิดเป็นร้อยละ 62.13 , 29.12 , 12.62 ตามลำดับ

การกำหนดแนวเขตย่านการค้าชุมชนควรต้องการถนนมากที่สุด รองลงมาคือ แนวรั้ว ต่ำที่สุดคือทางเท้า คิดเป็นร้อยละ 68.25 , 27.47 , 05.29 ตามลำดับ

การแบ่งหน่วยชุมชนควรเป็นแบบทางเท้า มากที่สุด รองลงมาคือ ถนน ต่ำที่สุดคือ แนวรั้ว คิดเป็นร้อยละ 56.31 , 04.85 , 38.83 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่านการค้าสมควรมีพื้นที่สำหรับการพบปะสังสรรค์ มากที่สุด คือ สมควร รองลงมาคือ สมควรอย่างยิ่ง ต่ำที่สุดคือไม่สมควร คิดเป็นร้อยละ 53.39 , 24.27, 27.18 ตามลำดับ

ควรมีที่ดินสำหรับ ศูนย์บริหารชุมชน มากที่สุดคือ สมควร รองลงมาคือ สมควรอย่างยิ่ง ต่ำที่สุดคือไม่สมควร คิดเป็นร้อยละ 50.48 , 30.09 ,19.41ตามลำดับ

สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และ สนามกีฬา ต้องการให้มีพื้นที่อยู่บริเวณเดียวกัน มากที่สุด รองลงมาคือ ไม่จำเป็น ต่ำที่สุดคือ จำเป็นมาก คิดเป็นร้อยละ 58.25 , 27.18 , 24.27 ตามลำดับ

การจัดกลุ่มอาคาร ต้องการที่จะจัดเป็นแบบกลุ่มอาคารย่อย รองลงมาคือ กระจายกัน ต่ำที่สุดคือ แบบใดก็ได้ หรือ ทั้งสองแบบ คิดเป็น ร้อยละ 68.25, 27.47 , 05.29 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้โครงการ
ที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ด้านการสัญจร

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเข้าถึงย่านชุมชนที่ท่านคิดว่าเหมาะสมมากที่สุดคือ		
1) ใช้ระบบการเดินรถทางเดียว	180	58.25
2) ใช้ระบบเดินรถสองทาง	84	27.18
3) แบบใดก็ได้	45	14.56
รวม	309	100.00
2. ท่านคิดว่าการสัญจรทางเรือมีความจำเป็นในปัจจุบันหรือไม่		
1) จำเป็นอย่างยิ่ง	45	14.56
2) จำเป็น	39	12.62
3) ไม่จำเป็น	225	72.81
รวม	309	100.00
3. ท่านคิดว่าชุมชนควรมีดถนนรอบชุมชนหรือไม่		
1) ควรมีอย่างยิ่ง	225	72.81
2) ควรมี	45	14.56
3) ไม่ควรมี	39	12.62
รวม	309	100.00
4. ท่านคิดว่าควรมีทางเท้ารอบชุมชนหรือไม่		
1) ควรมีอย่างยิ่ง	54	17.47
2) ควรมี	201	65.04
3) ไม่ควรมี	54	17.47
รวม	309	100.00
5. ย่านการค้าชุมชนควรมีที่จอดรถอยู่บริเวณใด		
1) ภายในพื้นที่	45	14.56
2) ภายนอก ตามแนวถนน	39	12.62
3) แบบใดก็ได้	225	72.81
รวม	309	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

6. ที่ว่างเอนกประสงค์ควรมีที่จอดรถอยู่บริเวณใด		
1) ภายในพื้นที่	225	72.81
2) ภายนอก ตามแนวถนน	45	14.56
3) แบบใดก็ได้	39	12.62
รวม	309	100.00
7. สนามกีฬาชุมชนควรมีที่จอดรถอยู่บริเวณใด		
1) ภายในพื้นที่	75	56.31
2) ภายนอก ตามแนวถนน	174	09.70
3) แบบใดก็ได้	30	24.27
รวม	309	100.00
8. ท่านคิดว่าช่องจอดรถควรเป็นแบบใด		
1) จอดตรงตั้งฉาก เป็นแนว	165	53.39
2) จอดขนานไหลทางเป็นแนว	45	14.56
3) จอดเฉียงเป็นแนว	42	13.59
4) แบบใดก็ได้	57	18.44
รวม	309	100.00
9. ท่านคิดว่าจำเป็นหรือไม่ที่ต้อง แยกจอดรถยนต์ จักรยานยนต์ และ จักรยานหรือ ไม่		
1) จำเป็นมาก	198	64.07
2) จำเป็น	105	33.98
3) ไม่จำเป็น	6	01.94
รวม	309	100.00
10. ท่านคิดว่าถนนในซอยชุมชนสมควรแยกทางเท้าออกจากถนนหรือไม่		
1) สมควรแยก	201	65.04
2) ไม่สมควรแยก	54	17.47
3) แบบใดก็ได้	54	17.47
รวม	309	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความต้องการเกี่ยวกับการสัญจรของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ใช้โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี เป็นดังนี้

ระบบถนนในการเข้าถึงย่านชุมชน ต้องการระบบการเดินรถทางเดียวมากที่สุด รองลงมาคือ เดินรถทางเดียว ต่ำสุดคือ แบบใด ทั้งแบบเดินรถทางเดียว และ เดินรถสองทางคิดเป็น ร้อยละ 58.25 , 27.18 , 14.16 ตามลำดับ

การสัญจรทางเรือมีไม่มีความจำเป็นในปัจจุบัน มากที่สุดคือ ไม่จำเป็น รองลงมาคือ จำเป็นอย่างยิ่ง น้อยที่สุดคือ จำเป็น คิดเป็น ร้อยละ 14.56 , 12.62 , 72.81 ตามลำดับ

ชุมชนควรมีถนนรอบชุมชน ต้องการมากที่สุดคือ ควรมีอย่างยิ่ง รองลงมาคือ ควรมี ต่ำที่สุดคือ ไม่ควรมีคิดเป็นร้อยละ 72.81 , 14.56 , 12.62 ตามลำดับ

ควรมีทางเท้ารอบชุมชน มากที่สุดคือ ควรมี รองลงมาคือ ควรมีอย่างยิ่ง ต่ำที่สุดคือ ไม่ควรมีคิดเป็นร้อยละ 65.04 , 17.47 , 17.47 ตามลำดับ

ย่านการค้าชุมชนควรมีที่จอดรถ มากที่สุดคือ แบบใดก็ได้ รองลงมาคืออยู่ในพื้นที่ ต่ำที่สุดคือภายนอก ตามแนวถนนคิดเป็นร้อยละ 14.56 , 12.62 , 72.81ตามลำดับ

ที่ว่างเอนกประสงค์ควรมีที่จอดรถอยู่บริเวณ ภายในพื้นที่ มากที่สุด รองลงมาคือภายนอก ต่ำที่สุดคือแบบใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 72.81, 14.56, 12.62 ตามลำดับ

สนามกีฬาชุมชนควรมีที่จอดรถอยู่บริเวณภายในพื้นที่มากที่สุด รองลงมาคือแบบใดก็ได้ ต่ำที่สุดคือ ภายนอกคิดเป็น ร้อยละ 56.31 , 24.27, 09.70 ตามลำดับ

การจอดในช่องจอด ต้องการจอดตั้งฉากเป็นแนว รองลงมาคือ จอดขนานไหล่ทางเป็นแนว จอดเฉียงเป็นแนว ต่ำที่สุดคือ แบบใดก็ได้ คิดเป็น ร้อยละ 53.39 , 18.44 , 14.56 , 13.59 ตามลำดับ

การแยกจุดรถยนต์ และ จักรยานยนต์ ต้องการให้แยกจุดโดยมีเหตุผลจากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ที่เลือกคือ จำเป็นมากที่สุด รองลงมาคือ จำเป็น ต่ำที่สุดคือไม่จำเป็นคิดเป็น ร้อยละ 64.07, 33.98 , 01.94 ตามลำดับ

ถนนในชอยชุมชนสมควรแยกทางทำออกจากถนน มากที่สุดคือสมควรแยก รองลงมาไม่สมควรแยกต่ำที่สุดคือแบบใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 65.04 , 17.47, 17.47 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรม

จากการสังเกตของผู้วิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมในเมืองใหม่บางพลี ข้อมูลที่ศึกษาในโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลีเป็นดังนี้

ช่วงเวลา 8.00 – 17.00 น. ช่วงเช้าจะมีผู้คนออกจากโครงการ มีปัญหาในช่วงที่จะออกจากเส้นทางย่อยเข้าสู่เส้นทางหลัก ผู้คนคับคั่ง และ ยวดยานที่ที่จะออกมาพร้อมกัน ทำให้เกิดปัญหามากในการสัญจร โดยเฉพาะจุดที่มารอรถโดยสาร และ บริเวณขาเข้านิคมอุตสาหกรรม ซึ่งปริมาณรถที่มาก และ แตกต่างกันระหว่างรถขนาดใหญ่ เช่น รถเมล์ รถบรรทุก รถจักรยานยนต์ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถกระบะ ทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่สัญจร และ ระบายทางเท้าเป็นอย่างมาก

ช่วงเวลา 17.00- 24.00 จะเป็นเวลาที่ผู้อยู่อาศัยต่างเลิกงานแล้วเดินทางเข้าสู่ บริเวณร้านค้า และ ตลาด ก่อนเข้าสู่ที่พัก หรือ เข้าสู่ที่พักก่อน แล้วเดินทางไปจับจ่าย มีการเข้ามาใช้หนาแน่นมาก หากเป็นวันหยุดจะเข้ามาใช้หนาแน่นกว่าปกติ กิจกรรมที่พบมากช่วงเย็นคือ การจับจ่ายซื้อของ โดยเฉพาะของกินของใช้ทั่วไปจำพวกกับข้าว อาหาร และ เล่นกีฬาตามที่ว่าง และ สนามกีฬา ที่นิยมมากคือฟุตบอล เป็นกีฬาที่นิยมที่สุดคือ ฟุตบอล ตะกร้อ รองลงมาคือเอโรบิก และ เดินวิ่ง ตามลำดับ บางกลุ่มอาจพักผ่อนตามสวนสาธารณะ หรือ พาบุตรหลานไปพักผ่อนตามสนามเด็กเล่น ช่วงนี้ เป็นเวลาที่ผู้คนพลุกพล่าน เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบริเวณย่านตลาดร้านค้า และ สนามกีฬาชุมชน กิจกรรมจะพบเป็นปกติทุกวัน เมื่อถึงตอนค่ำจะมีการเข้าสู่ที่พักเป็นส่วนใหญ่เพื่อพักผ่อน กิจกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มเฉพาะชุมชน เช่น สังสรรค์ พูดคุยกันกับคนที่รู้จักกัน รับประทานอาหารในที่พัก และ มีผู้คนบางส่วนออกมาทำงานในกรณีที่ทำงานเปลี่ยนกะงาน

ช่วงเวลา 24.00 – 06.00 ผู้อยู่อาศัยเข้าสู่ที่พักอาศัยของตนเอง บรรยากาศเงียบ กิจกรรม ผู้คนที่สังสรรค์ บ้างเล็กน้อยภายในโครงการเช่น ผับ บาร์ ร้านอาหาร ร้านกาแฟ กิจกรรมตามอัธยาศัยที่กระจายทั่วไปตามย่านชุมชนปัญหาที่พบคือ ส่วนการค้าส่วนนี้ไม่อยู่รวมกัน ทำให้แหล่งบริการไปรบกวนพื้นที่ที่พักอาศัย ทำให้ไม่สงบเงียบ บางส่วนเป็นแหล่งเสื่อมโทรม เป็นแหล่งรวมวัยรุ่น ที่มาสังสรรค์ก่อให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท

ช่วงวันที่คนใช้โครงการชุมชนมากที่สุดคือ วันอาทิตย์ รองลงมาคือวันเสาร์ ปานกลางคือ วันพุธ พฤหัสบดี และ วันศุกร์ น้อยที่สุดคือ วันจันทร์ เนื่องจากวันวันอาทิตย์เป็นวันที่หยุดงานผู้คนทยอยเข้า พักในโครงการ วันจันทร์เป็นวันเริ่มต้นทำงานผู้คนส่วนใหญ่ออกจากโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการบริการสาธารณะ

จากการสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจเมืองใหม่บางพลี รอบๆโครงการที่ 3 พบว่า รูปแบบของการบริการสาธารณะในเมืองใหม่บางพลีเป็นดังนี้

ไฟฟ้า ระบบไฟฟ้า มีสถานีย่อยในเมืองใหม่บางพลี

ประปา ระบบน้ำใช้ เป็นน้ำบาดาล และ ก่อสร้างถังสูงเก็บน้ำขึ้นหลายจุด

การขนส่งสาธารณะ มีรถโดยสารเดินรถ ระหว่าง พระโขนง กับเมืองใหม่บางพลีคือ สาย 145 และ 143 โดยวิ่งผ่านบางนา - สุขุมวิท และ สายบางพลี – บางบ่อ และ มีรถสองแถวที่เป็นรถร่วมบริการ

โทรศัพท์ และ การสื่อสาร โทรศัพท์สาธารณะจากองค์การโทรศัพท์มาตั้งสถานีย่อย มีคู่สาย 1,000 เลขหมาย

สถานที่ราชการ มีหน่วยงานปกครองคือ เทศบาลตำบลบางเสาธง สถานีอนามัยบางเสาธง สถานีตำรวจย่อยบางเสาธง ไปรษณีย์ โรงเรียนพัฒนาอาชีพ 1 แห่ง โรงเรียนมัธยม 1 แห่ง คือ ร.ร.สิงห์สมุทร โรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่งคือ ร.ร. รัตนโกสินทร์ 9 ร.ร.เคหะบางพลี ร.ร.เกวลิณวิทยา และ ร.ร. ยินดีวิทย์ การเคหะแห่งชาติส่วนย่อยบางพลี การนิคมอุตสาหกรรมบางพลี ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดสมุทรปราการ การกีฬาแห่งชาติส่วนเมืองใหม่บางพลี

ที่ว่าง และ สนามกีฬา มีที่ว่างที่รอการพัฒนา โดยทำเป็นสวนสาธารณะ และ ทำเป็นที่สาธารณะ ป้องกันการรुक้าคูคลอง สวนสาธารณะ 1 แห่ง มีสนามกีฬาากลาง 1 แห่ง สนามกีฬาย่อยโครงการละ 1 แห่ง

คูคลอง และ การระบายน้ำ ระบบป้องกันน้ำท่วม ใช้ 2 ระบบ คือ แบบ เขื่อนดินคูน้ำ และ เครื่องสูบน้ำอัตโนมัติ ระบบบำบัดน้ำโสโครก มี 3 โรง โดยบำบัดน้ำก่อนระบายออกคลองรอบโครงการเมืองใหม่บางพลี

ตลาด และ ย่านการค้า มีตลาดย่อยในนิคมอุตสาหกรรม 1 แห่งและ ตลาดโครงการที่ 2 อีก 1 แห่ง และ ตลาดโครงการที่ 1 จำนวน 1 แห่ง รวม 3 แห่ง

ถนน และ การสัญจร ทางเดิน และ ทางจักรยาน ความกว้าง 4 เมตร เป็นถนนในหมู่บ้านผู้มีรายได้น้อย ถนนในหมู่บ้าน ความกว้าง 7.50 เมตร ใช้เป็นถนนตัดขวางร่วมทางเดิน เพื่อให้รถขยะ ดับเพลิง เข้าไปในหมู่บ้านได้ ถนนสายย่อย เป็นถนนที่แยกจากสายหลัก เข้าสู่หมู่บ้าน ถนนสายหลัก ความกว้าง 18 เมตร เป็นถนนที่แยกจากสายประธาน เข้าสู่ตำบลที่อยู่อาศัย แล้วกลับมาเชื่อมถนนสายประธานอีกครั้ง ถนนในย่านอุตสาหกรรม มี 4 ขนาดคือ ความกว้าง 9 , 14, 16

และ 19 เมตร การบริการสาธารณะอื่นๆ สถานีบริการน้ำมัน 2 แห่ง ร้านค้าทั่วไป 104 ร้าน โรงแรม 1 แห่ง ธนาคาร 3 แห่ง วัดพุทธ 1 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 2 แห่ง คลินิก 15 แห่ง สวนป้องกัน และ บรรเทาสาธารณะภัย 1 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดจนมีแหล่งบริการสาธารณะนอกเมืองใหม่บางพลีอยู่ในรัศมี 3 กิโลเมตร เช่น ตลาดที่ถนน บางนา – ตราด 1 แห่ง และ ตลาดที่ถนนเทพารักษ์ 2 แห่ง โรงเรียน 8 แห่ง รอบเมืองใหม่ บางพลี และ ย่านการค้าขนาดใหญ่ถนน เทพารักษ์ ด้านทิศตะวันตก 1 แห่ง มี โรงพยาบาลที่ติดถนน บางนา – ตราด 2 แห่ง โรงพยาบาลที่ถนนเทพารักษ์

รัศมีเกิน 3 – 10 กิโลเมตร มี ตลาดที่ อ.บางบ่อ 2 แห่ง มีโรงพยาบาล 2 แห่ง มีย่านการค้า และ ตลาด ที่ ถนนบางนาตราด จนถึงถนนกิ่งแก้ว 4 แห่ง มีห้างสรรพสินค้าในย่านนี้คือ บิ๊กซีเทพารักษ์ และ ห้างโลตัส อยู่ใกล้ทางเข้าสนามบินสุวรรณภูมิจากถนนบางนา – ตราด ที่กิโลเมตรที่ 18 ขณะที่ทางเข้าเมืองใหม่บางพลี กิโลเมตรที่ 23

ตามแผนพัฒนาเมืองนั้น โครงการที่ 3 เมื่อจะต้องดำเนินงานก่อสร้าง จะต้องมีการประเมินความพร้อมโครงการที่ 1 และ 2 ก่อน ถึงลักษณะความเป็นไปได้ ทั้งความสอดคล้อง ด้านการปกครอง เศรษฐกิจ การบริการสาธารณะที่พอเพียง ความหนาแน่นของประชากร ในส่วนของการบริการสาธารณะมีการวางพื้นฐานไว้รองรับประชากรทั้ง 3 โครงการ นอกจากนั้นแล้วส่วนบริการสาธารณะที่อยู่นอกโครงการจะเป็นส่วนเพิ่มเติมความสะดวกสบายของประชากรในโครงการที่ 3 ซึ่งไม่ต้องกังวล การขาดแคลนการบริการสาธารณะที่จัดไว้ในเมืองใหม่บางพลี ซึ่ง สัมพันธ์กับปริมาณ และ ให้บริการประชากรจำนวน 100,000- 150,000 คน ในพื้นที่ในขณะที่โครงการที่ 3 มีประชากรที่ใช้ 3,063 คน ในเมืองใหม่บางพลี 34,544 คน ประชากรแฝง 50,000 คน รวม ประชากรที่ใช้การบริการ 87,607 คน จากสถิติประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละของความต้องการของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ โครงการที่ 3 เมือง
ใหม่บางพลี ด้านที่ว่าง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. สวนสาธารณะชุมชนท่านคิดว่าควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำสาธารณะหรือไม่		
1) สมควรอย่างยิ่ง	12	03.88
2) สมควร	252	81.55
3) ไม่ควร	45	14.56
รวม	309	100.00
2. สนามเด็กเล่น ควรอยู่บริเวณใดมากที่สุด		
1) รอบนอกชุมชน	75	24.27
2) กลางชุมชน	180	58.25
3) บริเวณใดก็ได้	84	27.18
รวม	309	100.00
3. สนามกีฬาชุมชนควรอยู่บริเวณใดมากที่สุด		
1) กลางชุมชน	60	19.41
2) รอบนอกชุมชน	75	56.31
3) อยู่บริเวณใดก็ได้	174	24.27
รวม	309	100.00
4. สนามกีฬาชุมชนที่ท่านคิดว่า		
1) แยกชนิดกีฬา	222	71.84
2) รวมชนิดกีฬา	75	24.27
3) แบบใดก็ได้	12	03.88
รวม	309	100.00
5. จากข้อ 4 ถ้าแยกควรเลือกประเภทใดมากที่สุด		
1) เล่นเป็นทีม	45	20.38
2) เล่นเดี่ยว	63	14.56
3) ทั้งสองแบบ	201	65.04
รวม	309	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

6. ที่ว่าง เอนกประสงค์ ท่านคิดว่าควรอยู่บริเวณใด		
1) รอบนอกชุมชน	96	31.06
2) กลางชุมชน	159	51.45
3) อยู่บริเวณใดก็ได้	54	17.47
รวม	309	100.00
7. หน่วยย่อยชุมชนควรมีที่ว่างเฉพาะกลุ่มหรือไม่		
1) ต้องการอย่างยิ่ง	72	51.45
2) ต้องการ	78	23.30
3) ไม่ต้องการ	159	25.24
รวม	309	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่าความต้องการที่ว่างของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี เป็นดังนี้

สวนสาธารณะชุมชนควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำสาธารณะมากที่สุด คือสมควร รองลงมาคือ สมควรอย่างยิ่ง ต่ำที่สุดคือ ไม่สมควร คิดเป็นร้อยละ 81.55, 14.56, 03.88 ตามลำดับ

บริเวณสนามเด็กเล่นที่เหมาะสมต้องการให้อยู่กลางชุมชน รองลงมาคือ อยู่รอบนอก ต่ำที่สุดคือบริเวณใดก็ได้ ร้อยละ 58.25, 24.27, 27.18 ตามลำดับ

ชุมชนที่เป็นกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม ต้องการพื้นที่สนามเด็กเล่นเฉพาะกลุ่มมากที่สุด จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือก สมควร มากที่สุด รองลงมาคือสมควรอย่างยิ่ง ต่ำที่สุดคือไม่สมควร คิดเป็น ร้อยละ 56.31, 24.27, 19.41 ตามลำดับ

สนามกีฬาชุมชน ต้องการให้แยกชนิดกีฬามากที่สุด รองลงมาคือ แบบใดก็ได้ คิดเป็น ร้อยละ 71.84, 24.27, 03.88 ตามลำดับ

ประเภทสนามกีฬา ต้องการทั้งประเภทกีฬาที่ม มากที่สุด รองลงมาคือประเภทที่ม ต่ำที่สุดคือ ประเภทเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 14.56, 65.04, 20.38 ตามลำดับ

ที่ว่าง เอนกประสงค์ ต้องการให้อยู่ กลางชุมชนมากที่สุด รองลงมาคือ รอบนอกชุมชน ต่ำที่สุด คือ อยู่บริเวณใดก็ได้คิดเป็น ร้อยละ 66.01, 33.98, 04.85 ตามลำดับ

เกี่ยวกับที่ว่าง เอนกประสงค์ ต้องมีในโครงการที่ 3 จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกควรมีมากที่สุด รองลงมาคือ ควรมีอย่างยิ่ง ต่ำที่สุดคือ ไม่ควรมี คิดเป็นร้อยละ 51.45, 31.06, 17.47

ชุมชนกลุ่มย่อยเลือกที่ว่างเฉพาะกลุ่มมากที่สุด คือ สมควรอย่างยิ่งมากที่สุด รองลงมาคือไม่สมควร ต่ำที่สุดคือสมควร คิดเป็นร้อยละ 51.45, 25.24, 23.30 ตามลำดับ

ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ การสัญจร และ ความสะอาด ที่ค่อนข้างมีปัญหา เมื่อเมืองมีความหนาแน่น พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความต้องการ คุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย จากยวดยาน การอนามัยที่ดี มีที่พักที่สงบเงียบ เป็นส่วนตัวตลอดจนปัญหาอื่นๆที่พบอยู่เสมอคือ ความเครียดจากการทำงาน การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ถูกจำกัด เป็นปัญหาที่ต้องคำนึงเพื่อใช้เป็นตัวแปรอย่างหนึ่งเพื่อใช้ในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยต่อไปซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอแนะเป็นดังนี้

1.ด้านที่ตั้ง ต้องการที่ตั้งที่พักอาศัยที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยากาศที่ร่มรื่นเนื่องจากส่วนใหญ่เมื่อเมืองมีอายุมากขึ้น การทำลายสภาพแวดล้อม จากระบบเศรษฐกิจ และ ความเจริญ เน้นให้เกิดการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของชุมชน ตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของชุมชนยุคใหม่

2.การใช้ที่ดิน การวางผัง และการกำหนดขนาดของแปลงที่ดินส่วนต่างๆนั้นไม่เหมาะสมหลายประการ ที่ดินบางส่วนถูกใช้งาน มากเกินไป บางส่วนกลับถูกใช้อย่างไม่คุ้มค่า เช่น ทางเท้าบางที่ที่หนาแน่นด้วยผู้คนแต่พื้นที่น้อย ขณะที่ทางเท้าบางส่วนที่มีการใช้งานน้อยมาก สนามเด็กเล่น สนามกีฬาที่มีคนใช้น้อยมาก มีเหตุผลร่วมหลายอย่างคือ ระบบการใช้ที่ไม่สัมพันธ์ กับ การสัญจร และ กิจกรรม คนส่วนใหญ่ต้องการการใช้ที่ดิน ที่สัมพันธ์ กับ พื้นที่ การใช้งาน การสัญจร และ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.การสัญจร ถนนที่ไม่สามารถแยก ทางเท้าออกจากกันอย่างชัดเจน เป็นอันตราย และ เกิดการแย่งพื้นที่สัญจร ระหว่างคนเดิน กับยวดยาน เป็นปัญหาที่คนส่วนใหญ่เลือกเนื่องจากคนส่วนมากใช้รถโดยสาร ทางเท้าจะเป็นตัวเชื่อม ระหว่างพื้นที่ต่างๆ เป็นวิถีชีวิตปกติของมนุษย์ในชุมชน ต้องการส่วนที่สามารถป้องกันอันตราย ที่ทั้งจากยวดยาน กับยวดยาน และ ยวดยาน กับ คนเดินเท้า

4.กิจกรรม ต้องสอดคล้องกับกิจกรรมที่แสดงความเป็นชุมชนพักอาศัยเมือง ที่มีการใช้ที่ดินในช่วงเวลาเดียวกันมากๆ เช่น เดินทางไปทำงาน และ การกลับจากเลิกงาน ที่ต้องแวะใช้พื้นที่บางส่วนอย่างหนาแน่น เช่น ป้ายโดยสาร ตลาด ทางเท้าบางจุด เป็นต้น

5.การบริการสาธารณะ ที่มีอยู่มากมายแต่กระจายกันไม่สัมพันธ์ กับความเป็นย่านทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น ย่านการค้า ที่กระจายตัวทั่วเมืองใหม่บางพลี ย่านราชการที่ไม่อยู่รวมกัน การบริการสาธารณะส่วนใหญ่จึงต้องมีการจัดความสัมพันธ์ของย่านเพื่อให้มีความเป็นระเบียบ และ เป็นแหล่งที่อยู่ของกิจกรรมที่มีความเหมือนกันให้อยู่ที่เดียวกัน

6.ที่ว่าง ที่ต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยชุมชนขนาดย่อย ด้วยกัน และ ความเป็นหน่วยชุมชนใหญ่ โดยมีรูปแบบ การจัดที่ว่างที่สัมพันธ์กับหน่วยย่อยของชุมชน และ ที่ว่างขนาดที่สามารถบริการชุมชนอย่างทั่วถึง และ ใช้งานได้หลายๆอย่าง เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพของย่านพักอาศัยเมืองใหม่บางพลี เพื่อการออกแบบย่านพักอาศัย โครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ ศึกษาสภาพกายภาพของเมือง สภาพปัจจุบัน และ ความต้องการของผู้ที่พักอาศัยในโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการเสนองานออกแบบ ย่านพักอาศัย โดยกล่าวถึงสาระสำคัญเป็นดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาการใช้ที่ดิน และ ผัง เมืองใหม่บางพลี

5.1.2 เพื่อศึกษาผังแม่บท สภาพปัจจุบัน และ กำหนดแนวทางในการออกแบบย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

5.2 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือผู้ที่อาศัยในโครงการที่ 1 และ 2 ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านเทศบาลตำบลบางเสาธง และ พักอาศัยในอาคารของการเคหะแห่งชาติ จำนวน 3,063 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือผู้ที่อาศัยในบ้านแฝด 2 ชั้น และ บ้านเรือนแถว 2 ชั้น โดยใช้ประชากรร้อยละ 10.00 ตามตารางของสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1874 : 78) จำนวนทั้งสิ้น 309 คน

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.3.1 ขอความอนุเคราะห์ หนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล ในเมืองใหม่บางพลี (เทศบาลตำบลบางเสาธง) และ ขออนุเคราะห์ข้อมูลจากการเจ้าหน้าที่ในการเคหะแห่งชาติ ตลอดจนเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

5.3.2 นำหนังสือที่ได้รับอนุญาตจากเทศบาลตำบลบางเสาธง และ การเคหะแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการบันทึกการสังเกต แจกแบบสอบถาม และ เก็บแบบสอบถามด้วยตัวเอง และ ขอความอนุเคราะห์จากผู้ปกครองนักเรียนเก็บข้อมูล โดยเก็บข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้จำนวน 309 คน จากบ้านแฝด 2 ชั้น และ บ้านเรือนแถว 2 ชั้น โดยให้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ และ มาขอรับแบบสอบถามด้วยตัวเอง ส่วนแบบสังเกต และ สัมภาษณ์ ได้จากข้อมูลที่มีอยู่แล้วของการเคหะแห่งชาติ สภาพกายภาพ แผนที่ แปลน โดยผู้วิจัยเข้าไปอยู่อาศัยในเมืองใหม่บางพลี โดยอยู่ในช่วงระหว่างวันที่ 15 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2546 (ผู้วิจัยทำงานอยู่ในเมืองใหม่บางพลี) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

5.3.3 ผู้วิจัยมารับแบบสอบถามตามเวลาที่กำหนด โดยเก็บแบบสอบถามในวันอาทิตย์ ถ้าแบบสอบถามายังไม่ตอบ หรือ หายไป แจกแบบสอบถามอีกครั้งแล้วนัดหมายรับในอาทิตย์ต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยได้แบบสอบถามแบบสมบูรณ์จำนวน 309 ฉบับ จากบ้านแฝด 2 ชั้น จำนวน 154 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 49.88 บ้านเรือนแถว 2 ชั้น 155 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50.12 จาก 309 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของ แบบสังเกต และ แบบสอบถาม ที่ได้รับกลับคืนมา โดยเครื่องมือวิจัยที่ใช้เป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

โดยตอนที่ 1 สัมภาษณ์ลักษณะประชากรที่ใช้โครงการ ที่มีลักษณะความใกล้เคียงกับ ผู้ที่จะอยู่ในโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี ส่วนในตอนที่ 2 และ 3 เป็นการศึกษาสภาพที่ตั้งโครงการ และ ต้องครอบคลุม เนื้อหาตามตัวแปรที่ได้กำหนดไว้คือ ที่ตั้ง การใช้ที่ดิน การสัญจร กิจกรรม การบริการสาธารณะ ที่ว่าง

5.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ เพื่อสรุปหา แนวทางในการออกแบบย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

5.4.3 ออกแบบย่านพักอาศัยโดยใช้ภาพรวมตามข้อมูลกายภาพ ตามที่กล่าวในขั้นต้น เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และ สอดคล้องกับหลักการ และ ทฤษฎีของการออกแบบย่านพักอาศัยที่ดีต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 สรุปผลการวิจัย

จากศึกษาวิจัยแนวความคิดในการออกแบบย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี สามารถนำมาสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.5.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 58.25 มีอายุระหว่าง 21-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.13 ส่วนมากแต่งงาน คิดเป็นร้อยละ 89.64 ระดับการศึกษาคือ ปวช. - ปวส. และ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.83 เท่ากัน อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท หรือ ทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 61.16 มีรายได้ประมาณ 5,000 – 8,000 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 60.19 พาหนะที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นประจำมากที่สุดคือ รถโดยสาร คิดเป็นร้อยละ 51.79

5.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับย่านชุมชนพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ด้านที่ตั้ง พบว่า สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่เป็นชุมชนเกษตรเก่า สภาพแวดล้อมสวยงาม เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐาน ตลอดจนอยู่ใกล้แหล่งบริการสาธารณะในโครงการที่ 1 ประมาณ 1 กิโลเมตร และ แหล่งบริการอื่นๆ เช่น ห้างสรรพสินค้าอยู่ใกล้เคียง อยู่ไม่ไกล มีที่ว่างที่กันพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ส่วนบน ประมาณ 10 ไร่ เนื่องจากว่าสภาพแวดล้อมจะมีผลต่อประชากรผู้ใช้โครงการ รูปแบบการออกแบบชุมชน ที่ตั้ง บริเวณโครงการมีข้อได้เปรียบในที่ดินที่ติดกับถนนสายหลัก ถนนบางนา – ตราด และ ถนนเทพารักษ์เป็นผลดีสำหรับการขนส่งสาธารณะ และการเข้าออกโครงการ อยู่ใกล้แหล่งน้ำ คือคลองสำโรง

การใช้ที่ดิน พบว่าที่ดินว่างรอบโครงการที่ 3 ควรพัฒนาให้เป็นแหล่งพักผ่อนชุมชน การแบ่งความหนาแน่นประชากรภายในชุมชนโครงการที่ 3 ควร ต้องการแบบถนนมากที่สุด การกำหนดแนวเขตย่านการค้าชุมชนต้องการแบบถนน การแบ่งหน่วยชุมชนควรเป็นแบบทางเท้า ย่านการค้าสมควรมีพื้นที่สำหรับการพบปะสังสรรค์ ควรมีที่ดินสำหรับ ศูนย์บริหารชุมชน สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และ สนามกีฬา ต้องการให้มีพื้นที่อยู่บริเวณเดียวกัน การจัดกลุ่มอาคาร ต้องจัดเป็นแบบกลุ่มอาคารย่อย

การสัญจร พบว่าระบบถนนในการเข้าถึงย่านชุมชน ต้องการระบบการเดินรถทางเดียวมากที่สุด การสัญจรทางเรือไม่มีความจำเป็นในปัจจุบัน ชุมชนควรมีถนน และ ทางเท้ารอบชุมชน ย่านการค้าชุมชนควรมีที่จอดรถ สนามกีฬาชุมชนควรมีที่จอดรถอยู่บริเวณภายในพื้นที่ การจอดในช่องจอด ต้องการจอดตั้งฉากเป็นแนว การจอด ต้องการให้แยกจอด รถยนต์ จักรยานยนต์ และ จักรยาน ถนนในซอยชุมชนสมควรแยกทางเท้าออกจากถนน

กิจกรรม พบว่าต้องสอดคล้องกับกิจกรรมที่แสดงความเป็นชุมชนพักอาศัยเมืองที่มีการใช้ที่ดินในช่วงเวลาเดียวกันมากๆ เช่น เดินทางไปทำงาน และ กลับจากเลิกงาน ที่ต้องแวะใช้พื้นที่ร้านค้า ไม่ว่าจะเป็นใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางส่วนอย่างหนาแน่น เช่น ป้ายโดยสาร ตลาด ทางเท้าบางจุด เป็นต้น เป็นการวางแผนกิจกรรมสำหรับประชากรที่จะมาใช้ช่วงเวลาเดียวกันมาก ๆ

การบริการสาธารณะ พบว่ามีของการบริการสาธารณะที่จัดไว้เพียงพอเพียงในเมืองใหม่ บางพลี สามารถบริการโครงการที่ 3 ได้อย่างสะดวกสบาย และมีปริมาณเพียงพอ เช่นตลาด และ ย่านการค้า หน่วยงานราชการ โรงพยาบาล สนามกีฬาหลัก และ อื่นๆ มีบางส่วนที่ต้องเพิ่มในโครงการที่ 3 บางส่วนเพื่อลดปริมาณการเข้าไปใช้เมืองแม่มากเกินไป เพิ่มความสะดวกสบายให้ผู้ใช้โครงการ เช่น ย่านการค้าชุมชน ศูนย์บริหารชุมชน สวนสาธารณะชุมชน สนามเด็กเล่น สนามกีฬาชุมชน

ด้านที่ว่าง พบว่า สวนสาธารณะชุมชนควรมีลานโล่ง สวนสาธารณะชุมชนไม่ควรมีบ่อหรือ สระน้ำ บริเวณสนามเด็กเล่นที่เหมาะสมต้องอยู่กลางชุมชน หน่วยย่อยชุมชนต้องการพื้นที่สนามเด็กเล่นเฉพาะกลุ่ม สนามกีฬาชุมชน ต้องการให้แยกชนิดกีฬา สนามกีฬา สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ ต้องการให้อยู่บริเวณเดียวกัน ที่ว่าง เอนกประสงค์ ต้องอยู่ กลางชุมชน เกี่ยวกับที่ว่าง เอนกประสงค์ ต้องมีในโครงการที่ 3 และ ชุมชนควรแบ่งเป็นกลุ่มหน่วยย่อยๆ

5.5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะ อื่นๆ

พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความต้องการ คุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยจากยวดยาน การอนามัยที่ดี มีที่พักที่สงบเงียบ เป็นส่วนตัว

ด้านที่ตั้ง ต้องการที่ตั้งที่พิกาศัยที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยากาศที่ดี เนื่องจากส่วนใหญ่เมื่อเมืองมีอายุมากขึ้น การทำลายสภาพแวดล้อม จากระบบเศรษฐกิจ และ ความเจริญ เน้นให้เกิดการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของชุมชน ตามสภาพการเลี้ยงชีพ ของชุมชนยุคใหม่

การใช้ที่ดิน การวางผัง และ การกำหนดขนาดของแปลงที่ดินของส่วนต่างๆ ไม่เหมาะสมหลายประการ ที่ดินบางส่วนถูกใช้งาน มากเกินไป บางส่วนกลับถูกใช้อย่างไม่คุ้มค่า เช่น ทางเท้าบางที่ที่หนาแน่นด้วยผู้คนแต่พื้นที่น้อย ขณะที่ทางเท้าบางส่วนที่มีการใช้งานน้อยมาก สนามเด็กเล่น สนามกีฬาที่มีคนใช้น้อยมาก มีเหตุผลร่วมหลายอย่างคือ ระบบการใช้ที่ไม่สัมพันธ์ กับ การสัญจร และ กิจกรรม คนส่วนใหญ่ต้องการการใช้ที่ดิน ที่สัมพันธ์ กับ พื้นที่ การใช้งาน การสัญจร และ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสัญจร ถนนที่ไม่สามารถแยก ทางเท้าออกจากกันอย่างชัดเจน เป็นอันตราย และ เกิดการแย่งพื้นที่สัญจร ระหว่างคนเดิน กับยวดยาน เป็นปัญหาที่คนส่วนใหญ่เลือกเนื่องจากคนส่วนมากใช้รถโดยสาร ทางเท้าจะเป็นตัวเชื่อม ระหว่างพื้นที่ต่างๆ เป็นวิถีชีวิตปกติของมนุษย์ในชุมชน ต้องหาส่วนที่สามารถป้องกันอันตราย ที่ทั้งจากยวดยาน กับยวดยาน และ ยวดยาน กับ คนเดินเท้า

กิจกรรม ต้องสอดคล้องกับกิจกรรมที่แสดงความเป็นชุมชนพิกาศัยเมืองที่มีการใช้ที่ดิน ในช่วงเวลาเดียวกันมาก ๆ เช่น เดินทางไปทำงาน และ การกลับจากเลิกงาน ที่ต้องแวะใช้พื้นที่บางส่วนอย่างหนาแน่น เช่น ป้ายโดยสาร ตลาด ทางเท้าบางจุด เป็นต้น นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริการสาธารณะ ที่มีอยู่มากมายแต่กระจายกันไม่สัมพันธ์ กับย่าน ทำให้เกิด
 ความเป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น ย่านการค้า ที่กระจายตัวทั่วเมืองใหม่บางพลี ย่านราชการที่ไม่อยู่
 รวมกัน การบริการสาธารณะส่วนใหญ่จึงต้องมีการจัดความสัมพันธ์ของย่านเพื่อให้มีความเป็นระเบียบ
 และ เป็นแหล่งที่อยู่ของกิจกรรมที่มีความเหมือนกันให้อยู่ที่เดียวกัน

ที่ว่าง ที่ต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยชุมชนขนาดย่อย ด้วยกัน ความเป็นหน่วย
 ชุมชนใหญ่ โดยมีรูปแบบ การจัดที่ว่างที่สัมพันธ์กับหน่วยย่อยของชุมชน และ ที่ว่างขนาดที่สามารถ
 บริการชุมชนอย่างทั่วถึง และ ใช้งานได้หลายๆอย่าง

5.6 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

5.6.1 ด้านที่ตั้ง พบว่าของโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี มีระบบคมนาคมที่เข้าออกโครง
 การอย่างสะดวกสบาย สามารถเชื่อมถนนสายสำคัญเช่น สุขุมวิท บางนา – ตราด อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ใกล้
 แหล่งงาน มีสภาพแวดล้อมที่ผสมระหว่างเกษตรกรรม และ อุตสาหกรรม มีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม
 มีแหล่งงาน ระบบบริการสาธารณะอย่างพอเพียง ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าที่ตั้งโครงการที่ 3 มีพื้นที่ที่
 ีเอื้ออำนวยต่อการตั้งที่อยู่อาศัย เป็นเหตุผลในการตัดสินใจก่อสร้าง ของการเคหะแห่งชาติ และ จะมี
 แรงจูงใจของประชากรในการเข้าอยู่อาศัยสูงเนื่องมาจากระบบสาธารณูปโภค ที่พร้อมสำหรับการจัดตั้ง
 ชุมชนใหม่ มีสภาพแวดล้อมที่ดี และ อยู่ใกล้แหล่งงาน ด้านที่ตั้ง ต้องการมีตั้งที่มีความเหมาะสมต่างๆ
 เช่นเหมือนกันคือ น้ำท่วมไม่ถึงเป็นที่ดอน ไม่เป็นที่เกิดไฟไหม้ได้ง่าย เป็นที่สวยงามตามธรรมชาติ ใกล้
 จาก ผุ่น ควัน กลิ่น และ เสียง ทั้งจากยวดยาน และ โรงงานอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันต้องอยู่ไม่ไกล
 จากแหล่งที่ทำงาน สามารถเดินทางด้วยเท้า หรือ การขนส่งสาธารณะที่พอเพียงรวดเร็ว แหล่งบริการ
 สาธารณูปโภค และ สาธารณูปการต่างๆ ที่ต้องมีอย่างครบครัน ตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย ที่
 พอจะจัดหาได้ สอดคล้องกับแนวความคิดของ นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์(2523 : 31 – 32) ที่กล่าวว่า
 ที่ตั้งของการใช้ที่ดินประเภทชุมชนพักอาศัย ควรอยู่บนที่ดอน ซึ่งมีความปลอดภัยสูง เป็นบริเวณที่มี
 การระบายน้ำทิ้งได้ดีอยู่ ใกล้ถนน ลักษณะที่ดินเหมาะแก่การก่อสร้าง มีบริการสาธารณะสุขพร้อมมูล
 เป็นบริเวณที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ อยู่ในบริเวณที่ ปลอดภัยจากน้ำท่วม ไฟไหม้ หรือ บริเวณ
 ที่คาดว่าเรื่องบินจะตก เช่น ใกล้บริเวณสนามบิน อยู่ใกล้ที่ทำงาน ย่านการค้า และ ปลอดภัยจากการ
 รมกวนของของ ควัน กลิ่น เสียง ผุ่น ละออง ฯลฯ อันเนื่องมาจากโรงงาน มักจะอยู่ใกล้ที่บริเวณ
 ลักษณะภูมิประเทศเอื้ออำนวย เช่น ใกล้แม่น้ำ ทะเลสาบ ต้องการที่ตั้งที่พักอาศัยที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี
 มีบรรยากาศที่ดี เนื่องจากส่วนใหญ่เมื่อเมืองมีอายุมากขึ้น การทำลายสภาพแวดล้อม จากระบบ
 เศรษฐกิจ และ ความเจริญ เน้นให้เกิดการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของชุมชนให้ตามสภาพการเลี้ยงชีพ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของชุมชนยุคใหม่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าประชากรต้องการการปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตามระบบเศรษฐกิจ สอดคล้องกับแนวความคิดของ กาญจณี พลจันทร์ (2525 : 45) ที่กล่าวว่ามนุษย์จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ตามระบบ การปกครอง เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดในสังคมยุคใหม่ จึงต้องปรับปรุงระบบชุมชนเมืองให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต

5.6.2 ด้านการใช้ที่ดิน ที่ดินที่ใช้ป้องกันการรุกร้าสภาพแวดล้อม ควรพัฒนาเป็นแหล่งพักผ่อน แนวเขตที่ดินชุมชนควรเป็น แนวรั้วที่ชัดเจน ที่แสดงถึงอาณาเขตครอบครอง สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะชุมชน อยู่กลางชุมชน ขณะที่สนามกีฬาอยู่บริเวณใดก็ได้ ซึ่งที่เหมาะสมคืออยู่บริเวณเดียวกัน มีที่ดินสำหรับกิจกรรมวันหยุด กลุ่มที่พักควรแบ่งแบบกลุ่มย่อย ก่อนรวมเป็นกลุ่มใหญ่ ง่ายต่อการจดจำ และเป็นหมวดหมู่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการแบ่งย่านจะต้องมีความชัดเจนในการกำหนดย่านป้องกันการใช้ที่ดินที่ไปด้วยกันไม่ได้ ทำให้ชุมชนเป็นสัดส่วนเป็นระเบียบเรียบร้อย ขณะที่ที่ดินบางส่วนต้องเอื้ออำนวยกัน อยู่ในแหล่งเดียวกันเพื่อสะดวกในการใช้งาน รูปแบบของโครงการที่เป็นที่ต้องการของประชกรนั้นมีความหลากหลาย ในส่วนของที่ว่าง พื้นที่เอนกประสงค์จึงเป็นทางเลือกที่ให้ชุมชนใช้จากพื้นที่ที่มีความจำกัด ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาจากต่างจังหวัดย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวเข้ากับสภาพของชุมชนเมือง ที่ค่อนข้างไกลจากสภาพพื้นที่ถิ่นที่จากมา กิจกรรมที่เกิดขึ้นค่อนข้างเลือกเฉพาะที่คนที่ทำงานด้วยกัน หรือ เพื่อนฝูง ต้องการการสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆที่อยู่ใกล้เคียงกันเพราะว่าสอดคล้องกับแนวคิดของ นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์(2523 : 41) ที่กล่าวว่าต้องกันความวุ่นวายออกจากย่านที่พักอาศัย แบ่งกลุ่มย่อยๆของชุมชน ก่อนรวมเป็นกลุ่มใหญ่ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีแนวเขตที่ชัดเจนเพื่อแบ่ง แต่ละส่วนออกเป็นส่วนๆ เพื่อสร้างความสวยงามของย่านนั้น และ เลือกกิจกรรมที่เหมือนกันอยู่ใกล้ๆกัน ป้องกันปัญหาที่จะเกิดกับชุมชน เช่น อุบัติเหตุ แหล่งอาชญากรรม และ การขยายชุมชนในอนาคต การกำหนดขนาดของแปลงที่ดินส่วนต่างๆไม่เหมาะสมหลายประการ ที่ดินบางส่วนถูกใช้งาน มากเกินไป บางส่วนกลับถูกใช้อย่างไม่คุ้มค่า เช่น ทางเท้าบางที่ที่หนาแน่นด้วยผู้คนแต่พื้นที่น้อย ในขณะที่ทางเท้าบางส่วนที่มีการใช้งานน้อยมาก สนามเด็กเล่น สนามกีฬาที่มีคนใช้น้อยมาก มีเหตุผลร่วมหลายอย่างคือ ระบบการใช้ที่ไม่สัมพันธ์กับการสัญจร และ กิจกรรม คนส่วนใหญ่ต้องการการใช้ที่ดินที่สัมพันธ์กับพื้นที่การใช้งาน การสัญจร และ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการใช้ที่ดินที่ไปด้วยกันไม่ได้ การรบกวนพื้นที่กันทำให้การสัญจร เป็นอันตราย และ ไม่สอดคล้องกับการใช้งาน จึงต้องจัดที่ดินที่มีกิจกรรมที่เหมือนกันอยู่ใกล้กัน โดยมีความสัมพันธ์กับผู้ใช้ สอดคล้องกับแนวความคิดของ สิทธิพร ภิรมย์รัตน์(2536 : 59) ที่ได้กล่าวว่า ต้องจัดที่ดินที่มีกิจกรรมเหมือนกันอยู่ใกล้กัน โดยแบ่งที่ดินเป็นย่านเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6.3 ด้านการสัญจร การเดินทางเดียวในการเข้าถึงย่านชุมชนเป็นรูปแบบที่สะดวกต่อการเดินทาง มีความปลอดภัย ทางเท้าต้องแยกกับถนนเดินทางอย่างชัดเจนป้องกันผู้ใช้ทางเท้า และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีขอบที่ทำเป็นพื้นใช้สอยได้ ใช้ทำเป็นสวนปลูกต้นไม้ สนามเด็กเล่น หรือ ที่จอดรถ แต่คนขับรถต้องมองเห็นเด็กๆได้โดยความสูงไม่เกิน 750 ม.ม. ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ระบบการสัญจรที่ปลอดภัยเป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการเข้าออกโครงการ การจัดระบบการเดินทางแบบทางเดียว ทำให้ การเคลื่อนที่ของรถยนต์ไม่ติดขัดกันง่าย และ ป้องกันผู้ใช้ทางเท้าที่ต้องข้ามถนนได้ดีกว่า แบบรถเดิน 2 ทาง สามารถลดความเร็วของรถยนต์ในชุมชนได้ จากระยะ ป้องกันผู้ใช้ทางเท้า โดยต้องแยกทางเท้า และ ถนนอย่างชัดเจน ซึ่งในการออกแบบส่วนใหญ่นั้นจะต้องออกแบบให้ ถนนเข้าถึงทุกส่วน ของพื้นที่ ป้องกันพื้นที่ตาบอด สอดคล้องกับหลักการของ Spreigren (1969 : 98) ได้กล่าวถึงสภาพของการเข้าออก และ การจราจร ภายใน ที่มีอยู่แล้วในรายละเอียดโครงการ อาจเสนอแนะ จุดที่เหมาะสมที่จะเป็นทางเข้าออก ต้องเลือกทางหลัก ทางออกเป็นทางรอง สำหรับผู้ใช้ประเภทต่างๆ ผู้ออกแบบย่อมต้องทำการวิเคราะห์ ที่ตั้งเพื่อกำหนดตำแหน่งเข้าออก และ เส้นทางสัญจรที่เหมาะสม สำหรับโครงการที่ดินขนาดใหญ่ ที่มีการจราจรภายในคับคั่งในแต่ละช่วงเวลา อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นประจำในบางตำแหน่งที่มีสภาพการเข้าออกที่ไม่เหมาะสม เพื่อใช้ในการกำหนดผังบริเวณ ตลอดจนคำนึงถึงมุมมองของผู้ที่เข้ามาใช้เมื่อการเข้าถึงโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี จากถนนสายหลักเมืองที่ตัดผ่าน ถนนเทพารักษ์ เป็นสี่แยกทางเข้าโครงการเมืองใหม่ บางพลี ด้านทิศเหนือจุดที่ ถนน บางนา – ตราด กม.ที่ 23 และ ทิศใต้จุดที่ถนนสุขุมวิท ที่ตัดตรงผ่านย่านอุตสาหกรรมเข้ามาเป็นถนนเข้าสู่ย่าน เป็นถนนแบบเดินทางเดียวกว้างด้านละ 6 เมตร โดยถนนสายนี้สามารถเชื่อมถึงโครงการที่ 2 ตลอดจนใช้เป็นทางเข้าเมืองใหม่บางพลีมายังโครงการที่ 3 เนื่องจากมีระบบถนนที่เชื่อมถนนสายสำคัญหลายๆสาย และ สร้างความประทับใจสำหรับผู้เยี่ยมชม สัมพันธ์ กับ ถนนสายหลัก สอดคล้องกับ สมพล ดำรงเสถียร (2544 : 103) ที่กล่าวว่าต้องสร้างความประทับใจผู้เข้ามาเยี่ยมชม ถนนวิ่งเร็วสัมพันธ์กับถนนวิ่งช้า อย่างไรก็ตาม พิจารณายอดยานกับถนนกับอาคาร ขนาดที่ดิน รูปร่าง และ ข้อจำกัดของที่ดิน ขนาดของที่ดินมีจำนวน 160 ไร่ โดยจะดำเนินการก่อสร้างเป็นแบบพักอาศัย ผู้มีรายได้ปาน กลาง – ค่อนข้างสูง ทิศอยู่ด้าน ทิศเหนือของเมืองตามแนวคลองสำโรง ทิศตะวันออกติดติดถนนสายประธานเมือง ทิศใต้ถนนเทพารักษ์ มีข้อจำกัดคือสภาพ เป็นแหล่งน้ำคลองสำโรงจะมีน้ำมากเมื่อฤดูน้ำหลาก ตลอดจนที่ดินอยู่ติดจากถนน เทพารักษ์ และ บางนา – ตราด ข้อจำกัดอย่างหนึ่งคือ การเปลี่ยนผังเมืองเดิมจากย่านการค้า โดยเปลี่ยนเป็นชุมชนพักอาศัยจะทำให้ความหนาแน่นบริเวณนี้น้อยลง และ ที่จอดรถข้างทางเลือกที่จะมีอยู่ทั่วไป เนื่องจากจะได้จัดใกล้พื้นที่ที่ต้องการใช้สอยประโยชน์ ระบบการสัญจรรถโดยสารที่เข้าถึงต้องวิ่งผ่านด้านใดด้านหนึ่งของชุมชน ด้านกิจกรรม พิจารณาพบว่าในระยะเวลาต่างๆ และ ในพื้นที่ต่างๆของชุมชนในการสังเกต ที่มีการใช้มากบางช่วงเวลาคือ ช่วงเวลา เช้า ในการออกไปทำงาน ที่ต้องออกจากชุมชน และ ช่วงเย็นเวลากลับ จากที่ทำงานที่มีความหนาแน่นของการใช้เมือง ไม่ว่าจะเป็นเอกสาร ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ การจราจรที่คับคั่ง จึงต้องมีการวางแผนสำหรับการใช้งานปริมาณมาก ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวในการพิจารณาขนาดของถนน และ ทางเข้าออกที่สัมพันธ์กัน พื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมที่แตกต่างกันของผู้ใช้ และ ช่วงเวลาในการใช้ทางเข้าออก กิจกรรมสนับสนุนการใช้บริการ ในช่วงเวลาดังกล่าวก่อนหลัง ตามพื้นที่ที่ต้องพักใช้ก่อนเข้าสู่ที่พักอาศัย และ ออกมาใช้หลังเข้าสู่ที่พัก ในสวนตลาด และ เชื้อต่อกิจกรรมที่เป็นหลักส่วนใหญ่ของชุมชนย่านอุตสาหกรรม สอดคล้องกับแนวความคิดของ Paul (1969 : 98) ได้กล่าวถึงสภาพการเข้าออก และ การจราจรภายใน ที่มีอยู่แล้วในรายละเอียดโครงการอาชญากรรม จุดที่เหมาะสมที่จะเป็นทางเข้าออก สำหรับผู้ใช้ประเภทต่างๆ ผู้ออกแบบย่อมต้องการวิเคราะห์ที่ตั้งเพื่อกำหนดตำแหน่งเข้าออก และ เส้นทางสัญจรที่เหมาะสม สำหรับโครงการที่ติดขนาดใหญ่ ที่มีการจราจรภายในคับคั่งในแต่ละช่วงเวลา อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นประจำในบางตำแหน่งที่มีสภาพการเข้าออกที่ไม่เหมาะสม เพื่อใช้ในการกำหนดผังบริเวณ ถนนที่ไม่สามารถแยก ทางเข้าออกจากกันอย่างชัดเจน เป็นอันตราย และ เกิดการแย่งพื้นที่สัญจร ระหว่างคนเดิน กับ ยวดยาน เป็นปัญหาที่คนส่วนใหญ่เลือก เนื่องจากคนส่วนมากใช้รถโดยสาร ทางเท้าจะเป็นตัวเชื่อม ระหว่างพื้นที่ต่างๆ เป็นวิถีชีวิตปกติของมนุษย์ในชุมชน ต้องหาส่วนที่สามารถป้องกันอันตราย ที่ทั้งจากยวดยานกับยวดยาน และ ยวดยาน กับ คนเดินเท้า ที่เป็นเช่นนี้เพราะการออกแบบระบบสัญจรนั้นต้องแยกผู้ใช้ทางเท้าออกจากถนน เพื่อกันยวดยานอย่างชัดเจนป้องกันผู้ใช้ทางเท้า สอดคล้องกับแนวคิดของ Stuart (1965 : 95) ที่กล่าวว่า ถนนต้องสามารถแยก ทางเท้าออกจากกันอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันผู้ใช้ทางเท้า และ การแย่งพื้นที่สัญจร ระหว่างคนเดิน กับยวดยาน

5.6.4 ด้านกิจกรรม ต้องรวบรวมกิจกรรมที่เหมือน หรือ คล้ายกันไว้ใกล้ๆกัน พิจารณา กิจกรรมที่เป็นส่วนใหญ่ของคนใช้โครงการ พิจารณาการเดินทางที่สัมพันธ์กับ เวลาของผู้ใช้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าประชากรส่วนใหญ่ของโครงการที่ 3 เป็นประชากรจากภาคการอุตสาหกรรมที่มีกิจกรรมการเข้า และ ออก โครงการ การใช้พื้นที่ การเดินทาง กิจกรรมเหมือนกัน และ ใช้พื้นที่โครงการพร้อมกัน ทำให้ประชากรจะหนาแน่นทั้งยวดยาน และ ผู้ใช้โครงการ จึงต้องจัดระบบความปลอดภัย และ สะดวกสบายสำหรับผู้ใช้โครงการ ตลอดจนกิจกรรมที่อยู่ใกล้ๆกัน ทำให้พื้นที่ที่มีความต่อเนื่อง รวมเป็นแหล่งเดียวกันง่ายต่อการใช้งานด้านกิจกรรม พิจารณาพบว่าในช่วงเวลาต่างๆ และ ในพื้นที่ต่างๆ ของชุมชนในการสังเกต ที่มีการใช้มากบางช่วงเวลาคือ ช่วงเวลา เข้า ในการออกไปทำงาน ที่ต้องออกจากชุมชน และ ช่วงเย็นเวลากลับ จากที่ทำงานที่มีความหนาแน่นของการใช้เมือง และ การจราจรที่คับคั่ง จึงต้องมีการวางแผนสำหรับการใช้งานปริมาณมาก ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวในการพิจารณาขนาดของถนน และ ทางเข้าออกที่สัมพันธ์กัน พื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมที่แตกต่างกันของผู้ใช้ และ ช่วงเวลาในการใช้ทางเข้าออก กิจกรรมสนับสนุนการใช้บริการในช่วงเวลาดังกล่าวก่อนหลัง ตามพื้นที่ที่ต้องพักใช้ก่อนเข้าสู่ที่พักอาศัย และ ออกมาใช้หลังเข้าสู่ที่พัก ในสวนตลาด และ เชื้อต่อกิจกรรมที่เป็นหลักส่วนใหญ่ของชุมชนย่านอุตสาหกรรม ลักษณะโครงการ การมีลักษณะทางกายภาพที่มีความต้องการ ความร่มรื่น ไม่ว่าจะเป็นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และ ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไปของเมืองที่เอื้อต่อการทำงาน ในย่านอุตสาหกรรม เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานในโรงงาน หรือ บริษัท ต้องการความสะดวกสบาย ทั้งการสัญจรที่ต้องเดินทางไปทำงานในตอนกลางวัน และ ตอนกลางคืน การบริการที่ต้องนำเสนอได้ทั้ง 24 ชั่วโมง รูปแบบของเมืองจึงเป็นไปแบบไม่มีการหยุดนิ่งในการทำงาน และ ส่วนประกอบของเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ Stuart.(1965 : 75) ที่กล่าวว่า การเลือกพิจารณากลุ่มกิจกรรมที่เหมือนกันไว้ใกล้กัน ให้สัมพันธ์กับระยะเวลาเดินทาง การใช้งาน และ ปริมาณคนที่ใช้ และ เวลา ที่ใช้พร้อมกัน สัมพันธ์กับกิจกรรมผู้ใช้โครงการ

5.6.5 ด้านการบริการสาธารณะ สถานศึกษาที่มีอยู่ในโครงการหลักมีปริมาณเพียงพอแล้วกับนักเรียนทั้ง 3 โครงการ มีไฟฟ้าบริการอย่างพอเพียง การบริการน้ำประปาสาธารณะอย่างไม่ขาดแคลนจากแผนโครงการเมือง การขนส่งสาธารณะสะดวกสบาย มีส่วนราชการอื่นๆที่จัดบริการในรูปแบบอาคารเอกประสงค์ที่ครอบคลุมหลายงานบริการ อย่างพร้อมมูล ซึ่งประชากรโครงการที่ 3 สามารถเข้าไปใช้ส่วนบริการเมืองได้อย่างพอเพียง ในเมืองใหม่บางพลี ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า เมืองใหม่บางพลี เป็นเมืองที่สมบูรณ์ในตัวเอง มีระบบการบริการสาธารณะที่สามารถบริการประชากรข้างเคียงได้อย่าง ไม่ขาดแคลน สำหรับโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี มีระบบการบริการสาธารณะที่สามารถไปใช้ในเมืองใหม่บางพลีได้สะดวก มีบางส่วนเท่านั้น ที่จัดส่วนบริการสาธารณะ เพิ่มในพื้นที่ เนื่องจากต้องป้องกันการเข้าไปใช้เมืองใหม่บางพลีมากเกินไป เช่น ที่ว่าง สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ป้ายรถโดยสาร สนามกีฬาชุมชน ย่านการค้าเมืองใหม่บางพลี และ บริเวณพื้นที่ข้างเคียง มีความพร้อมจากระบบ สาธารณูปโภคต่างๆ ครบครัน ทั้งระบบไฟฟ้าที่วางระบบของเมืองไว้ โดยมีสถานีย่อยในเมืองใหม่บางพลี ประปา ที่มีแหล่งน้ำดิบจากคลองต่างๆที่อยู่ใกล้ และมีสร้างระบบสำหรับน้ำดิบเพิ่มเติมสำหรับประชากรในเมืองใหม่บางพลี และ ประชากรข้างเคียง มีย่านการค้าภายใน 3 แหล่ง และ ศูนย์การค้านอกโครงการ มีความพร้อมของถนนที่เข้าออกหลายทาง ถนนที่ว่างไว้กว้างพอเพียงสำหรับการสัญจร และ เชื่อมถึงโครงการอื่นๆ ซึ่ง สัมพันธ์กับปริมาณ และ ให้บริการประชากร สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลลิสท์ ทรยางกูร (2537: 205) กล่าวว่าในการพิจารณาที่ตั้งของโครงการ ต้องอยู่ในทำเลที่มีเขตการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับประเภทอาคารของโครงการ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดการใช้ที่ดินแล้ว ประเภทของอาคารในทำเลที่ตั้งต้องมีความสอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมต่างๆในย่านเดียวกัน หากได้เลือกที่ตั้งไว้แล้ว ผู้ออกแบบย่อมไม่อาจแก้ไขของประเภทการใช้ที่ดินในย่านนั้นได้อย่างไรก็ตาม ผู้ออกแบบอาจจัดส่วนใช้สอยต่างๆของโครงการให้มีความสอดคล้องกับการใช้ที่ดินให้มากที่สุด เช่น จัดส่วนการค้าของชุมชนใหม่อยู่ต่อเนื่อง กับเขตพาณิชย์กรรม เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์ (2523 : 31 – 32) กล่าวว่าที่ตั้งของการใช้ที่ดินประเภทชุมชนพักอาศัย มีบริการสาธารณะพร้อมมูล สามารถบริการอย่างทั่วถึงไม่ขาดแคลน สอดคล้องกับการใช้ในปัจจุบัน และ ในอนาคต ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภค มีความพร้อมอย่างครบครัน ทั้งระบบไฟฟ้าที่วางระบบของเมืองไว้ มีถนนที่เข้าออกหลายทาง ถนนที่ว่างไว้กว้างพอเพียงสำหรับการสัญจร การค้าไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ เชื่อมถึงโครงการอื่นๆ ซึ่งการใช้บริการย่านการค้า และการบริการสาธารณะอื่นๆ สามารถไปใช้ที่เมืองใหม่บางพลี และ บริเวณใกล้เคียงได้ ซึ่งมีอยู่อย่างพอเพียง สำหรับโครงการที่ 3 มีความจำเป็นในการสร้างส่วนบริการสาธารณะบางส่วนเพราะมีอยู่อย่างพอเพียงในเมืองใหม่บางพลีแล้ว แรงจูงใจในการเข้าอยู่อาศัย จากผลการเพิ่มขึ้นอย่างมากของประชากร อย่างรวดเร็ว การขยายตัวของ เศรษฐกิจ ความพร้อมระบบการบริการสาธารณะ ที่ตั้งที่สามารถเชื่อมกับถนนสายสำคัญหลายสาย ตลอดจน การสำรวจความต้องการของที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ เป็นปัจจัยที่ชี้ถึงความต้องการพื้นที่ส่วนพักอาศัย อย่างมาก มีแนวโน้มปัจจัยหนึ่งที่มาเกี่ยวข้องคือ เมื่อสนามบินสุวรรณภูมิแล้วเสร็จ ความต้องการที่พักอาศัยเพิ่มขึ้นอีกเนื่องจากอยู่ใกล้กัน และ มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีความสัมพันธ์ กับโครงการอื่นๆในเมืองใหม่บางพลี เนื่องจากเป็นโครงการที่ประเมินผลจากโครงการอื่นๆเมื่อมีความสำเร็จ และ มีการขยายเมืองโครงการที่ 3 จะเป็นส่วนที่ลดความแออัดของเมือง และ กระจายแหล่งพักอาศัยให้ออกไปด้านอื่นๆของเมือง ที่มีอยู่มากมายแต่กระจายกันไม่สัมพันธ์ กับความเป็นย่านทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น ย่านการค้า ที่กระจายตัวทั่วเมืองใหม่บางพลี ย่านราชการที่ไม่อยู่รวมกัน การบริการสาธารณะส่วนใหญ่จึงต้องมีการจัดความสัมพันธ์ของย่าน เพื่อให้มีความเป็นระเบียบ และ เป็นแหล่งที่อยู่ของกิจกรรมที่มีความเหมือนกันให้อยู่ที่เดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างหนึ่งคือต้องมีการกำหนดขอบเขตแต่ละ ย่านอย่างชัดเจน ป้องกันการใช้ที่ดินที่ไปด้วยกันไม่ได้ อันจะก่อปัญหาต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของเมือง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สิทธิพร ภิมยรัตน์ (2536 : 59) ที่ได้กล่าวว่า ต้องจัดที่ดินที่มีกิจกรรมเหมือนกัน อยู่ใกล้กัน โดยแบ่งเป็นย่านเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้โครงการ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2537: 205) กล่าวว่าในการพิจารณาที่ตั้งของโครงการ ต้องอยู่ในทำเลที่มีเขตการใช้ที่ดินที่สอดคล้องกับประเภทอาคารของโครงการ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดการใช้ที่ดินแล้ว ประเภทของอาคารในทำเลที่ตั้งต้องมีความสอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมต่างๆในย่านเดียวกัน หากได้เลือกที่ตั้งไว้แล้ว ผู้ออกแบบย่อมไม่อาจแก้ไขของประเภทการใช้ที่ดินในย่านนั้นได้ อย่างไรก็ตามผู้ออกแบบ อาจจัดส่วนใช้สอยต่างๆของโครงการให้มีความสอดคล้องกับการใช้ที่ดินให้มากที่สุด เช่น จัดส่วนการค้าของชุมชนใหม่อยู่ต่อเนื่อง กับเขตพาณิชย์กรรมเป็นต้น ต้องสอดคล้องกับกิจกรรมที่แสดงความเป็นชุมชนพักอาศัยเมืองที่มีการใช้ที่ดินในช่วงเวลาเดียวกันมากๆ เช่น เดินทางไปทำงาน และ การกลับจากเลิกงาน ที่ต้องแวะใช้พื้นที่บางส่วนอย่างหนาแน่น เช่น ป้ายโดยสาร ตลาดทางเท้าบางจุด เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะ กิจกรรม ต้องสัมพันธ์กับพื้นที่ และ ผู้ใช้ โครงการโดยเฉพาะเมื่อเข้ามาใช้คราวเดียวกันในช่วงเวลาหนึ่งหลายๆ เพื่อป้องกันการแก่งแย่งระบบสาธารณูปโภค ความแออัด และ อันตรายที่เกิดขึ้นจากการสัญจร สอดคล้องกับแนวคิดของ Benevolo (1967 : 102) ที่กล่าวว่า ต้องรวบรวมกิจกรรมที่เหมือน หรือ คล้ายกันไว้ใกล้กัน พิจารณากิจกรรมที่เป็นส่วนใหญ่ของคนใช้โครงการ และ พิจารณาการเดินทางที่สัมพันธ์กัน กับ เวลาของของผู้ใช้โครงการ โยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6.6 ด้านที่ว่าง ที่ว่างแต่ละส่วนจะต้องมีปริมาณแต่ละส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ชุมชนไม่แออัด และ หนาแน่น ต้องสามารถบริการกิจกรรมที่เกิดขึ้น ของประชากรในย่านนั้นอย่างเหมาะสม เช่น ที่ว่างเอนกประสงค์ สนามกีฬา สวนหย่อม สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น เป็นต้น และ เป็นส่วนที่เพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดี เพิ่มการไหลเวียนอากาศ เป็นส่วนที่เตรียมไว้สำหรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ที่ว่างมีความจำเป็นมากสำหรับชุมชนนอกจากจะช่วยลดความหนาแน่นของชุมชน ทำให้อากาศ ป้องกันไฟไหม้ ตลอดจน ถ่ายเทได้ดีแล้ว ที่ว่างนั้นจะเป็นที่ดึงดูดให้คนไปใช้งาน ตามบทบาทของที่ว่างนั้น เช่น สนามกีฬา ตลาดนัด สนามเด็กเล่น เวทีการเมือง ทำให้ชุมชนน่าอยู่ เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ลักษณะ มัททวงศ์ไพบูลย์(2531 : 45 - 46) กล่าวว่าการใช้ที่ดินที่เกี่ยวกับกิจกรรมการกีฬานั้นจำเป็นมาก ต้องมีพื้นที่ส่วนนี้สำหรับเมือง จากสภาพปัจจุบันการกีฬามีอิทธิพลอย่างมากต่อวิถีชีวิต ทั้งในรูปแบบการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี การดูเพื่อความเพลิดเพลิน สนามกีฬาขนาดใหญ่ใกล้เคียงมาตรฐานต้องมีอย่างเพียงพอในชุมชนยุคใหม่ที่เวลาออกกำลังกายมีในช่วงที่หยุดพักจากการทำงาน สามารถเลือกกิจกรรมที่เป็นความนิยมในชุมชน หรือ จัดที่ว่างเอนกประสงค์ทิ้งไว้ มาตรฐานรวมสำหรับพื้นที่ส่วนนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนอน แต่อาจใช้พื้นที่ 0.5 – 1 ไร่สำหรับชุมชนขนาดเล็ก อาจมากกว่านั้นสำหรับชุมชนที่มีขนาดใหญ่ ส่วนสนามเด็กเล่นนั้นสอดคล้องกับการ มีที่ว่างในแต่ละกลุ่มอาคารเพื่อเป็นที่ว่างภายใน เพื่อลดความแออัด ตลอดจนเพื่อเตรียมสำหรับการขยายเมืองในอนาคต ซึ่งเป็นเหตุผลที่จำเป็นของโครงการที่ 3 ที่ต้องเชื่อมความเป็นจริงกับแนวคิดของผู้รู้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์เป็นการวางแผนชุมชนในอนาคตต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยชุมชนขนาดย่อย ด้วยกัน และ ความเป็นหน่วยชุมชนใหญ่ โดยมีรูปแบบ การจัดที่ว่างที่สัมพันธ์กับหน่วยย่อยของชุมชน และ ที่ว่างขนาดที่สามารถบริการชุมชนอย่างทั่วถึง และ ใช้งานได้หลายๆอย่าง ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ที่ว่างมีหน้าที่ช่วยลดความแออัดของชุมชนเมือง ป้องกันการเกิดไฟไหม้ สัมพันธ์กับกิจกรรมผู้ใช้ สอดคล้องกับแนวความคิดของ William (1969 : 120) ที่กล่าวว่าที่ว่างต้องสัมพันธ์กับกิจกรรมเมือง เป็นแหล่งพักผ่อน ตลาดนัด ที่เล่นของเด็ก และ กิจกรรมอื่นๆ แต่โดยหลักแล้ว การจัดที่ว่าง ต้องบริการภาคประชากรให้สามารถเข้าไปใช้งานได้อย่างเหมาะสม ไม่ไกลเกินไป สอดคล้องกับ Bentley (1974 : 45 - 46) ที่กล่าวว่า ในการกำหนดย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ป้องกันการใช้ที่ดินประเภทอื่นที่ไปด้วยกันไม่ได้ ป้องกันมิให้ผู้อยู่อาศัยเพิ่มอาคาร หรือ การเปลี่ยนแปลงให้หนาแน่นเพิ่มขึ้น อันจะทำให้ราคาที่ดินเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่ ระเบียบสงบ ป้องกันภัยอันตรายจากไฟไหม้ มีความปลอดภัย และ ถูกสุขบัญญัติอาคาร ป้องกันมิให้บริการทางด้านสาธารณะสุขต้องถูกใช้เกินขีดความสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้ดังนี้

5.7.1 ด้านที่ตั้ง ผลการวิจัยพบว่า บริเวณโครงการมีข้อได้เปรียบในที่ดินที่ติดกับถนนสายประธานเมือง บางนา – ตราด และถนนเทพารักษ์เป็นผลดีสำหรับการขนส่งสาธารณะ ตลอดจนอยู่ใกล้สภาพแวดล้อมที่สวຍงามสามารถพัฒนาเป็นแหล่งพักผ่อนได้

5.7.2 การใช้ที่ดิน พบว่าที่ดินสำหรับการ ป้องกัน และ รุกกล้าสภาพแวดล้อมต้อง พัฒนาเป็นแหล่งพักผ่อนชุมชน และมีพื้นที่บริการอย่างพอเพียง

5.7.3 การสัญจร พบว่าระบบถนนในการเข้าถึงโครงการที่ 3 ต้องแยกทางกับถนนอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันผู้ใช้ทางเท้า และ ถนนเข้าถึงทุกส่วนของพื้นที่ป้องกันป้องกันพื้นที่ตาบอด

5.7.4 กิจกรรม พบว่าในช่วงเวลาต่างๆ และ ในพื้นที่ต่างๆของชุมชนจากการสังเกต ที่มี การใช้มากบางช่วงเวลาคือ ช่วงเวลา เช้า ในการออกไปทำงาน ที่ต้องออกจากชุมชน และ ช่วงเย็นเวลา กลับจากที่ทำงานที่มีความหนาแน่นของการใช้เมือง และ การจราจรที่คับคั่ง จึงต้องมีการวางแผน สำหรับการใช้งานปริมาณมากๆในช่วงเวลาดังกล่าว

5.7.5 การบริการสาธารณะ พบว่าการบริการสาธารณะที่จัดไว้พอเพียงในเมืองใหม่ บางพลี สามารถบริการโครงการที่ 3 ได้อย่าง มีบางส่วนที่ต้องเพิ่มในโครงการที่ 3 บางส่วนเพื่อลด ปริมาณการเข้าไปใช้เมืองแม่มากเกินไป คือ ย่านการค้า และ ที่ว่างต่างๆ

5.7.6 ด้านที่ว่าง พบว่า สวนสาธารณะ ที่ต้องมีลานโล่ง บริเวณสนามเด็กเล่นต้องอยู่ กลางชุมชน ถ้าชุมชนเป็นกลุ่มย่อยๆแต่ละกลุ่มควรมีสวนสนามเด็กเล่น สนามกีฬาชุมชนต้อง แยกชนิด กีฬา ที่ว่างเอนกประสงค์ชุมชนควรรวมกิจกรรมหลายๆอย่างไว้ในพื้นที่

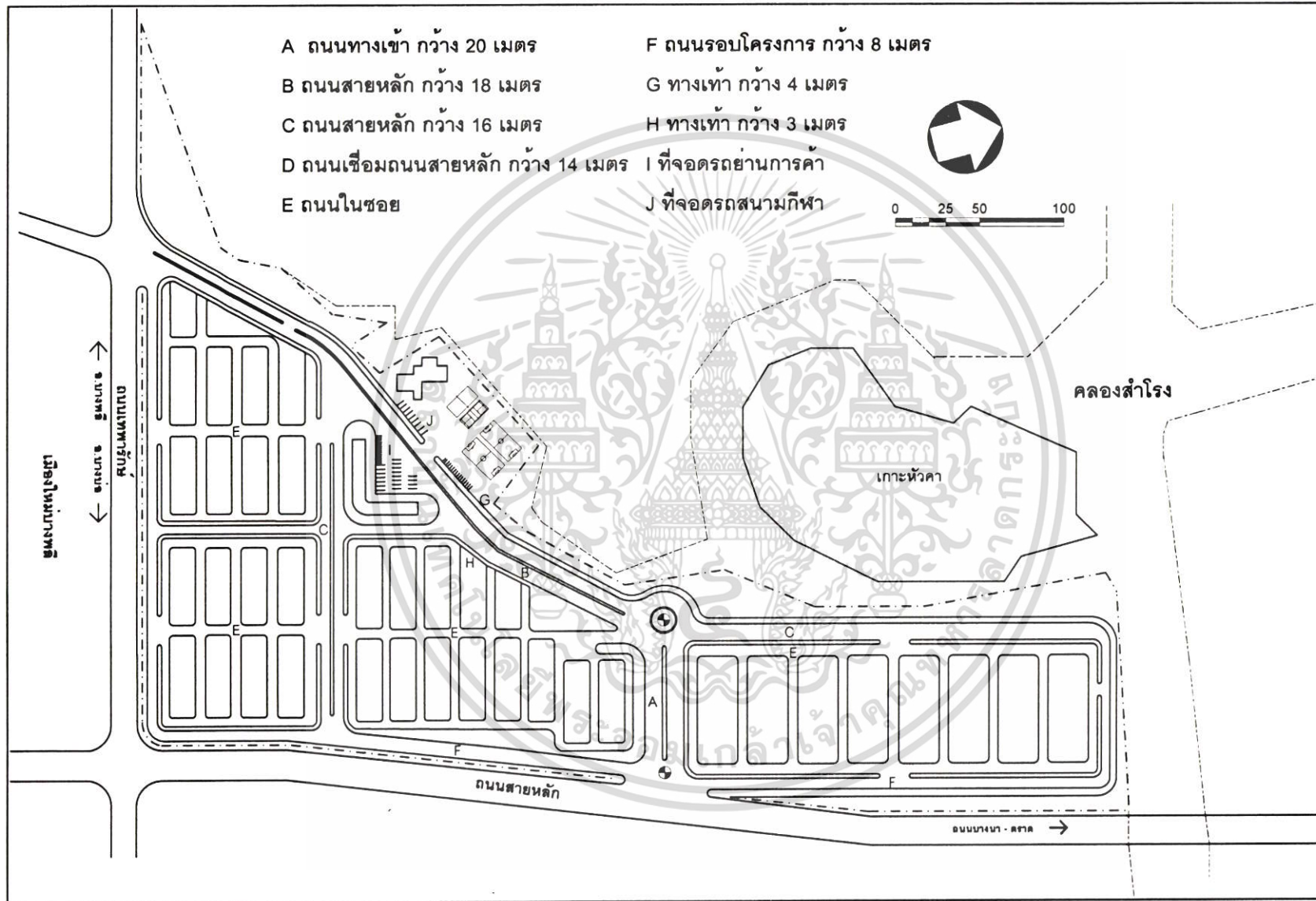
5.8 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.8.1 ศึกษารูปแบบของการจัดผัง และ เสนอแนะในการปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อม โครงการชุมชนที่พักอาศัยที่อื่นๆ ของการเคหะแห่งชาติ

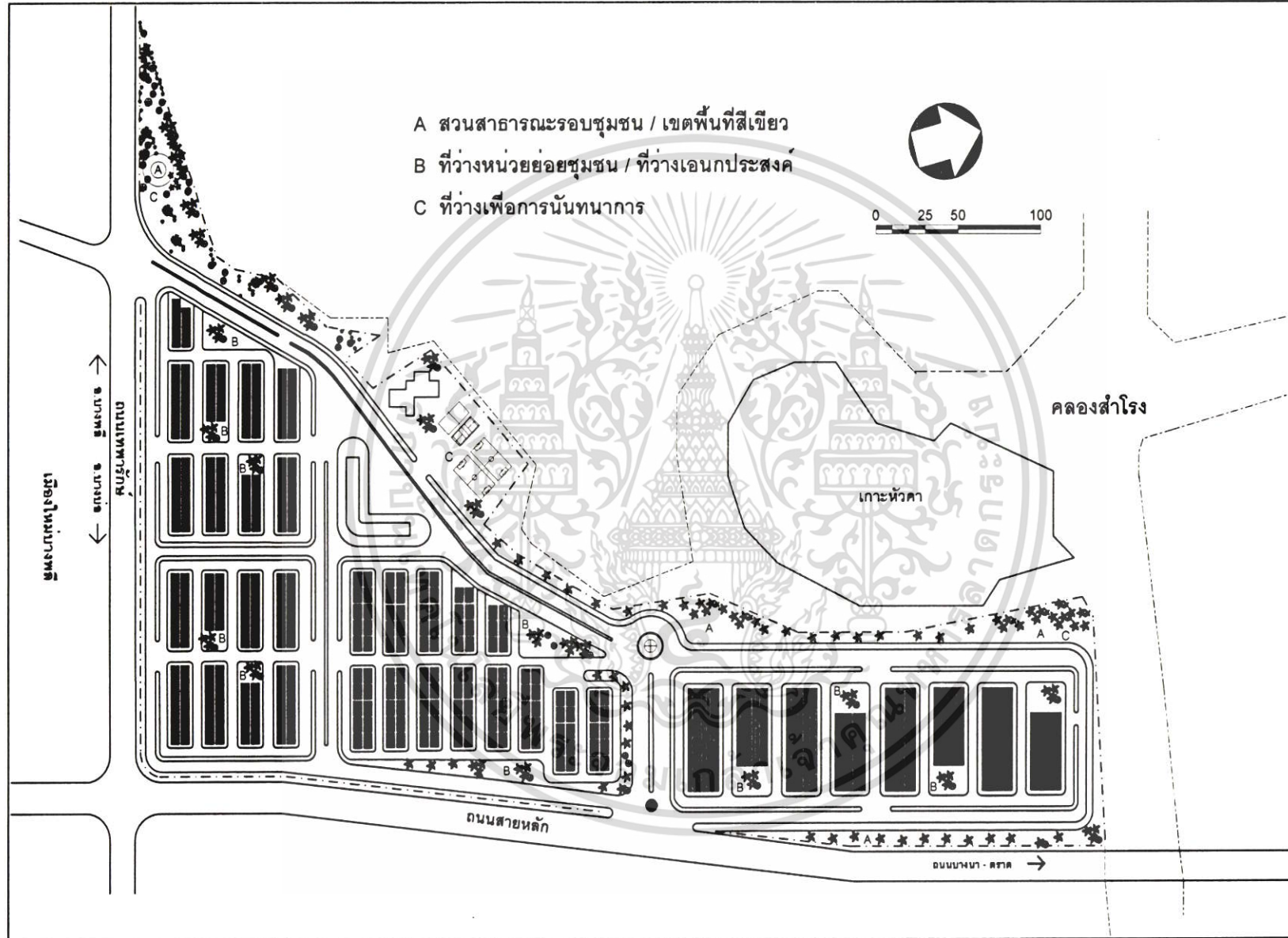
5.8.2 ศึกษาแนวทางเสนอแนะการออกแบบย่านอื่นๆที่มีปัญหา เช่น ย่านอุตสาหกรรม ย่านตลาด ย่านการค้า ย่านราชการ แหล่งวัฒนธรรม เป็นต้น

5.8.3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนที่ประสานกับ ระบบเศรษฐกิจการค้าในอนาคต

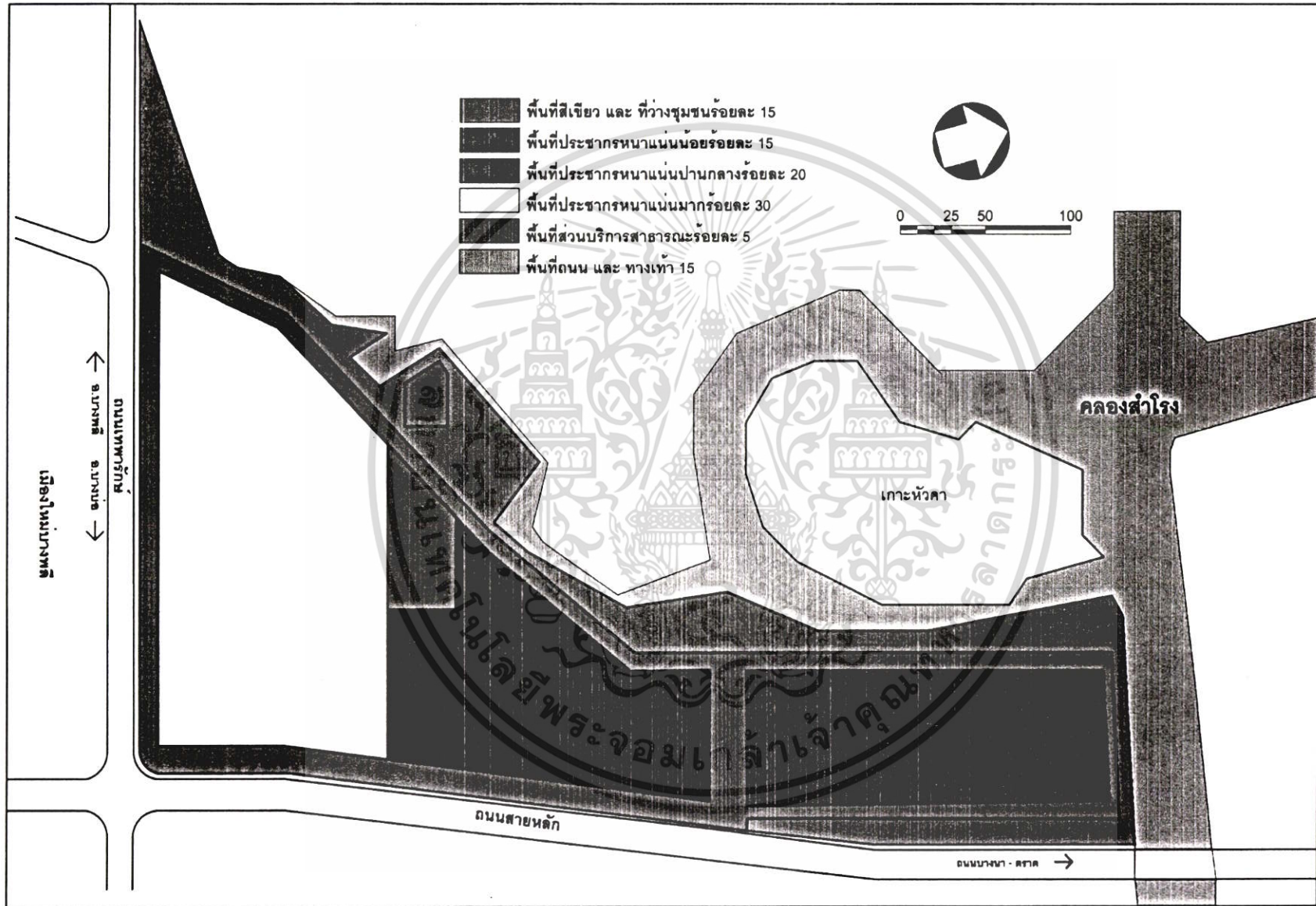
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

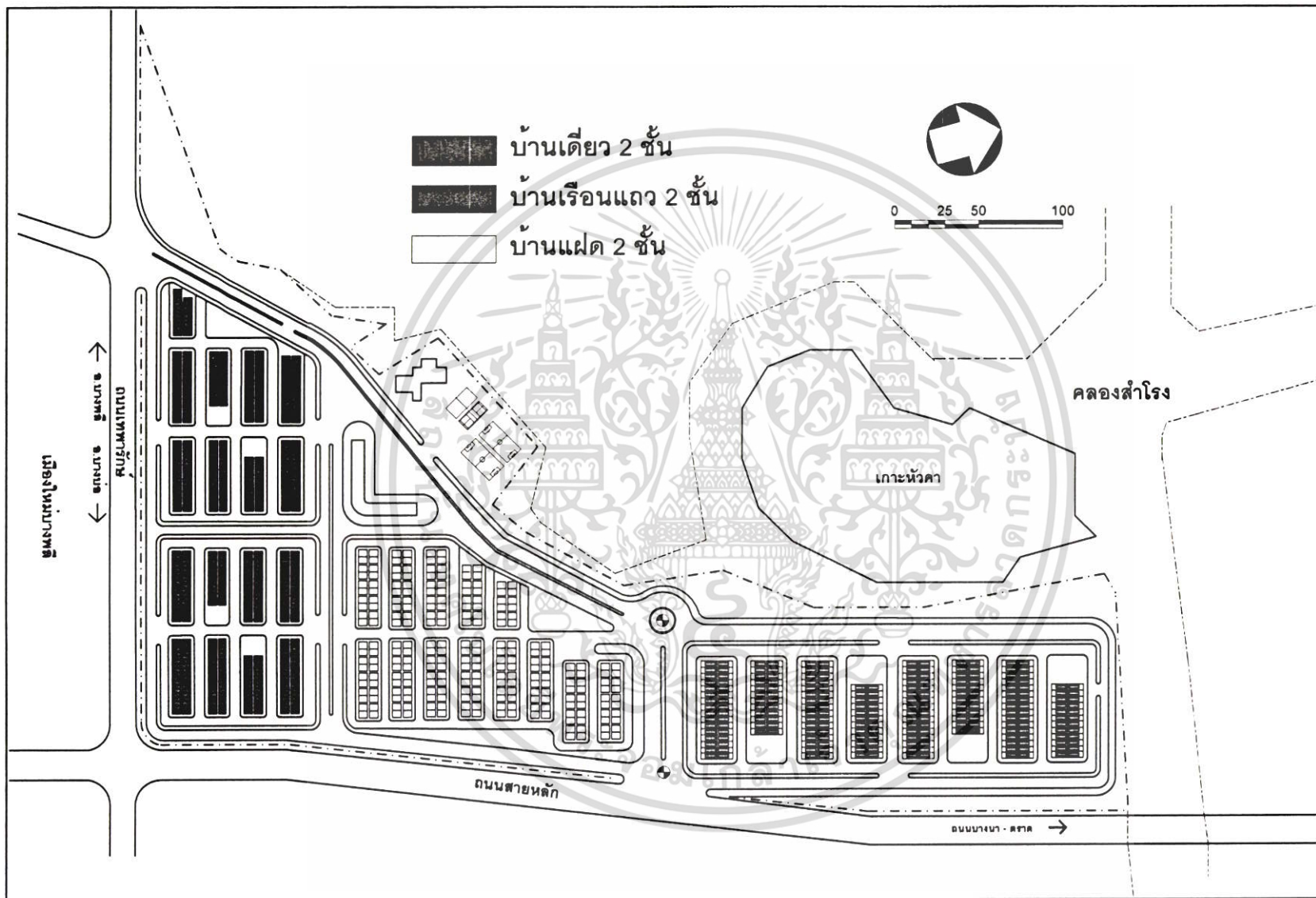
ภาพที่ 5.1 แสดงรูปแบบการสัญจรโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

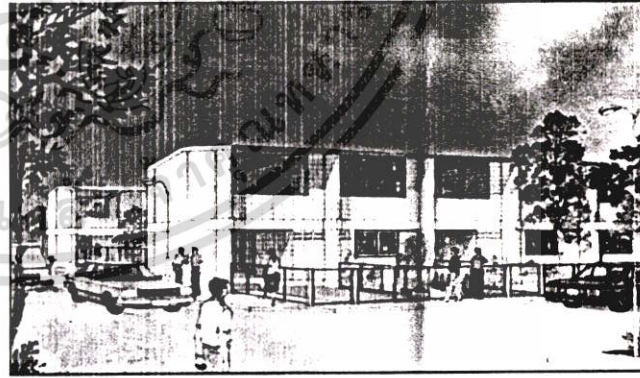
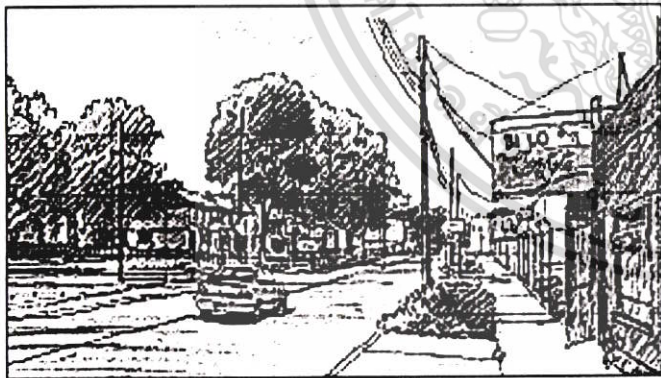
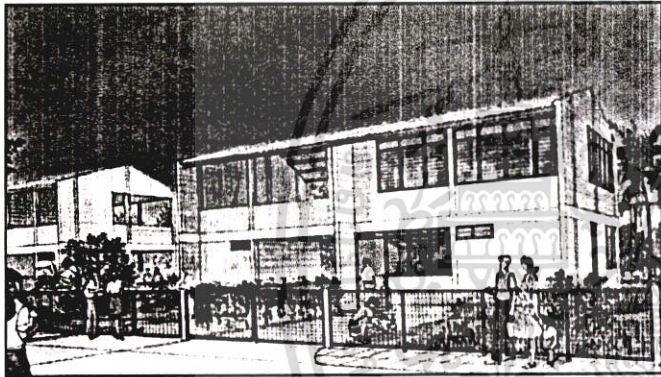
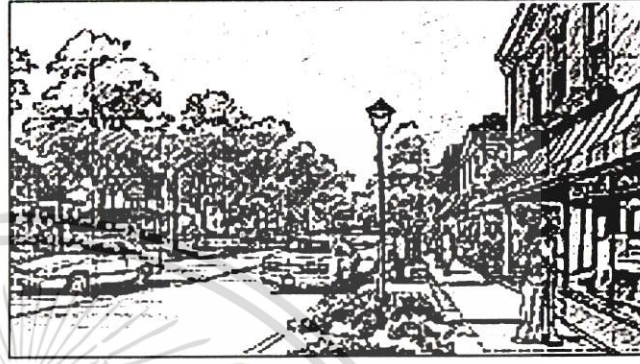
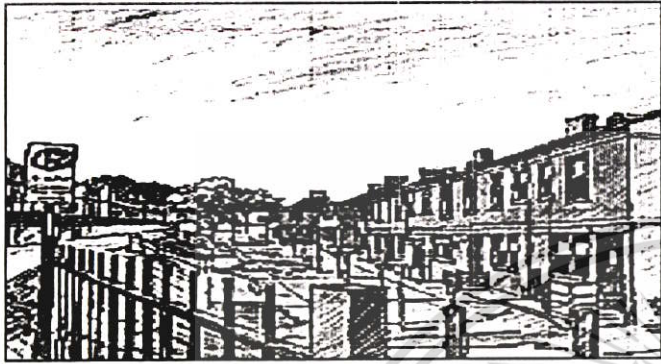
ภาพที่ 5.3 แสดงที่ว่างโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ภาพที่ 5.4 แสดงการใช้ที่ดินในโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ภาพที่ 5.5 แสดงการจัดพื้นที่อาคารโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

ภาพที่ 5.7 สภาพย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี

บรรณานุกรม

- กาญจณี พลจันทร์. 2525. **เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเมือง**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- การเคหะแห่งชาติ .2528. **แผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน
ในเมืองใหม่บางพลี** . เอกสารโครงการแก้ไขปัญหพื้นที่เร่งด่วน
- การเคหะแห่งชาติ. 2526. **สรุปสาระสำคัญของเมืองใหม่บางพลี** . เอกสารสรุปการดำเนินงาน
กรุงเทพฯ : กองเมืองใหม่ การเคหะแห่งชาติ
- การผังเมือง, กรม. 2539. **การจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาเมือง : แนวทางการพัฒนาสู่เมืองอนาคต.**
ข่าวสารกรมการผังเมือง
- การผังเมือง .2537. กรม. **คณะทำงานพิจารณาแนวความคิดในการสร้างเมืองใหม่ และ เมือง
บริวาร** .กรุงเทพฯ : กระทรวงมหาดไทย
- กุสุมา น้อยธรรมรงค์ .2535 "การออกแบบสนามเด็กเล่นโรงเรียนอนุบาล และ ชุมชน ." กรุงเทพฯ :
อักษรศิริการพิมพ์
- ศธา เอี่ยมกมลลา. 2529 . " **การศึกษารูปแบบในการปรับปรุงชุมชนแออัด.**"วิทยานิพนธ์ปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการออกแบบ และ วางผังชุมชนเมือง บัณฑิต
วิทยาลัย ม.ศิลปากร
- ฉัตรชัย พงษ์ประยูร. 2526 . **การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ : ทฤษฎี และ แนวปฏิบัติ** . กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาติวี มนต์วิวัฒน์. 2529. " **กลยุทธ์ในการนำผังออกแบบชุมชนเมืองไปปฏิบัติ.**" วิทยานิพนธ์
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เชิดศักดิ์ คงมาก.2545 " **การออกแบบอาคารชุดที่พักอาศัยโครงการปรับปรุงเคหะชุมชนดินแดง ."**
กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นิพนธ์ เมธินาพิทักษ์ .2523. **รูปแบบการวางผังเมือง**. เอกสารกรมการผังเมือง. กรุงเทพฯ
- พัฒน์จิต สรีรัตน์. 2529. " **กระบวนการออกแบบชุมชนเมือง ประสานกับการวางผังเมืองกับการ
ออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อกระบวนการออกแบบครบวงจร.**" วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตย
กรรมศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภมร กุลวรรเศรษฐ. 2537. **การนำทฤษฎีการซื้อขายสิทธิในการพัฒนาที่ดินมาใช้ในประเทศ
เพื่อการอนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรม และ พื้นที่เปิดโล่ง** .กรุงเทพฯ : ม. ศิลปากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะ มัทนวงศ์ไพบูลย์. 2531. " การศึกษาแนวทางในการพัฒนาที่ดินแปลงย่อยในเมือง. "

วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการออกแบบ และ วางผัง
ชุมชนเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิมลสิทธิ์ หรยางกุล . 2537. การจัดทำรายละเอียดเพื่องานออกแบบสถาปัตยกรรม.กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิมลสิทธิ์ หรยางกุล . 2535. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานการออกแบบ และ
วางแผน.กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิทธิพร ภิรมย์รื่น. 2536. การวางแผนกับการวางผังเมือง.กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมพล ดำรงเสถียร. 2544. การออกแบบชุมชนเมือง. เอกสารประกอบการสอน กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

สุรเชษฐ์ เขียวหอม . 2542. " แนวโน้ม และ รูปแบบสถาปัตยกรรมสถานบริการน้ำมัน เขต
กรุงเทพมหานคร. " กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

โสภาคย์ พาศุขนิรันต์ .2537. การออกแบบสภาพแวดล้อมในชุมชน. เอกสารประกอบการเรียน.
กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง 2537

อนุกรรมการด้านการใช้ที่ดิน. 2535 . การใช้ที่ดินโครงการศูนย์ราชการ และ เมืองใหม่. กรุงเทพฯ
: ม.ป.ท.

อรศิริ ปาณินทร์ . 2532 . การประสานการออกแบบสถาปัตยกรรม กับ ผังเมือง . กรุงเทพฯ :
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อวยชัย วุฒิโฆสิต. 2540. การปฏิบัติการวิชาชีพสถาปัตยกรรม . กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Alan balfour.ed. 1995 . World cities : Berlin : London : Academy group Ltd.

Barnett Jonathan.1982. An Introduction to Urban Design. Newyork :Harper Rowpublisher.

Bentley ,lan,and Oter . 1974. Responnsive enveronment : A Mannual for designers . 7
th.ed. London : Hortnolls Ltd.

Chapin F. Stuart .1965. Jr.Urban Land Use Planning .Urbana University of Illinois press

Chiara Joseph D. 1975. Urban planning and design. Newyork & Rowpublisher

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eleming John Honour Hugh and Pevsner Niko laus. . 1991. **District of Architecture**. 4th.ed. London : Clays Ltd

Goodman William .1969. Ed. **Principles and practices of Urban Planning International**. City Manager Association ,

Leonardo Benevolo . 1967. **The Origins of Modern Town Planning**. London ,

Spreigren Paul. 1969. **Urban Design : The Architecture of town and cities** . แปลโดย กำธร กุลชล .กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.ศิลปากร

Yamane K .1874. **Data Analysis** . แปลโดย เสถียรพงษ์ วีระกุล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประชากรศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร รหัสประจำตัว 44064001 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวความคิด ในการออกแบบย่านพักอาศัยโครงการที่ 3 เมืองใหม่บางพลี (CONCEPT DESIGN HOUSING DISTRICT PROJECT 3 BANGPLEE NEW TOWN)" โดยมี ผศ.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ์ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0524.04/ 0613

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลบางเสาธง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการระยะที่ 3 เมืองใหม่บางพลี”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0613

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการระยะที่ 3 เมืองใหม่บางพลี”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0613

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองสารวัตร หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบลบางเสาธง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการระยะที่ 3 เมืองใหม่บางพลี”

คณะกรรมการอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0613

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กันยายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไคร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการระยะที่ 3 เมืองใหม่บางพลี”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไคร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1119

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลบางเสาธง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
 วิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการ
 ที่ 3 เมืองใหม่บางพลี” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้
 นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในหน่วยงานได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

เอกสารที่ 3264325 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 / 1119

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ ตุลาคม 2566

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการบริหารโครงการ 1 เมืองใหม่บางพลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขา
 วิชาสถาปัตยกรรม จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวความคิดในการออกแบบย่านชุมชนพักอาศัยโครงการ
 ที่ 3 เมืองใหม่บางพลี” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขออนุญาตให้ท่านได้โปรดอนุญาตให้
 นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในหน่วยงานได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

เอกสารที่ 3264325 ที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายอนิรุทธิ์ สุวรรณไตร
วัน เดือน ปีเกิด	15 พฤษภาคม 2516
สถานที่เกิด	อ.พรเจริญ จ.หนองคาย
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ สถาบัน ราชภัฏกำแพงเพชร ปี 2538 ปริญญาโท ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี 2548
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนสุเหร่าลำแขก แขวงลำผักชี สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้